നാരായണഗുരു

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

(Malayalam)
Narayana Guru
sampoorna kritikal
(Complete works of Narayana Guru)
Published by :
Narayana Gurukula (Hq.)
Srinivasapuram. P.O;
Varkala, Kerala, 695 145
Typeset and printed at :
Mangala Offset, Varkala.
First edition: 1986
Sixth edition: 2009
Cover: www.malayalamsoftware.com
Copies: 3000
Price: Rs. 60/-

Editor : Swami Muni Narayana Prasad

നാരായണഗുരു

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

നാരായണഗുരുകുലം
ശ്രീനിവാസപുരം ജ.ഛ.
വർക്കല, കേരളം.

ആമുഖം

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സത്യദർശനത്തിന്റെ തനി മയും ശാസ്ത്രീയതയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചത്തു കൊ◌ുവരുക എന്നതാണ് നാരായണ ഗുരുകുലം അതിന്റെ സ്വധർമ്മമായെടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ മിക്കതിനുമുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബാക്കിയുള്ളവ തയ്യാറായിക്കൊ◌ിരിക്കുന്നു. എന്നാലും ഈ◌ൗ കൃതികളുടെ മൂലം മാത്രമുള്ള സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള അവസരം ഇതുവരെ ഉ◌ായില്ല. ഇപ്പോൾ അതിനുള്ള അവസരം ഗുരു നിശ്ചയമെന്നപോലെ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വായിച്ചു മനനം ചെയ്യുന്നതിന് മൂലവുമായുള്ള പരിചയം ആദ്യമേ ഉ◌ായിരിക്കണം. ആ പരിചയം ഉ◌ാകുന്നതിന് അവ നിത്യപാരായണം ചെയ്യണം. പ്രധാനമായും അതിനുപകരിക്കണം എന്നതാണ് ഈ◌ൗ പ്രസി ദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

സ്തോത്ര കൃതികൾ, ദാർശനികകൃതികൾ, ഉദ്ബോധ നാത്മക കൃതികൾ, തർജ്ജിമകൾ, ഗദ്യകൃതികൾ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളിലായാണ് ഇവ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അനുബന്ധമായി സുബ്രഹ്മണ്യസ്തുതി എന്ന കൃതിയും ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അതു ഗുരുവിന്റേതു തന്നെയാണെന്നു തീർത്തു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗുരുവിന്റേതു തന്നെയാ ണെങ്കിൽ ആദ്യകാലകൃതികളിൽ ഒന്നായിരിക്കണം. "മത്തേഭം' എന്ന വൃത്തം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതും, അപൂർണ്ണമായി മാത്രം പ്രയോഗിച്ചു പോരാറുള്ള വാക്കുകൾ കത്തെ◌ി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും, രചനയിൽ പ്രകടമായി കാണാവുന്ന പദസ്വാതന്ത്ര്യവും, ഒക്കെ ഗുരുവിൽ മാത്രം കാണാറുള്ള തനിമയാണ്. എന്നാൽ ദാർശനികാനുഭൂതിയുടെ ഉത്തുംഗത മറ്റു സ്തോത്രകൃതികളിലുള്ളതുപോലെ ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് അല്പം കാണുന്നില്ല എന്നില്ല.

നടരാജഗുരു തന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിനോടടുത്ത് അസുഖമായി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോഴാണ് ഈ◌ൗ കൃതി ശ്രദ്ധ യിൽപ്പെടുന്നത്. അന്ന് ഗുരുവിനെ അതു വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. നാരായണഗുരുവിൽ

നിന്നല്ലാതെ ഇങ്ങനെയൊരു കൃതി ഉ◌ാവുകയില്ല എന്ന് നടരാജഗുരു തറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു.

പഴനിയിൽ സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനം എന്നൊരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ഇൗ സ്തുതി ഉൾപ്പെടുത്തി, ഗുരു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ""ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമി തുടങ്ങിയ ഭക്തന്മാരാൽ ലളിതമായ രീതിയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഇൗ സ്വാമികീർത്തനം....'' എന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആമുഖമായി പറഞ്ഞിട്ടു◌്. അതിലുള്ള മറ്റ രു സ്തോത്രങ്ങൾ "അർക്കബിംബമൊരാറുദിച്ചുയരുന്ന പോലെ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഷൺമുഖസ്തോത്രവും "അന്തിപ്പൂന്തിങ്കളുന്തി' എന്നു തുടങ്ങുന്ന സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനവുമാണ്. ഇൗ രു കൃതികളും ഗുരുവിന്റേതാണെന്നു താനും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇൗ മൂന്നാമത്തെ സ്തോത്രവും ഗുരുവിന്റേതാണോ എന്ന സംശയം നിലനില്ക്കുന്നു. "തുടങ്ങിയ ഭക്തന്മാരാൽ....... രചിക്കപ്പെട്ട' എന്നാണല്ലോ ആമുഖത്തിലുള്ളത്.

ഏതായാലും ഇൗ സംശയം നിലനിറുത്തിക്കൊ◌ു തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇൗ കൃതി സമ്പൂർണ്ണകൃതികളിൽ അനുബന്ധമായി ചേർക്കുന്നു.

ഗുരുവിനെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചമാക്കി മാറ്റാനുള്ള മനനം ശ്രദ്ധാലുക്കൾക്കു◌ാകട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥന യോടു കൂടി ജഗദ്ഗുരുവായ നാരായണഗുരുവിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ പ്രണമിച്ചുകൊ◌ു ഇൗ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

പ്രസാധകർ

സ്തോത്രകൃതികൾ 5

6 നാരായണഗുരു സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

സ്വാമി മുനി നാരായണ പ്രസാദിന്റെ മലയാളം കൃതികൾ

സ്വതന്ത്രകൃതികൾ:

അറിവിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ, കർമ്മവും പുനർജന്മവും, കുട്ടികളുടെ നാരായണഗുരു, ഗുരുകുലധ്യാനമഞ്ജുഷ, ഗ്രീക്ക ചിന്തകർ, ന്യായദർശനം, ഹിന്ദുമതത്തിലെ ശാസ്ത്രവീക്ഷണം, നാരായണ ഗുരുവിന്റെ അദ്വൈതദർശനം, വേദാന്തം നാരായണ ഗുരു വരെ, പൂർണ്ണജനനം,

സുഭാഷിതങ്ങൾ, മീമാംസാദർശന ങ്ങൾ, ഒരു ഗുരുശിഷ്യബന്ധം
വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ:

സ്വാനുഭവഗീതി, കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട്, അറിവ്, ആത്മോപദേശ ശതകം, കാളിനാടകം, കോലതീരേശസ്തവം, ഗുഹാഷ്ടകം, ചിദംബരാഷ്ടകം, ജനനീനവരത്നമഞ്ജരി, ദേവീസ്തവം, പ്രാർത്ഥന എന്ത്, എന്തിന്, എങ്ങനെ?, ബാഹുലേയാഷ്ടകം, ബ്രഹ്മവിദ്യാ പഞ്ചകം, മണ്ണന്തല ദേവീസ്തവം, വേദാന്ത സൂത്രം, ശിവശതകം, ഷൺമുഖസ്തോത്രം, ഹോമമന്ത്രം, നാരായണ സ്മൃതി, നാരായണ ഗുരുവിന്റെ ലഘുകൃതികൾ-ഒന്നാംഭാഗം, നാരായണ ഗുരുവിന്റെ ലഘുകൃതികൾ-രാംഭാഗം, ജീവിത പര്യടനം ഗീതയിലൂടെ, ഷൺമുഖദശകം, ഭദ്രകാള്യഷ്ടകം, സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനം, വിഷ്ണു സ്തോത്രങ്ങൾ, പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി, അദ്വൈതദീപിക, നവമഞ്ജരി, സദാശിവദർശനം, അർദ്ധനാരീശ്വരസ്തവം, ദർശനമാല, തേവാരപ്പതികങ്ങൾ, ഇന്ദ്രിയവൈരാഗ്യം - പിണ്ഡനന്ദി, വിശാഖഷഷ്ടി, നാരായണ ഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ, കഠോപനിഷത്ത്, കേനോപ നിഷത്ത്, പ്രശ്നോപനിഷത്ത്, തൈത്തിരിയോപനിഷത്ത്, മുണ്ഡ കോപനിഷത്, ഐതരേയോപനിഷത്ത്, ഛാന്ദോഗ്യോപനിഷത്, മാണ്ഡൂക്യോപനിഷത്ത്, ഈശാവാസ്യോപനിഷത്ത്, സുവിശേഷങ്ങൾ വേദാന്തദൃഷ്ട്യാ.

തർജ്ജമകൾ:

സൗന്ദര്യലഹരി-നടരാജഗുരുവിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, കടൽ റാഞ്ചി, കുഞ്ഞുണ്ണിരാജൻ, ഗുരുവരുൾ, ഒരു ഗുരുവിന്റെ സത്യ ദർശനം, വേദാന്തം - ഒരു പുനരീക്ഷണം, പരമ്പൊരുൾ പാശ്ചാത്യ ചിന്തയിൽ, സത്യാന്വേഷണം, വേദാന്തപരിഭാഷ, വിദ്യാഭ്യാസം--ഒരു മാർഗ്ഗരേഖ.

ഉള്ളടക്കം

ക സ്തോത്ര കൃതികൾ

1. വിനായകാഷ്ടകം 11

വിഷ്ണുസ്തോത്രങ്ങൾ

2. ശ്രീവാസുദേവാഷ്ടകം 13
3. വിഷ്ണ്വഷ്ടകം 15

4. ശ്രീകൃഷ്ണദർശനം 17
ശിവസ്തോത്രങ്ങൾ
5. ശിവപ്രസാദ പഞ്ചകം 18
6. സദാശിവ ദർശനം 19
7. ശിവശതകം 21
8. അർദ്ധനാരീശ്വരസ്തവം 38
9. മനനാതീതം 40
10. ചിജ്ജഡചിന്തനം 42
11. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട്44
12. ഇന്ദ്രിയവൈരാഗ്യം 46
13. ശിവസ്തവം (പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി) 48
14. കോലതീരേശ സ്തവം 50
15. സ്വാനുഭവഗീതി 52
16. പിണ്ഡനന്ദി 63
17. ചിദംബരാഷ്ടകം 65
18. തേവാരപ്പതികങ്ങൾ 67
19. ഒരു തമിഴ്ശ്ലോകം 79
ദേവീസ്തോത്രങ്ങൾ
20. ദേവീസ്തവം 80
21. മണ്ണന്തലദേവീസ്തവം 82
22. കാളിനാടകം 85
23. ജനനീ നവരത്ന മഞ്ജരി 90
24. ഭദ്രകാള്യഷ്ടകം 93
25. ദേവീപ്രണാമദേവ്യഷ്ടകം 96
സുബ്രഹ്മണ്യസ്തോത്രങ്ങൾ
26. ഷൺമുഖസ്തോത്രം 98
27. ഷൺമുഖദശകം102
28. ഷാണ്മാതുരസ്തവം 106
29. സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനം 109
30. നവമഞ്ജരി 114

31. ഗുഹാഷ്ടകം 117
32. ബാഹുലേയാഷ്ടകം 119
33.
വിശാഖഷഷ്ഠി 122
കക ദാർശനികകൃതികൾ
34. ആത്മോപദേശ ശതകം 141
35. അദ്വൈതദീപിക 158
36. അറിവ് 162
37. ദൈവദശകം 165
38. ദർശനമാല 167
അധ്യാരോപദർശനം 167
അപവാദ ദർശനം 169
അസത്യ ദർശനം 171
മായാ ദർശനം 173
ഭാന ദർശനം 175
കർമ്മ ദർശനം 177
ജ്ഞാന ദർശനം 179
ഭക്തി ദർശനം 181
യോഗ ദർശനം 183
നിർവാണ ദർശനം 185
39. ബ്രഹ്മവിദ്യാപഞ്ചകം 187
40. നിർവൃതിപഞ്ചകം 189
41. ശ്ലോകത്രയീ 190
42. വേദാന്തസൂത്രം 191
43. ഹോമമന്ത്രം 193
കകക ഉദ്ബോധനാത്മക കൃതികൾ
44. ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകം 194
45. അനുകമ്പാദശകം 196
46. അഹിംസ 198
47. ജാതിനിർണ്ണയം 199

48. ജാതിലക്ഷണം 200
49. സദാചാരം 202
50. മുനിചര്യാപഞ്ചകം 204
51. ആശ്രമം 205
52. ധർമ്മ 207
53. സമാധിശ്ലോകങ്ങൾ 207
54. ഒരു സമസ്യാപൂരണവും
ഒരു മംഗളാശംസയും208
കഢ തർജ്ജമകൾ
55. തിരുക്കുറൾ 209
56. ഇ◌ൌശാവാസ്യോപനിഷത് 214
ഡ ഗദ്യകൃതികൾ
57. ചിജ്ജഡചിന്തകം 218
58. ദൈവചിന്തനം - 1 224
59. ദൈവചിന്തനം - 2 231
60. ഗദ്യപ്രാർത്ഥന 233
61. ആത്മവിലാസം234
സ്തോത്രകൃതികൾ 9
10 നാരായണഗുരു സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ
സ്തോത്രകൃതികൾ 7
8 നാരായണഗുരു സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ
ഭാഗം ഒന്ന്

സ്തോത്രകൃതികൾ

1

വിനായകാഷ്ടകം

1 നമദ്ദേവവൃന്ദം ലസദ്വേദകന്ദം
ശിരഃശ്രീമദിന്ദും ശ്രിതശ്രീമുകുന്ദം
ബൃഹച്ചാരുതുന്ദം സ്തുതശ്രീസനന്ദം
ജടാഹീന്ദ്രകുന്ദം ഭജേ ■ ഭീഷ്ടസന്ദം.

2 കിലദ്ദേവഗോത്രം കനദ്ധേമഗാത്രം
സദാനന്ദമാത്രം മഹാഭക്തമിത്രം
ശരച്ചന്ദ്രവക്ത്രം ത്രയീപൂതപാത്രം
സമസ്താർത്തിദാത്രം ഭജേശക്തിപുത്രം.

3 ഗളദ്ദാനമാലം ചലദ്ഭോഗിമാലം
ഗളാമ്ഭോദകാലം സദാ ദാനശീലം
സുരാരാതികാലം മഹേശാത്മബാലം
ലസത്പുണ്ഡ്ര ഫാലം ഭജേ ലോകമൂലം.

4 ഉരസ്താരഹാരം ശരച്ചന്ദ്രഹീരം
സുരശ്രീവിചാരം ഹൃതാർത്താരിഭാരം
കടേ ദാനപൂരം ജടാഭോഗിപൂരം
കലാബിന്ദുതാരം ഭജേ ശൈവവീരം.

5 കരാത്തൂഢമോക്ഷം വിപദ്ഭങ്ഗ ദക്ഷം
ചലദ്സാരസാക്ഷം പരാശക്തിപക്ഷം
ശ്രിതാമർത്ത്യവൃക്ഷം സുരാരിദ്രുതക്ഷം
പരാനന്ദപക്ഷം ഭജേ ശ്രീശിവാക്ഷം.

6 സദാശം സുരേശം സദാ പാതുമീശം
നിദാനോദ്ഭവം ശാങ്കരപ്രേമകോശം
ധൃതശ്രീനിശേശം ലസദ്ദന്തകോശം
ചലച്ഛൂലപാശം ഭജേ കൃത്തപാശം.

7 തതാനേകസന്തം സദാ ദാനവന്തം
ബുധശ്രീകരന്തം ഗജാസ്യം വിഭാന്തം
കരാത്മീയദന്തം ത്രിലോകൈകവൃന്തം
സുമന്ദം പരന്തം ഭജേ ■ ഹം ഭവന്തം.

8 ശിവപ്രേമപിണ്ഡം പരം സ്വർണ്ണവർണ്ണം
ലസദ്ദന്തഖണ്ഡം സദാനന്ദപൂർണ്ണം
വിവർണ്ണപ്രഭാസ്യം ധൃതസ്വർണ്ണഭാണ്ഡം
ചലച്ചാരുശുണ്ഡം ഭജേ ദന്തിതുണ്ഡം.

വിഷ്ണു സ്തോത്രങ്ങൾ

2

ശ്രീവാസുദേവാഷ്ടകം

1 ശ്രീവാസുദേവ, സരസീരുഹപാഞ്ചജന്യ-
കൗമോദകീഭയനിവാരണചക്രപാണേ,
ശ്രീവത്സവത്സ, സകലാമയമൂലനാശിൻ,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

2 ഗോവിന്ദ, ഗോപസുത, ഗോഗണപാലലോല,
ഗോപീജനാങ്ഗ കമനീയനിജാങ്ഗ സങ്ഗ,
ഗോദേവിവല്ലഭ, മഹേശ്വരമുഖ്യവന്ദ്യ,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

3 നീലാളികേശ പരിഭൂഷിതബർഹിബർഹ,
കാളാമ്ബുദദ്യുതികളായകളേബരാഭ,
വീര, സ്വഭക്തജനവത്സല, നീരജാക്ഷ,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

4 ആനന്ദരൂപ, ജനകാനകപൂർവദുന്ദു-
ഭ്യാനന്ദസാഗരസുധാകര സൗകുമാര്യ,
മാനാപമാനസമമാനസ രാജഹംസ,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

5 മഞ്ജീര മഞ്ജുമണിശിഞ്ജിത പാദപദ്മ,
കഞ്ജായതാക്ഷ, കരുണാകര, കഞ്ജനാഭ,
സഞ്ജീവനൗഷധസുധാമയ, സാധുരമ്യ,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

6 കംസാസുരദ്വിരദകേസരി വീര, ഘോര-
വൈരാകരാമയ വിരോധക രാജ, ശൗരേ,
ഹംസാദിരമ്യ സരസീരുഹപാദമൂല,
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

7 സംസാരസങ്കട വിശങ്കട കങ്കടായ
സർവാർത്ഥദായ സദയായ സനാതനായ
സച്ചിന്മയായ ഭവതേ സതതം നമോ ■ സ്തു
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

8 ഭക്തപ്രിയായ ഭവശോക വിനാശനായ

മുക്തിപ്രദായ മുനിവൃന്ദനിഷേവിതായ
നക്തന്ദിവം ഭഗവതേ നതിരസ്മദീയാ
ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ..

3

വിഷ്ണ്വഷ്ടകം

1 വിഷ്ണും വിശാലാരുണ പദ്മനേത്രം
വിഭാന്തമീശാമ്ബുജ യോനിപൂജിതം
സനാതനം സന്മതിശോധിതം പരം
പുമാംസമാദ്യം സതതം പ്രപദ്യേ.

2 കല്യാണദം കാമഫലപ്രദായകം
കാരുണ്യരൂപം കലികല്മഷഘ്നം
കലാനിധിം കാമതനൂജമാദ്യം
നമാമി ലക്ഷ്മീശമഹം മഹാന്തം.

3 പീതാമ്ബരം ഭൃങ്ഗനിഭം പിതാമഹ-
പ്രമുഖ്യവന്ദ്യം ജഗദാദിദേവം
കിരീടകേയൂരമുഖൈഃ പ്രശോഭിതം
ശ്രീകേശവം സന്തതമാനതോ ■ സ്മി.

4 ഭുജങ്ഗതല്പം ഭുവനൈകനാഥം
പുനഃ പുനഃ സ്വീകൃതകായമാദ്യം
പുരന്ദരാദ്യൈരപി വന്ദിതം സദാ
മുകുന്ദമത്യന്തമനോഹരം ഭജേ.

5 ക്ഷീരാമ്ബുരാശേരഭിതഃ സ്ഫുരന്തം
ശയാനമാദ്യന്തവിഹീനമവ്യയം
സത്ഭോസേവിതം സാരസനാഭമുച്ചൈർ-
വിഘോഷിതം കേശിനിഷൂദനം ഭജേ.

6 ഭക്താർത്തിഹന്താരമഹർന്നിശന്തം

മുനീന്ദ്രപുഷ്പാഞ്ജലിപാദപങ്കജം
ഭവഘ്നമാധാരമഹാശ്രയം പരം
പരാപരം പങ്കജലോചനം ഭജേ.

7 നാരായണം ദാനവകാനനാനലം
നതപ്രിയം നാമവിഹീനമവ്യയം
ഹർത്തും ഭുവോ ഭാരമനന്തവിഗ്രഹം
സ്വസ്വീകൃതക്ഷ്മാവരമീഡിതോ ■ സ്മി.

8 നമോ ■ സ്തു തേ നാഥ! വരപ്രദായിൻ
നമോ ■ സ്തു തേ കേശവ! കിങ്കരോ ■ സ്മി
നമോ ■ സ്തു തേ നാരദപൂജിതാങ്ഘ്രേ
നമോ നമസ്ത്വച്ചരണം പ്രപദ്യേ.

ഫലശ്രുതിഃ

വിഷ്ണ്വഷ്ടകമിദം പുണ്യം യഃ പഠേദ് ഭക്തിതോ നരഃ
സർവ്വപാപവിനിർമുക്തോ വിഷ്ണുലോകം സ ഗച്ഛതി.

4

ശ്രീകൃഷ്ണദർശനം

ഭൂയോ വൃത്തി നിവൃത്തിയായ് ഭുവനവും
സത്തിൽ തിരോഭൂതമായ്
പിയൂഷധ്വനി ലീനമായ്ച്ചുഴലവും
ശോഭിച്ചു ദീപപ്രഭ
മായാമൂടുപടം തുറന്നു മണിരംഗ-
ത്തിൽ പ്രകാശിക്കുമ-
ക്കായാവിൻ മലർമേനി കൗസ്തുഭ
മണി ഗ്രീവൻ്റെ ദിവ്യോജ്ജ്വലം.

Ô ശിവ സ്തോത്രങ്ങൾ

5

ശിവപ്രസാദപഞ്ചകം

1 ശിവ, ശങ്കര, ശർവ, ശരണ്യ, വിഭോ,
ഭവസങ്കടനാശന, പാഹി ശിവ,
കവിസന്തതി സന്തതവും തൊഴുമെൻ-

ഭവനാടകമാട്ടുമരുമ്പൊരുളേ!

2 പൊരുളെന്നുമുടമ്പൊട്ടു മക്കളുയിർ-
ത്തിരളെന്നുമിതൊക്കെയനർത്ഥകരം
കരളീന്നു കളഞ്ഞു കരുംകടലിൽ
പുരളാതെ പൊതിഞ്ഞു പിടിപ്പതു നീ.

3 പിടിപെട്ടു പുരു മറിഞ്ഞു പിണ-
ക്കുടിയിൽ കുടികൊ◌ു ഗുണങ്ങളൊട്ടും
കുടികൊ◌ു കുടിക്കുമരും കുടിനീ-
രടിതട്ടിയകത്തു നിറഞ്ഞിരി നീ.

4 ഗളമ◌ു കറുത്തതു നീ ഗരളം
കളമുതുകൊ◌ു കൃപാനിധിയേ,
കളമുരൊ◌ു കൊലൊടൊത്ത കടൽ
ക്കളവുരൊ◌ു സീമ നിനക്കു നഹി.

5 കനിവെന്നിലിരുത്തിയനങ്ഗരസ-
ക്കനി തട്ടിയെറിഞ്ഞു കരം കഴുകി
തനി മുക്തി പഴുത്തു ചൊരിഞ്ഞൊഴുകും
കനകക്കൊടിയേ, കഴലേകുക നീ.

മ

6

സദാശിവ ദർശനം

1 മണം തുടങ്ങിയെണ്ണി മണ്ണിലുണ്ണമെണ്ണമൊക്കെയ-
റ്റിണങ്ങി നില്ക്കുമുൾക്കുരുന്നുരുക്കി നെക്കി നക്കിടും
ഗുണം നിറഞ്ഞ കോമളക്കുടത്തിലന്നുമിന്നുമി-
ന്നിണങ്ങളങ്ങുമിങ്ങുമെങ്ങുമില്ല നല്ല മങ്ഗളം.

2 കളം കറുത്ത കൊലു◌ിരു കൊ കഴെ◌ും-
കളങ്കമു കനെങ്കിലും കനിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ

ഇളംപിറക്കൊഴുന്നിരുന്നു മിന്നുമുന്നതത്തല-
ക്കുളം കവിഞ്ഞ കോമളക്കുടം ചുമന്ന കുഞ്ജരം.
3 "അരം' തിളച്ച പൊങ്ങുമാടലാഴി നീന്തിയേറിയ-
ക്കരെക്കടന്നു കപോതഴിഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു നിന്ന നീ
ചുരന്നു ചൂഴവും ചൊരിഞ്ഞിടുന്ന സൂക്തി കുക-
◌ിരന്നുനിന്നിടുന്നിതെൻ മുടിക്കു ചൂടുമീശനേ!
4 ശനൈരുയർന്നുയർന്നു വന്നു നിന്നു കൊന്നുതിന്നിടും
ദിനം ദിനം ദിനേശനിന്ദുവെന്നു രു കന്ദുകം
മനം കവിഞ്ഞു മാറിയാടുമങ്ങു മണ്ണൊടെണ്ണമീ
ജനം നിനയ്ക്കുമൊക്കെയും ജയിക്കുമാദിദൈവമേ!
5 ദൈവമേ, നിനയ്ക്ക നീയും ഞാനുമൊന്നു തന്നെയെന്നു
കൈവരുന്നതിന്നിതെന്നിയടിയനില്ല കാംക്ഷിതം
ശൈവമൊന്നൊഴിഞ്ഞു മറ്റുമുള്ളതൊക്കെയങ്ങുമിങ്ങു-
മായ് വലഞ്ഞുഴന്നിടുന്ന വഴിയതും നിനയ്ക്കിൽ നീ.
6 നിനയ്ക്കിലിന്ദുചൂഡനൊന്നു തന്നെ നീയൊഴിഞ്ഞു മ-
റ്റെനിക്കു ദൈവമില്ല പൊൻവിളക്കിളയ്ക്കുമാഴിയേ,
മനം തുടങ്ങിയെണ്ണമെണ്ണമൊക്കെ നെക്കി നക്കിടും
കനം കുറഞ്ഞ മേനിയേ, കനിഞ്ഞു വന്ന കന്നലേ.
7 നിലം നിലിമ്പരാറു പാമ്പെലുമ്പൊടമ്പിളിക്കല-
ത്തിലം വിളങ്ങിടുന്ന ചെഞ്ചിടയ്ക്കിടയ്ക്കണഞ്ഞിടും
ചിലങ്ക കു ചഞ്ചലപ്പെട്ടും മുഖം മലർന്ന പൂ-
ങ്കുലയ്ക്കു കുമ്പിടും പടിയ്ക്കിനിക്കനിഞ്ഞു കൂറു നീ.
8 കനിഞ്ഞു മണ്ണുമപ്പുമപ്പുറം കലർന്ന കാറ്റൊട-
ങ്ങണഞ്ഞു വിണ്ണിലന്നുമിന്നുമൊന്നിരുന്നു മിന്നിടും
മണം കലർന്ന മേനിയേതതിന്നു നീ മലർന്നിടും
മണിക്കു മാനമില്ല, മല്ലിടുന്നൊരല്ലുമില്ലിതിൽ.
9 ഇതിൽക്കിടന്നു കേണു വാണു നാൾ കഴിഞ്ഞിടുന്നിനി-
ക്കിതിൽപ്പുറം നിനയ്ക്കിലെന്തു വന്നിടുന്നു സങ്കടം?
മതിക്കൊഴുന്നണിഞ്ഞിടുന്ന മന്നവാ, കനിഞ്ഞു മു-
ന്മതിക്കുടം കവിഞ്ഞു പായുമാറു ചൂടിയാടു നീ.

10 അടിക്ക പന്നി പോയി നിന്മുടിക്കൊരന്നവും പറ-
ന്നടുത്തു കതില്ല നിന്നെയിന്നുമഗ്നിശൈലമേ,
എടുത്തു നീ വിഴുങ്ങിയെന്നെയിന്ദ്രിയങ്ങളോട്ടടൻ
നടിച്ചിടും നമശ്ശിവായ നായകാ നമോ നമഃ.

7

ശിവശതകം

1 അഴകൊടു ഭാരതയുദ്ധമദ്രിയിന്മേൽ
മുഴചെവിയൻ മുറികൊമ്പുകൊ◌ു മുന്നം
എഴുതി നിറച്ചെളിയോർക്കിണങ്ങി നില്ക്കും
മുഴമുതലാകിയ മൂർത്തി കാത്തുകൊൾക!

2 അരുമറ നാലുമൊരിക്കലോതി മുന്നം
കരിമുകിൽവർണ്ണനു പങ്കുചെയ്തു നല്കി
പരമതു വള്ളുവർനാവിലും മൊഴിഞ്ഞ-
പ്പരിമളഭാരതി കാത്തുകൊൾക നിത്യം!

3 കനകമയിൽമുകളേറി വേലുമേന്തി-
ക്കനിവൊടു കണ്ണിണ ക

കണം നിറഞ്ഞു

ജനിമരണച്ചുടുകാടിലാടി വെണ്ണീ-
റണിതിരുമേനി തുണയ്ക്കണം സദാ മേ.

4 സനക സനന്ദ സനത്കുമാരർ മുൻപാം
മുനിജനമോടുപദേശമോതി മുന്നം
കനിവൊടു തെക്കുമുഖം തിരിഞ്ഞു കല്ലാൽ-
ത്തണലിലിരുന്നൊരു മൂർത്തി കാത്തുകൊൾക!

5 ശിവ! ശിവ! നിൻ തിരുനാമമോർത്തു കാ-
ലെവിടെയുമൊന്നുമിതിന്നു തുല്യമില്ല
ഇവ പലതുള്ളിലറിഞ്ഞിരുന്നുമീ ഞാ-
നിവിടെയിവണ്ണമലഞ്ഞിടുന്നു കഷ്ടം!

6 ഹരിഭഗവാനരവിന്ദസൂനുവും നിൻ-
തിരുവിളയാടലറിഞ്ഞതില്ലയൊന്നും;
ഹര! ഹര! പിന്നെയിതാരറിഞ്ഞിടുന്നു

കരളിലിരുന്നു കളിച്ചിടുന്ന കോലം!
7 ചെറുപിറ ചെഞ്ചിടയിങ്കലാറുമേറും
തിറമിയലും ഫണിമാലയും ത്രിപുണ്ഡ്ര-
ക്കുറികളുമമ്മദനൻ ദഹിച്ച കണ്ണും
പുരികവുമെന്നുമെനിക്കു കാണണം തേ.
8 ദിനമണി തിങ്കളണിഞ്ഞ കണ്ണു രും
മണിമയകുണ്ഡലകർണ്ണയുഗ്മവും തേ
കനകതിലക്കുസുമം കുനിഞ്ഞു കുപ്പി-
ട്ടിനമനുസേവകൾ ചെയ്തിടുന്ന മൂക്കും.
9 പഴവിനയൊക്കെയറുത്തിടുന്ന തൊ◌ി-
പ്പഴമൊട്ടു പോരിലെതിർത്തിടുന്ന ചു◌ും
കഴുകിയെടുത്തൊരു മുത്തൊടൊത്ത പല്ലും
മുഴുമതിപോലെ കവിൾത്തടങ്ങളും തേ.
10 അമൃതൊഴുകും തിരമാലപോലെ തള്ളും
തിമൃതയുതത്തിരുവാക്കുമെൻ ചെവിക്ക്
കുമറിയെരിഞ്ഞു കുമിഞ്ഞെഴും മനത്തീ-
ക്കമൃതു ചൊരിഞ്ഞതുപോലെയുള്ള നോക്കും.
11 കുവലയമൊക്കെ വിളങ്ങിടുന്ന പുത്തൻ-
പവിഴമലയ്ക്കു മുളച്ചെഴും നിലാവും
തഴവിന വെൺമണിതാരകങ്ങളും നി-
ന്നൊഴിവറെ രക്ഷകൾ ചെയ്യുവാൻ തൊഴുന്നേൻ.
12 അരവവുമെല്ലുമിടയ്ക്കിടയ്ക്കണിഞ്ഞും
കരിമുകിൽ കു കുനിഞ്ഞിട്ടും കഴുത്തും
വരദമഭീതികുരംഗശൂലപാണി-
ത്തിരുമലർ നാലുമണിഞ്ഞു കാണണം തേ.
13 ഉരഗലസത്കൃതമാലമാല ചാർത്തി-
പ്പരിലസിതോരസി ഭൂരി ഭൂതി പൂശി,
പരിമളമു◌ു മുരിടുന്ന വിൻ-
നിരകളൊടും തിരുമേനിയെന്നു കാണാം?
14 ഒഴുകിടുമംബര ഗങ്ഗ തന്റെ നീരിൽ-

ച്ചുഴിയൊട്ടു തുല്യമുദിച്ചെഴുന്ന നാഭി-
ക്കുഴിയിലെഴുന്ന കളിന്ദകന്യ മേലോ-
ട്ടൊഴുകിടുമെന്നകണക്കു രോമരാജി.

15 തുടയിണതന്നിലുരിച്ച വാരണത്തോൽ-
പ്പടയുടയാടയുടുത്തതിൻ പുറത്ത്
പടമൊരു കൈയിലെടുത്തു വാലുമായി-
ക്കടിയിൽ മുറുക്കിയ കാഞ്ചിയെന്നു കാണാം?

16 കരിയുരി കെട്ടിയുടുത്തനന്തകച്ച-
പ്പുറമതു പൂട്ടിയലങ്കരിച്ചു പാമ്പും
പരിമളഭൂതി പൊതിഞ്ഞു പൂശിയന്തി-
ത്തിരുവിളയാടലിതെന്നു കാണുമീ ഞാൻ?

17 മലരടി രില്ലുമിട്ട പൂഞ്ചിലങ്ക-
ക്കുലകൾ കൊരുത്തു കളിച്ചിടുന്ന നേരം
കലകലയെന്നു കിലുങ്ങിടും ചിലമ്പി-
ന്നൊലി ചെവി രില്ലുമെന്നു കേൾക്കുമീ ഞാൻ?

18 മുടിനടുവാദി മുടിഞ്ഞു മൂന്നുമൊന്നായ്
വടിവൊട്ടു നിന്നു വിളങ്ങിടും വിളക്കിൻ
ചുടരൊളി ചുട്ടു തുടച്ചു ശോകമാകും
കടലതുകൊ◌ു കടന്നിടുന്നു കുലം.

19 കുവലയനായകനർക്കനഗ്നിഹോതാ-
വവനി തുടങ്ങിയ ഭൂതിയഞ്ചുമിന്നീ
തവ മറിമായമിതാർക്കറിഞ്ഞിടാവൂ
കവിജനകല്പിതകാവ്യമെന്നപോലെ!

20 മതികല ചൂടിയ പൊൻകുടം മതിക്ക-
ള്ളതിമൃദുകോമളനാടകം നടിപ്പാൻ
കൊതി പെരുകുന്നതുകൊ◌ു കതെല്ലാ-
മുദിതമിതൊക്കെയുമങ്ങു ചേരുമല്ലോ!

21 ഭഗവതിയമ്മ പകുത്തു പാതി വാങ്ങി-
പ്പകുതി മുകുന്ദനു നല്കി മുന്നമേ നീ,
ഭഗവതി നിൻ തിരുമേനിതന്നിലിന്നോ-

രഗതിയിരിപ്പതിനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു.
22 പശുപതി പാശമൊഴിച്ചു പാഹി മാമോ-
രശുഭമെനിക്കണയാത തക്കവണ്ണം
പിശിതമശിച്ചു പരുത്ത പിണ്ഡമോ ഞാ-
നശുചിയിതെന്നകതാരിലോർത്തിടാത്തു?
23 അതിസരണം വമി തന്നെ വന്നിതിന്നാ-
ളതിപരിദേവന ചെയ്തതൊക്കെയും നിൻ
മതിയിലറിഞ്ഞു, മറന്നു പിന്നെയും ഞാൻ
ഗതിയറിയാതെ വലഞ്ഞിടുന്നു കഷ്ടം!
24 മലയതിലു്ു മരുന്നു മൂന്നു പാമ്പും
പുലിയുമതിന്നിരുപാട്ടുമു്ു കാവൽ
പുലയനെടുത്തു ഭുജിച്ചു പാതിയിന്നും
വിലസതി നീയുമെടുത്തുകൊൾക നെഞ്ചേ!
25 ധരണിയിലിങ്ങനെ വാഴവാനസഹ്യം
മരണവുമില്ല നമുക്കു പാർത്തു കാൽ
തരുണമിതെന്നു ധരിച്ചു താപമെല്ലാം
സ്മരഹര, തീർത്തെഴുന്നള്ളുകെന്റെ മുമ്പിൽ.
26 വയറു പതപ്പതിനു്ു കതെല്ലാം
കയറി മറിഞ്ഞു മരിച്ചിടുന്നതിൻ മുൻ
ദയ തിരുമേനി മനസ്സിലോർത്തു ഭക്തി-
ക്കയറു കൊടുത്തു കരേറ്റണം മനം മേ.
27 അരുൾ വടിവായൊരുപോൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കും
പരമശിവൻ ഭഗവാനറിഞ്ഞു സർണ്ണം
സുരനദി തിങ്കളണിഞ്ഞ ദൈവമേ! നിൻ-
തിരുവടി നിത്യമനുഗ്രഹിച്ചിടേണം.
28 മുഴുമതിമൂട്ടു തുരന്നു മുത്തെടുത്ത-
ക്കുഴിയിലടച്ച കുരങ്ഗമു്ു കൈയിൽ
തഴലെരിയും പൊഴുതൂറി മൂലമോളം
പുഴയൊഴുകുന്നതു വാഴ്ക ഭൂവിലെന്നും.
29 ജനിമൃതി രോഗമറുപ്പതിന്നു സഞ്ജീ-

വനി പരമേശ്വരനാമമെന്നിയില്ല,
പുനരതുമൊക്കെ മറന്നു, പൂത്തു കായ്ക്കും
പുനകൃതികൊ◌ു നിറഞ്ഞു ലോകമെല്ലാം.
30 നരഹരിമൂർത്തി നമിച്ചിടുന്ന നെറ്റി-
ത്തിരുമിഴിതന്നിലെരിച്ച മാരനിന്നും
വരുവതിനെന്തൊരു കാരണം പൊരിച്ചീ-
ടെരിമിഴിതന്നിലിതൊന്നുകൂടെയിന്നും.
31 പറവകൾ പത്തുമറുത്തു പറ്റി നില്ക്കും
കുറികളൊഴിച്ചു കരുത്തടക്കിയാട്ടും
ചെറുമണി ചെന്നു ചെറുത്തു കാളനാഗം
നെറുകയിലാക്കിയൊളിച്ചിടുന്നു നിത്യം.
32 ശിവ! ശിവതത്ത്വമൊഴിഞ്ഞു ശക്തിയും നി-
ന്നവധി പറഞ്ഞൊഴിയാതെ നാദവും നിൻ
സവനമതിന്നു സമിത്തതാക്കി ഹോമി-
പ്പവനിവനെന്നരുളീടുകപ്പനേ! നീ.
33 ചെറുമയിർ തോല്പ പൊതിഞ്ഞു ചത്തുപോവാൻ
വരവുമെടുത്തു വലത്തു വായുവിന്മേൽ
ചരുകു ചുഴന്നു പറന്നിടുന്നവണ്ണം
തിരിയുമതിങ്ങു വരാതെ തീയിടേണം.
34 കരുമന ചെയ്തു കളിച്ചു കള്ളമെല്ലാം
കരളിലമർത്തിയൊരല്പനെക്കുറിച്ച്
കരുണയിരുത്തിയനുഗ്രഹിച്ചിടേണം
കരപെരുകിക്കവിയും സമുദ്രമേ! നീ.
35 തൊഴിലുകളഞ്ചുമൊഴിഞ്ഞു തോന്നി നില്ക്കും
മുഴുമതിയാഴി കടഞ്ഞെടുത്തു മുന്നം
ഒഴുകിവരുന്നമൃത◌ു മാ◌ുപോകാ-
തൊഴുവിലൊട്ടുക്കമുദിക്കമർക്കബിംബം.
36 ഒരുവരുമില്ല നമുക്കു നീയൊഴിഞ്ഞി-
ങ്ങൊരു തുണ താണ്ഡവമൂർത്തി പാർത്തലത്തിൽ
സ്മരഹര! സാംബ! സദാപി നീ തെളിഞ്ഞി-

ങ്ങൊരു കൃപ നല്കകിലെന്തു വേ◌ു പിന്നേ?
37 ഉമയൊടുകൂടിയടുത്തു വന്നു വേഗം
മമ മതിമോഹമറുത്തു മെയ് കൊടുത്ത്
യമനുടെ കൈയിലകപ്പെടാതെയെന്നും
സമനില തന്നു തളർച്ച തീർത്തിടേണം!
38 ചലമിഴിമാരുടെ ചഞ്ചു ക◌ു നില്ക്കും
നില നിടിലത്തിരുനോക്കു വച്ചറുത്ത്
പല പല ലീല തുടർന്നിടാതെ പാലി-
ച്ചലിവൊടു നിൻ പദപങ്കജം തരേണം.
39 കടിയിടയിങ്കലൊളിച്ചിരുന്നു കൂട്ടം
പൊടിയിലുരു◌ു പിരു പോക്കടിപ്പാൻ
അടിയനു സംഗതി വന്നിടാതിരുത്തി-
പ്പടിയരുളീടുക പാർണ്ണതീശ! പോറ്റീ!
40 യമനൊടു മല്ലു പിടിപ്പതിന്നു നീതാ-
നിമയളവും പിരിയാതിരുന്നുകൊൾക!
സുമശരസായകസങ്കടം സഹിപ്പാൻ
നിമിഷവുമെന്നെയയയ്ക്കൊലാ മഹേശാ!
41 സുഖവുമൊരിക്കലുമില്ല ദുഃഖമല്ലാ-
തിഹപരലോകവുമില്ല തെല്ലു പോലും;
സകലമതിങ്ങനെ ശാസ്ത്രസമ്മതം, ഞാൻ
പകലിരവൊന്നുമറിഞ്ഞതില്ല പോറ്റീ!
42 ഒരുകുറി നിൻ തിരുമേനി വന്നു മുന്നിൽ-
ത്തിരുമുഖമൊന്നു തിരിച്ചു നോക്കിയെന്നിൽ
പെരുകിന സങ്കടവൻകടൽ കടത്തി-
ത്തരുവതിനെന്നു തരം വരും ദയാലോ!
43 അവനിയിലഞ്ചുരുവപ്പിൽ നാലുമഗ്നി-
ക്കിവയൊരു മൂന്നുരു രു കാറ്റിൽ വാനിൽ
തവ വടിവൊന്നു തഴച്ചെഴുന്നു കാണ്മാ-
നെവിടെയുമു◌ു നിറഞ്ഞു നിന്നിടുന്നു.
44 മലമകളുരൊ◌ുപാടു മാറിടാതെ

മുലകളുലഞ്ഞമൃളുറി മോദമാകും
മലമുകളീന്നൊഴുകും പുഴയാഴിയെൻ
തലവഴിയെന്നൊഴുകുന്നിതു ശങ്കരാ!
45 ഭസിതമണിഞ്ഞു പളുങ്കൊടൊത്തു നിന്നം-
ഭസി തലയിൽ തിരമാല മാല ചൂടി
ശ്വസിതമശിക്കുമലംകൃതീകലാപി-
ച്ചസി തിരുമേനിയിരങ്ങവേണമെന്നിൽ.
46 അഹമൊരു ദോഷമൊരുത്തരോട്ടു ചെയ്വാ-
നകമലരിങ്കലറിഞ്ഞിടാതവണ്ണം
സകലമൊഴിച്ചുതരേണമെന്നുമേ ഞാൻ
ഭഗവദനുഗ്രഹപാത്രമായ് വരേണം.
47 പുരഹര, പൂർണ്ണമിതെന്തു ഞാൻ പിഴച്ചി-
പ്പരവശഭാവമൊഴിഞ്ഞിടായ്വതിന്ന്?
പുരമെരിചെയ്തതുപോലെ ജന്മജന്മാ-
ന്തരവിനയൊക്കെയെരിക്കണം ക്ഷണം മേ.
48 സുമശരവേല തുരത്തിയോട്ടി നീതാ-
നമരണമെൻ മനതാരിലെന്നുമെന്നിൽ
കുമതികുലം കൊലയാനപോലെ കുത്തി-
ത്തിമിരനിരയ്ക്കു തിമിർത്തിടാതിരിപ്പാൻ.
49 ച്ചവയൊളിയൂറലൊഴിഞ്ഞു ശീതരശ്മി-
യ്ക്കവമതി ചെയ്വതിനുള്ള നിൻ കടാക്ഷം
ഭവമൃതി മൂട്ടു പറിഞ്ഞുപോകുമാറി-
ങ്ങിവനു തരേണ,മതിന്നു വന്ദനം തേ.
50 കരണവുമങ്ങു കുഴഞ്ഞു കണ്ണു രും
ചെരുകിയിരു◌ു ചമഞ്ഞു ജീവനാശം
വരുമളവെന്നുമറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാനും
ഹര! ഹര! നിൻതിരുനാമമുള്ളിൽ വേണം.
51 ജയ ജയ ചന്ദ്രകലാധര! ദൈവമേ!
ജയ ജയ ജന്മവിനാശന! ശങ്കര!
ജയ ജയ ശൈലനിവാസ! സതാം പതേ!

ജയ ജയ പാലയ മാമഖിലേശ്വര!
52 ജയ ജിതകാമ! ജനാർദ്ദനസേവിത!
ജയ ശിവ! ശങ്കര! ശർണ്ണ! സനാതന!
ജയ ജയ മാരകളേബരകോമള!
ജയ ജയ സാംബ! സദാശിവ! പാഹി മാം.
53 കഴലിണ കാത്തു കിടന്നു വിളിക്കുമെ-
ന്നഴലവിട്ടന്നറിയാതെയിരിക്കയോ?
പിഴ പലതു◌ിവനെന്നു നിനയ്ക്കയോ
കുഴിയിലിരുന്നു കരേറുവതെന്നു ഞാൻ?
54 മഴമുകിൽവർണ്ണനുമക്ഷി പറിച്ചു നിൻ-
കഴലിണ തന്നിലൊരർച്ചന ചെയ്തുപോൽ
കഴി വരുമോയിതിനിന്നടിയന്നു, നിൻ-
മിഴിമുന നല്കിയനുഗ്രഹമേകണേ!
55 ഒഴികഴിവൊന്നു പറഞ്ഞൊഴിയാതെ നി-
ന്നഴലതിലിട്ടുരുകും മെഴുകെന്നപോൽ
കഴലിണയിങ്കലടങ്ങുവതിന്നു നീ
വഴിയരുളീടുക വാമദേവ, പോറ്റീ!
56 മലമുകളീന്നു വരുന്നൊരു പാറപോൽ
മുലകുടി മാറിയ നാൾ മുതൽ മാനസം
അലർശരസായകമല്ലു പിടിച്ചു നിൻ
മലരടിയും ജഗദീശ മറന്നു ഞാൻ.
57 കുലഗിരി പോലെയുറച്ചിളകാതെയി-
ക്കലിമലമുള്ളിലിരുന്നു മറയ്ക്കയാൽ
ബലവുമെനിക്കു കുറഞ്ഞു ചമഞ്ഞു നിർ-
മ്മലനിലയെന്നു തരുന്നടിയന്നു നീ?
58 കുലവുമകന്നു കുടുംബവുമങ്ങനേ
മലയിലിരുന്നു മഹേശ്വരസേവനം
കലയതു കാലമനേകഭയം ഭവാൻ
തലയിൽ വിധിച്ചതു സമ്മതമായ് വരും.
59 വകയറിയാതെ വലഞ്ഞിട്ടുമെന്നെ നീ

ഭഗവതിയോടൊരുമിച്ചെഴുനള്ളിവ-
ന്നകമുരുകുംപടി നോക്കിട്ടുകൊന്നു മാ-
മംഘലമൊരുനേരമട്ടുത്തു വരാതിനി.
60 അരുവയർ തന്നൊട്ടു കൂടിയോടിയാടി-
ത്തിരിവതിനിത്തിരി നേരവും നിനപ്പാൻ
തരമണയാതെയുരുക്കിയെന്മനം നിൻ-
തിരുവടിയോടൊരുമിച്ചു ചേർത്തിടേണം.
61 ഒരു പിടി തന്നെ നമുക്കു നിനയ്ക്കിലി-
ത്തിരുവടിതന്നിലിതെന്നി മറ്റതെല്ലാം
കരളിലിരുന്നു കളഞ്ഞഖിലം നിറ-
ഞ്ഞിരിയിരിയെന്നരുളുന്നറിവെപ്പൊഴും.
62 കരമതിലു◌ു കരുത്തുമടക്കിനി-
ന്നരികിലിരുന്നു കളിപ്പതിനെന്നു മേ
വരമരുളുന്നതു, വാരിധിയെന്നപോൽ
കരുണ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊരു ദൈവമേ!
63 പുരമൊരു മൂന്നുമെരിച്ച പുരാതനൻ
ഹരിഹരമൂർത്തി ജയിക്കണമെപ്പൊഴും
പുരിജട തന്നിലൊളിച്ചു കളിച്ചിട്ടും
സുരനദി തുകുമൊരീശ്വര! പാഹി മാം.
64 പരമൊരു തുമ്പമെനിക്കു ഭവാനൊഴി-
ഞ്ഞൊരുവരുമില്ല ദിഗംബര! നിൻപദം
തരണമെനിക്കതുകൊംഘമൊക്കെയും
തരണമഹങ്കരവാണി ഭവാർണ്ണവം.
65 മിഴികളിൽ നിന്നൊഴുകുന്നമൃതത്തിര-
പ്പൊഴികളിൽ വീണൊഴുകും പരമാഴിയിൽ
ച്ചുഴികളിൽ നിന്നു ചുഴന്നു ചുഴന്നു നിൻ
കഴൽകളിൽ വന്നണയുന്നതുമെന്നു ഞാൻ?
66 മഴ പൊഴിയുന്നതുപോൽ മിഴിയിങ്കൽ നി-
ന്നൊഴുകിയൊലിച്ചുരുകിത്തിരുവുള്ളവും
പഴയൊരു ഭക്തജനം ഭവസാഗര-

ക്കുഴിയതിൽ നിന്നു കടന്നു കശ്മലൻ ഞാൻ.
67 വഴിയിലിരുന്നു വരുന്ന ബാധയെല്ലാ-
മൊഴിയണമെന്നൊരു നേരമെങ്കിലും മേ
മിഴികളിൽ നിന്നമൃതുറിയറിഞ്ഞു നിൻ-
കഴലിണ കു കളിപ്പതിനാഗ്രഹം.
68 പിഴ പലതുള്ളിലിരുന്നു പലപ്പൊഴും
ചുഴൽവതുകൊ◌ു ശിവായ നമോ ■ സ്തു തേ
പഴി വരുമെന്നു നിനച്ചുരുകുന്നു ഞാ-
നഴലതിലിട്ടലിയുന്നൊരു വെണ്ണപോൽ.
69 മിഴിമുനകൊ◌ു മയക്കി നാഭിയാകും
കുഴിയിലുരുട്ടി മറിപ്പതിന്നൊരുങ്ങി
കിഴിയുമെടുത്തു വരുന്ന മങ്കമാർ തൻ
വഴികളിലിട്ടു വലയ്ക്കൊലാ മഹേശാ!
70 തലമുടി കോതി മിടഞ്ഞു തക്കയിട്ട-
ക്കൊലമദയാന കുലുങ്ങി വന്നു കൊമ്പും
തലയുമുയർത്തി വിയത്തിൽ നോക്കിനില്ക്കും
മുലകളുമെന്നെ വലയ്ക്കൊലാ മഹേശാ!
71 കുരുവുകൾപോലെ കുരുത്തു മാർവിടത്തിൽ
കരളു പറിപ്പതിനങ്ങു കച്ചകെട്ടി
തരമതു നോക്കി വരുന്ന തീവിനയ്ക്കി-
ന്നൊരുകുറി പോലുമയയ്ക്കൊലാ മഹേശാ!
72 കടലു ചൊരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു കുപ്പകുത്തി-
ത്തടമതിലിട്ടു നിറച്ചു കുമ്മി നാറി
തടമുലയേന്തി വരുന്ന കൈവളപ്പെൺ-
കൊടിയടിപാർത്തു നടത്തൊലാ മഹേശാ!
73 കുരുതി നിറഞ്ഞു ചൊരിഞ്ഞു ചീയൊലിക്കും
നരകനടുക്കടലിൽ ഭ്രമിയാതെ, നിൻ
ചരിതരസാമൃതമെന്നുടെ മാനസേ
ചൊരിവതിനൊന്നു ചുളിച്ചു മിഴിക്കണം.
74 ശരണമെനിക്കു ഭവച്ചരണാംബുജം

നിരുപമനിത്യനിരാമയമൂർത്തിയേ!
നിരയനിരയ്ക്കൊരുനേരവുമെന്നെ നീ
തിരിയുവതിന്നൊരുനാളുമയയ്ക്കൊലാ.

75 പരമപാവന! പാഹി പുരാരയേ
ദുരിതനാശന! ധൂർജ്ജടയേ നമഃ
ചരണസാരസയുഗ്മനിരീക്ഷണം
വരണതെന്നു വലാന്തകവന്ദിതാ!

76 സരസിജായതലോചന! സാദരം
സ്മരനിഷൂദന! മാമവനീ പതേ!
കരുണ നിന്മനതാരിലുദിക്കണം
ഗിരിശ! മയ്യനുവാസരമെപ്പൊഴും.

77 പുതിയ പൂവു പറിച്ചു ഭവാനെ ഞാൻ
മതിയിലോർത്തൊരു നേരവുമെങ്കിലും
ഗതിവരും പടി പൂജകൾ ചെയ്തതി-
ല്ലതിന്നുടേ പിഴയോയിതു ദൈവമേ!

78 പതിവതായിയൊരിക്കലുമെന്മനം
കുതിയടങ്ങിയിരിക്കയുമില്ലയേ!
മതിയുറഞ്ഞ ജടയ്ക്കണിയുന്ന നീ-
രതിരഴിഞ്ഞൊഴുകീടിന മേനിയേ!

79 വിധി വരച്ചതു മാറി വരാൻ പണി
പ്രതിവിധിക്കുമകറ്റരുതായത്
ഇതി പറഞ്ഞു വരുന്നു മഹാജനം
മതിയിലൊന്നടിയന്നറിയാവതോ?

80 സ്തുതി പറഞ്ഞിടുമെങ്കിലനാരതം
മുദിതരാകുമശേഷജനങ്ങളും
അതുമിനിക്കരുതേതിൽനിന്നെഴും
പുതയലും ബത! വേ ദയാനിധേ!

81 അതിരൊഴിഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന നി-
ന്നതിരസക്കരുണത്തിരമാലയിൽ
ഗതി വരും പടി മുങ്ങിയെഴുന്നു നി

ല്പതിനു നീയരുളേണമനുഗ്രഹം.
82 കുമുദിനി തന്നിലുദിച്ചു കാലു വീശി-
സ്സുമശരസാരഥിയായ സോമനിന്നും
കിമപി കരങ്ങൾ കുറഞ്ഞു കാലുമൂന്നി-
ത്തമസി ലയിച്ചു തപസ്സു ചെയ്തിടുന്നു.
83 കല മുഴുവൻ തികയും പൊഴുതായ്വരും
വിലയമിതെന്നകതാരിൽ നിനയ്ക്കയോ?
അലർശരമൂലവിരോധിയതായ നിൻ
തലയിലിരുന്നു തപിക്കരുതിന്നിയും.
84 അലയൊരു കോടിയലഞ്ഞു വരുന്നതും
തലയിലണിഞ്ഞു തഴച്ചു സദായ്പ്പൊഴും
നിലയിളകാതെ നിറഞ്ഞു ചിദംബര-
സ്ഥലമതിലെപ്പൊഴുമുള്ളവനേ! നമഃ.
85 മലമുകളേറി വധിച്ചു മൃഗങ്ങൾ തൻ
തൊലികളുരിച്ചു തരുന്നതിനിന്നിവൻ
അലമലമെന്നു നിനച്ചെഴുനള്ളിയാൽ
പല ഫലിതങ്ങൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കുമോ?
86 നിലയനമേറി ഞെളിഞ്ഞിരുന്നിവണ്ണം
തലയണപോലെ തടിച്ചു തീറ്റി തിന്ന്
തുലയണമെന്നു പുരൈവ ഭവാനുമെൻ
തലയിൽ വരച്ചതിതെന്തൊരു സങ്കടം!
87 കലിപുരുഷൻ കടുവാ പിടിപ്പതിന്നായ്
മലയിലിരുന്നു വരുന്നവാറു പോലെ
കലിയുഗമിന്നിതിലെങ്ങുമു◌ു കാലും
തലയുമറുത്തു കരസ്ഥമാക്കുവാനായ്.
88 മലർമണമെന്നകണക്കു മൂന്നു ലോക-
ത്തിലുമൊരുപോലെ പരന്നു തിങ്ങി വീശി
കലശജലപ്രതിബിംബനഭസ്സുപോൽ
പലതിലുമൊക്കെ നിറഞ്ഞരുളേ! ജയ.
89 മലജലമുരൊ◌ുപാട്ടു നിറഞ്ഞു മു-

മ്മലമതിൽ മുങ്ങി മുളച്ചുളവാകുവാൻ
വിളനിലമങ്ങു വിതച്ചു പഴുത്തറു-
ത്തുലകർ ഭുജിച്ചലയുന്നതു സങ്കടം.
90 പലിതജരാമരണങ്ങൾ പലപ്പൊഴും
പുലിയതുപോലെ വരുന്നു പിടിക്കുവാൻ
പൊലിവിതിനെന്നു വരും ഭഗവാനുടെ കളിയി
വയൊക്കെയനാദിയതല്ലയോ!
91 ചില സമയം ശിവസേവ മുഴുക്കയാ-
ലിളകരുതാതെയിരുന്നലിയും മനം
പല പൊഴുതും ഭഗവാനുടെ മായയിൽ
പലകുറിയിങ്ങനെ തന്നെയിരിക്കയോ?
92 അപജയമൊന്നുമെനിക്കണയാതിനി-
ത്തപസി നിരന്തരമെന്മലമൊക്കെയും
സപദി ദഹിച്ചു സുഖം തരുവാനുമെൻ-
ജപകുസുമത്തിരുമേനി ജയിക്കണം.
93 അവമതി ചെയ്തു തഴച്ച കാട്ടുതന്നിൽ
ഭവമൂതിവിത്തു മുളച്ചു മൂട്ടുമൂന്നി
ഭുവനമതിങ്കലിരുന്നു മണ്ണു തിന്നും
ശവമെരി തിന്നുവതോ, നരിക്കൊരൂണോ?
94 ജനകനുമമ്മയുമാത്മസഖിപ്രിയ
ജനവുമടുത്തയൽവാസികളും വിനാ
ജനനമെടുത്തു പിരിഞ്ഞിടുമെപ്പൊഴും
തനിയെയിരിപ്പതിനേ തരമായ് വരൂ.
95 അണയലിരുന്നരുളീടുമനുഗ്രഹം
ദിനമണി ചൂടിയ തമ്പുരാനിതൊന്നും
അണുവളവും പിരിയാതെയിരിക്കുമെൻ
മണികൾ നമുക്കു വരും പിണി തീർത്തിടും.
96 പിണിയിനിക്കണയാതെയിനിത്തിരു-
പ്പണിവിടയ്യൊരു ഭക്തിയുറയ്ക്കണം
തണലിലിരുന്നരുളുന്നതു ചെഞ്ചിട-

യ്ക്കണിയുമംബരഗംഗയുടേ തിര.
97 അണിമുടിക്കണിയും തിരമാലയിൽ
തണിയുമെൻ വ്യസനങ്ങളതൊക്കെയും
പിണിയറുപ്പതിനെപ്പൊഴുമത്തിരു-
ക്കണികൾ കാട്ടുക കാമവിനാശന!
98 പണിയുമപ്പണിമാല പിരിച്ചു ചേർ-
ത്തണിയുമച്ചിടയാടി വരുന്ന നി-
ന്നണിമുഖാംബുജമക്ഷികൾ കൊ◌ിനി-
ക്കണിയണം കരുണാകലശാംബുധേ!
99 അമരവാഹിനി പൊങ്ങി വരും തിര-
യ്ക്കമരമെന്ന കണക്കു പടങ്ങളും
സമരസത്തിൽ വിരിച്ചരവങ്ങളോ-
ടമരുമച്ചിടയാടിയടുക്കണം.
100 കുളിർമതികൊ◌ു കുളിർത്തു ലോകമെല്ലാ-
മൊളിതിരളുന്നൊരു വെണ്ണിലാവു പൊങ്ങി
തെളുതെളെ വീശിവിളങ്ങി ദേവലോക-
ക്കുളമതിലാമ്പൽ വിരിഞ്ഞു കാണണം മേ!

8

അർദ്ധനാരീശ്വരസ്തവം

1 അയ്യോയീ വെയിൽകൊ◌ു വെന്തുരുകിവാ-
  ടീടുന്നു നീയെന്നിയേ
കയ്യേകീടുവതിന്നു കാൺകിലൊരുവൻ
  കാരുണ്യവാനാരഹോ!
പയ്യാർന്നീ ജനമാഴിയിൽ പതിവതി-
  ന്നുന്നേ പരന്നാഴിയിൽ
പെയ്യാറാകണമേ ഘനാംബു കൃപയാ
  ഗങ്ഗാനദീധാമമേ!

2 നാട്ടും കാട്ടുമൊരേ കണക്കിനു നശി-
  ച്ചീടുന്നതും നെക്കി ന-
ക്കീട്ടും നീരുമൊഴിഞ്ഞു നാവുകൾ വര-
◌ീടുന്നതും നിത്യവും
തേടും ഞങ്ങളുമുള്ളു നൊന്തു തിരിയും
  പാട്ടും പരീക്ഷിച്ചു നി-
ന്നീടും നായകനെന്തു നന്മയരുളായ്-
  വാനർദ്ധനാരീശ്വരാ?

3 ഊൗട്ടിത്തീറ്റി വളർത്തുമമ്പർതടിനീ-
  നാഥന്നുമിപ്പോളുയിർ-
ക്കുട്ടത്തോടൊരു കൂറുമില്ല, കഥയെ-
  ന്തയ്യോ! കുഴപ്പത്തിലായ്
നാട്ടിൽക്കതശേഷവും ബത! നശി-
  ച്ചീടുന്നതും കു നീ
മൂട്ടിൽത്തന്നെയിരുന്നിടുന്നു, മുറയോ?
  മൂളർദ്ധനാരീശ്വരാ!

4 ദാരിദ്ര്യം കടുതായ്, ദഹിച്ചു തൃണവും
ദാരുക്കളും ദൈവമേ!
നീരില്ലാതെ നിറഞ്ഞു സങ്കടമഹോ!
നീയൊന്നുമോർത്തീലയോ?
ആരുള്ളിത്ര കൃപാമൃതം ചൊരിയുവാ-
നെന്നോർത്തിരുന്നോരിലീ-
ക്രൂരത്തീയിടുവാൻ തുനിഞ്ഞതഴകോ?
കൂറർദ്ധനാരീശ്വരാ!
5 മുപ്പാരൊക്കെയിതാ മുടിഞ്ഞു മുടിയിൽ
ചൊല്പൊങ്ങുമപ്പും ധരി-
ച്ചെപ്പോഴും പരമാത്മനിഷ്ഠയിലിരു-
ന്നീടുന്നു നീയെന്തഹോ!
ഇപ്പാരാരിനിയാളുമിപ്പരിഷയി-
ന്നാരോടുരയ്ക്കുന്നു നിൻ-
തൃപ്പാദത്തണലെന്നിയേ തുണ നമു-
ക്കാരർദ്ധനാരീശ്വരാ?

10

ചിജ്ജഡചിന്തനം

1 ഒരുകോടി ദിവാകരരൊത്തുയരും-
പടി പാരൊടു നീരനലാദികളും
കെടുമാറു കിളർന്നു വരുന്നൊരു നിൻ
വടിവെന്നുമിരുന്നു വിളങ്ങിടണം.
2 ഇടണേയിരുകൺമുനയെന്നിലതി-
ന്നടിയന്നഭിലാഷമുമാപതിയേ!
ജഡമിന്നിതുകൊ◌ു ജയിക്കുമിതി-
ന്നിടയില്ലയിരിപ്പതിലൊന്നിലുമേ.

3 നിലമോട്ടു നെരുപ്പു നിരന്നൊഴുകും
ജലമാശുഗനംബരമഞ്ചിലുമേ
അലയാതെയടിക്കടി നല്കുക നിൻ
നിലയിന്നിതുതന്നെ നമുക്കു മതി.
4 മതി തൊട്ടു മണം മുതലഞ്ചുമുണർ-
ന്നരുളോളവുമുള്ളതു ചിൻമയമാം
ക്ഷിതിതൊട്ടിരുളോളമഹോ! ജഡമാ-
മിതു രില്ലമായമരുന്നഖിലം.
5 അഖിലർക്കുമതിങ്ങനെ തന്നെ മതം
സുഖസാദ്ധ്യമിതെന്നു ശുകാദികളും
പകരുന്നു പരമ്പരയായ് പലതും
ഭഗവാനുടെ മായയഹോ! വലുതേ.
6 വലുതും ചെറുതും നടുമദ്ധ്യവുമാ-
യലയറ്റുയരുന്ന ചിദംബരമേ!
മലമായയിലാണു മയങ്ങി മനം
നില വിട്ടു നിവർന്നലയാതരുളേ.
7 അരുളേ തിരുമേനിയണഞ്ഞിടുമീ-
യിരുളേ വെളിയേയിടയേ പൊതുവേ!
കരളേ! കരളിങ്കലിരിക്കമരും-
പൊരുളേ! പുരി മൂന്നുമെരിച്ചവനേ!
8 എരികൈയ്യതിലേന്തിയിറങ്ങി വരും
തിരുമേനി ചിദംബരമെന്നരുളും
പുരി തന്നിലിരുന്നു പുരം പൊരി ചെയ്
തരുളുന്നതു തന്നെയൊരദ്ഭുതമാം.
9 പുതുമാംകനി പുത്തമൃതേ, ഗുളമേ,
മധുവേ, മധുരക്കനിയേ, രസമേ,
വിധിമാധവരാദി തിരഞ്ഞിടുമെൻ
പതിയേ, പദപങ്കജമേ ഗതിയേ!
10 ഗതി നീയടിയന്നു ഗജത്തെയുരി-
ച്ചതുകൊ◌ുട ചാർത്തിയ ചിന്മയമേ,

ചതി ചെയ്യുമിരുട്ടൊരു ജാതി വിട്ടു-
ന്നതിനിന്നടിയന്നരുളേകണമേ!

9

മനനാതീതം (വൈരാഗ്യദശകം)

1 കരിങ്കുഴലിമാരൊടു കലർന്നുരുകിയപ്പൂ-
ങ്കുരുന്നടി പിരിഞ്ഞടിയനിങ്ങു കുഴയുന്നു;
പെരുംകരുണയാറണിയുമയ്യനെ മറന്നി-
ത്തുരുമ്പനിനിയെന്തിനുയിരോടു മരുവുന്നു?

2 മരുന്നു തിരുനാമമണിനീറൊടിതു മന്നിൽ
തരുന്നു പല നന്മ തടവീടുമടി രും
വരുന്ന പല ചിന്തകളറുന്നതിനുപായാ-
ലിരന്നിതു മറന്നുകളയായ്‌വതിനടുത്തേൻ.

3 അടുത്തവരൊടൊക്കെയുമെതിർത്തു പൊരുതീടും
പടത്തലവിമാരൊടു പടയ്ക്കടിയനാളോ?
എടുത്തരികിരുത്തിയരുളേണമിനിയും പൊ-
ന്നടിത്തളിർമറന്നിവിടെയെന്തിനലയുന്നു?

4 അലഞ്ഞു മുലയും തലയുമേന്തിയകതാരിൽ
കലങ്ങിയെഴുമാഴിയുമഴിഞ്ഞരിയ കണ്ണും
വിളങ്ങി വിളയാടി നടകൊള്ളുമിവരോടി-
മ്മലങ്ങളൊഴുകും കുടിലിലാണു വലയുന്നു.

5 വളഞ്ഞു വലകെട്ടി മദനപ്പുലയനുള്ളം
കളഞ്ഞതിലകപ്പറവ വീണു വലയുന്നു;
വളഞ്ഞ കുഴലോടുമുലയുന്ന മിഴിയീന്നും
വിളഞ്ഞതതിലെന്തിനു കിടന്നു ചുഴലുന്നു?

6 ചുഴന്നു വരുമാളുകളെയൊക്കെ വിലകൊ◌ി-
ങ്ങെഴുന്നണയുമെന്നൊരറിവുടിയനിന്നും
ഉഴന്നവരിലുള്ളമലയാതിവിടെയൊന്നായ്-
ത്തൊഴുന്നുതുയിരോടിവിടെ നിന്നടിയിണയ്ക്കായ്.

7 ഇണങ്ങിയിരുകൊങ്കയുമിളക്കിയുയിരുണ്ണും
പിണങ്ങളൊടു പേടി പെരുതായി വിളയുന്നു

മണം മുതലൊരഞ്ചിലുമണഞ്ഞു വിളയാടും
പിണങ്ങളൊടു ഞാനൊരു കിനാവിലുമിണങ്ങാ.

8 ഇണങ്ങണമെനിക്കരുളിലെന്തിനു കിടന്നീ
ഗുണങ്ങളൊഴിയും കുലടമാരൊടലയുന്നു;
പിണഞ്ഞു പുണരും പെരിയ പേയടിയൊടേ പോയ്
മണങ്ങളുമറുന്നതിനിതാ മുറയിടുന്നു.

9 മുറയ്ക്കു മുറ മിന്നി മറയും മിഴിയിളക്കി-
ത്തെറിക്കുമൊരു പെൺകൊടി ചെറുത്തടിയിലാക്കി
മറുത്തു വിളയാടി മരുവുന്നിടയിലെല്ലാം
വെറുത്തു വരുവാനെഴുതി നിന്തിരുവടിക്കായ്.

10 അയയ്ക്കരുതിനിച്ചടുലലോചനയൊടപ്പൊൻ-
ശയത്തളിരിലേന്തിയടിയോടവനിയിന്മേൽ
മയക്കവുമറുത്തു മണിമേനിയിലണച്ചീ-
ടയയ്ക്കരുതയയ്ക്കരുതനങ്ഗരിപുവേ നീ.

12

ഇന്ദ്രിയവൈരാഗ്യം

1 നാദം കടന്നു നടുവേ വിലസുന്ന നിന്മെയ്
ചേതസ്സിലായ് വരിക ജന്മമറുന്നതിന്നായ്
ബോധം കളഞ്ഞു പുറമേ ചുഴലും ചെവിക്കൊ-
രാതങ്കമില്ലടിയനു്ിളു തീർക്ക ശംഭോ!

2 കാണുന്ന കണ്ണിനൊരു ദണ്ഡവുമില്ല കൻെ-
പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞിടുകിലെന്തിനു പിന്നെയെല്ലാം
കാണും നിറം തരമിതൊക്കെയഴിഞ്ഞെഴും നിൻ-
ചേണുറ്റ ചെങ്കഴലു തന്നു ജയിക്ക ശംഭോ!

3 ത്വക്കിന്നു ദുഃഖമൊരു നേരവുമില്ലതോർക്കിൽ
ദുഃഖം നമുക്കു തുടരുന്നു ദുരന്തമയ്യോ!

വെക്കം തണുപ്പ വെയിലോട്ടു വിളങ്ങിടും നിൻ-
പോക്കൽപ്പൊലിഞ്ഞിടുവതിന്നരുളീട്ടു ശംഭോ!

4 തണ്ണീരുമന്നവുമറിഞ്ഞു തരുന്ന നിൻമെയ്
വെണ്ണീറണിഞ്ഞു വിലസുന്നതിനെന്തു ബന്ധം?
മണ്ണിന്നു തൊട്ടു മതിയന്തമിരുന്നു മിന്നും
കണ്ണിന്നു കഷ്ടമിതു നിൻെറ വിഭൂതി ശംഭോ!

5 നാവിന്നെഴുന്ന നരകക്കടലിൽക്കിടന്നു
ജീവൻ തളർന്നു ശിവമേ! കര ചേർത്തിടേണം
ഗോവിന്ദനും നയനപങ്കജമിട്ടു കുപ്പി
മേവുന്നു, നിൻ മഹിമയാരറിയുന്നു ശംഭോ!

6 നീരും നിരന്ന നിലവും കനലോട്ടു കാറ്റും
ചേരും ചിദംബരമതിങ്കലിരുന്നിടും നീ
പാരിൽ കിടന്നലയുമെൻ പരിതാപമെല്ലാ-
മാരിങ്ങു നിന്നൊടറിയിപ്പതിനു് ശംഭോ!

7 നാവിന്നു നിന്റെ തിരുനാമമെടുത്തുരച്ചു
മേവുന്നതിന്നെളുതിലൊന്നരുളീടണേ നീ
ജീവൻ വിടുമ്പൊഴതിൽ നിന്നു തെളിഞ്ഞിടും പിൻ
നാവിന്നു ഭൂഷണമിതെന്നി നമുക്കു വോ.

8 കയ്യൊന്നു ചെയ്യുമതുപോലെ നടന്നിടും കാ-
ലയ്യോ! മലത്തൊട്ടു ജലം വെളിയിൽ പതിക്കും
പൊയ്യേ പുണർന്നിടുമതിങ്ങനെ നിന്നു യുദ്ധം
ചെയ്യുമ്പൊഴെങ്ങനെ ശിവാ തിരുമെയ് നിനപ്പൂ?

9 ചിന്തിച്ചിടുന്നു ശിവമേ! ചെറുപൈതലാമെൻ
ചിന്തയ്ക്കു ചേതമിതുകൊരൊുതെല്ലുമില്ലേ
സന്ധിച്ചിടുന്ന ഭഗവാനൊടു തന്നെ ചൊല്ലാ-
തെന്തിങ്ങു നിന്നുഴറിയാലൊരു സാദ്ധ്യമയ്യോ!

10 അയ്യോ! കിടന്നലയുമിപ്പുലയർക്കു നീയെൻ-
മെയ്യോ കൊടുത്തു വിലയായ് വിലസുന്നു മേലിൽ
കയ്യൊന്നു തന്നു കരയേറ്റണമെന്നെയിന്നീ-
പ്പൊയ്യിങ്കൽ നിന്നു പുതുമേനി പുണർന്നിടാനായ്!

11

കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട്

ആടു പാമ്പേ, പുനം തേടു പാമ്പേ, യരു-
ളാനന്ദക്കൂത്തു കാടു പാമ്പേ!
തിങ്കളും കൊന്നയും ചൂടുമീശൻ പദ-
പങ്കജം ചേർന്നു നിന്നാടു പാമ്പേ!
വെണ്ണീറണിഞ്ഞു വിളങ്ങും തിരുമേനി
കണ്ണീരൊഴുകക്കാടു പാമ്പേ!
ആയിരം കോടിയനന്തൻ നീയാനന-
മായിരവും തുറന്നാടു പാമ്പേ!
ഓംമെന്നു തൊട്ടൊരു കോടി മന്ത്രപ്പൊരുൾ
നാമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാടു പാമ്പേ!
പുള്ളിപ്പുലിത്തോൽ പുതയ്ക്കും പൂമേനിയെ-
ന്നുള്ളിൽ കളിക്കുമെന്നാടു പാമ്പേ!
പേയും പിണവും പിറക്കും ചുടുകാടു
മേയും പരംപൊരുളാടു പാമ്പേ!
പൂമണക്കും കുഴലാളകം പൂകുമ-
ക്കോമളമേനി കാടു പാമ്പേ!
നാദത്തിലൂംാം നമശ്ശിവായപ്പൊരു-
ളാദിയായുള്ളതെന്നാടു പാമ്പേ!
പൂമലരോന്നും തിരുമാല്യമാരും പൊൻ-
പൂമേനി കില്ലെന്നാടു പാമ്പേ!
കാമനെച്ചുട്ട കണ്ണുള്ള കാലാരിതൻ-
നാമം നുകർന്നു നിന്നാടു പാമ്പേ!
വെള്ളിമലയിൽ വിളങ്ങും വേദപ്പൊരു-
ളുള്ളിൽ കളിക്കുമെന്നാടു പാമ്പേ!
എല്ലാമിറക്കിയെടുക്കുമേകൻ പദ-
പല്ലവം പറ്റി നിന്നാടു പാമ്പേ!
എല്ലായറിവും വിഴുങ്ങി വെറും വെളി-
യെല്ലയിലേറി നിന്നാടു പാമ്പേ!

എല്ലാം വിഴുങ്ങിയെതിരറ്റെഴുന്നൊരു
ചൊല്ലെങ്ങുമ◌ു നിന്നാടു പാമ്പേ!
ചൊല്ലെല്ലാമ◌ു ചുടരായെഴും പൊരു-
ളെല്ലയിലേറി നിന്നാടു പാമ്പേ!
ദേഹം നിജമല്ല ദേഹിയൊരുവനീ
ദേഹത്തിലുറിഞ്ഞീടു പാമ്പേ!
നാടും നഗരവുമൊന്നായി നാവിൽ നി-
ന്നാടു നിൻ നാമമോതീടു പാമ്പേ!
ദേഹവും ദേഹിയുമൊന്നായ് വിഴുങ്ങിടു-
മേകനുമറിഞ്ഞീടു പാമ്പേ!
പേരിങ്കൽ നിന്നു പെരുവെളിയെന്നല്ല
പാരാദി തോന്നിയെന്നാടു പാമ്പേ!
ചേർന്നു നില്ക്കുമ്പൊരുളെല്ലാം ചെന്താരൊടു
നേർന്നു പോമ്മാറു നിന്നാടു പാമ്പേ!

14

കോലതീരേശസ്തവം

1 കലാശ്രയമെന്നായണയുന്നോർക്കനുകൂലൻ
ഫാലാക്ഷനധർമ്മിഷ്ഠരിലേറ്റം പ്രതികൂലൻ
പാലിക്കണമെന്നെപ്പരിചോടിന്നു കുളത്തൂർ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ.

2 ഇ◌ൗ ലോകമശേഷം ക്ഷണമാത്രേണ സൃജിച്ചാ-
രാലോകനമാത്രേണ ഭരിക്കുന്നനുവേലം
ഇ◌ൗ ലീലകളാടുന്നവനാ◌ീടണമെന്നെ-
ക്കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ.

3 സർണ്ണാശ്രയമെങ്ങും നിറയുന്നോനപി ഭക്തർ-
ക്കിണ്ണാറൊരു രൂപം ഭജനത്തിന്നു ധരിപ്പോൻ

ആലസ്യമൊഴിച്ചപ്പരബോധം തരണം മേ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ.
4 ഇൗ ലോചനമാദീന്ദ്രിയമേതെങ്കിലുമൊന്നി-
ങ്ങാലോചന കൂടാതപഥത്തിങ്കലണഞ്ഞാൽ
ആ ലാക്കിലുടൻ സന്മതി തോന്നിക്കുകെനിക്കെൻ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ.
5 കൈകാൽ മുതലാമെന്നുടെയങ്ഗങ്ങളിലൊന്നും
ചെയ്യാതൊരു സത്കർമ്മമൊഴിഞ്ഞങ്ങവിവേകാൽ
വയ്യാത്തതു ചെയ്യാൻ തുനിയാതാക്കുക വേണം
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ!
6 രോഗാദികളെല്ലാമൊഴിവാക്കീടുക വേണം
ഹേ! കാമദ, കാമാന്തക, കാരുണ്യപയോധേ!
ഏകീടണമേ സൗഖ്യമെനിക്കൻപൊട്ടു ശംഭോ!
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ!
7 ദാരിദ്ര്യമഹാദുഃഖമണഞ്ഞീടരുതെന്നിൽ
ദൂരത്തകലേണം മദമെന്നും സുജനാനാം
ചാരത്തു വസിപ്പാനൊരു ഭാഗ്യം വരണം, ശ്രീ-
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ!
8 ചാപല്യവശാൽ ചെയ്തൊരു പാപങ്ങൾ പൊറുത്തെൻ
താപങ്ങളൊഴിച്ചാളണമെന്നല്ലിനി നിത്യം
പാപാപഹമാം നിൻപദമോർക്കായ് വരണം മേ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ!
9 ധാതാവിനുമാമാധവനും കൂടിയമേയം
വീതാവധി നിൻവൈഭവമാരാണുര ചെയ്വാൻ?
ഏതാനുമിവന്നുള്ളഭിലാഷങ്ങൾ പറഞ്ഞേൻ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ!
10 മാലുതുരപ്പാൻ കഴിവില്ലാശ്ശിശുവിന്റെ
പോലിങ്ങു നിരർത്ഥധ്വനിയാണെന്റെ പുലമ്പൽ
ആലംബനമാമെങ്കിലുമംബാസമമിന്നെൻ
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ.

1 ചെവി മുതലഞ്ചുമിങ്ങു ചിതറാതെ മയങ്ങി മറി-
ഞ്ഞവിടെയിരുന്നു കരിയ കണ്ണിലണഞ്ഞഴിയും
ഇവകളിലെങ്ങുമെണ്ണവുമടങ്ങി നിറഞ്ഞു പുറം
കവിയുമതേതതിൻ്റെ കളി കരുളീടകമേ!

2 അകമുടലിന്നുമിന്ദ്രിയമൊട്ടുള്ളമഴിഞ്ഞെഴുമീ-
പ്പകലിരവിന്നുമാദിയിലിരുന്നറിയുന്നറിവാം
നകയിലിതൊക്കെയും ചുഴലവും തെളിയുന്ന നമു-
ക്കകുടിലവൈഭവങ്ങളിലടങ്ങിയിരുന്നരുളാം.

3 അരുളിലണഞ്ഞിരുൾത്തിര മുഴങ്ങിയെഴുന്ന കുളുർ-
ന്നരുമിഴി നാവിലമ്മണമുണർന്നതൊട്ടും പിരിയും
അര നിമിഷത്തിലിങ്ങിതിലിരുന്നു തികഞ്ഞു വരും
ദുരിതസമുദ്ര,മിമ്പമിതിലെങ്ങു നമുക്കു ശിവ!

4 ശിവ! ശിവ! മാത്രയിൽ പലതരം ചിതറുന്നു വെളി-
ക്കിവകളിലെങ്ങുമിങ്ങിതമറിഞ്ഞു നിറഞ്ഞരുളും
ശിവ! ഭഗവാനെയും ചിതറുമാറു തികഞ്ഞു വരു-
ന്നിവരൊട്ടു പോരിനിന്നിയരുതേ കരുണാലയമേ!

5 അലയുമിതൊക്കെയും കപടനാടകമെന്നറിയും
നിലയിലിരുന്നറിഞ്ഞഴിവതിന്നു നിനയ്ക്കുക നീ;
തലയിലെഴും തരങ്ഗനിര തള്ളി നിറഞ്ഞു മറ-
ഞ്ഞലർശരവൈരി, നിന്നുടെ പദങ്ങളിലെങ്ങിനിയാം?

6 ഇനിയലയാതെ നിന്തിരുവടിക്കടിയൻ ദിനവും
മനമലരിട്ടു കുമ്പിടുമിതിങ്ങറിയുന്നതു നീ;
ജനനമെടുത്തു ഞാനിതുകളിൽ പലതായി വല-
ഞ്ഞനിശമെനിക്കിവണ്ണമൊരു വേദനയില്ല പരം.

7 അപരമിതൊക്കെയും പരിചയിക്കുമതിങ്കലിരു-
ന്നപജയമായണഞ്ഞതിതു കറി നീ മനമേ!

ജപപടമങ്ഗമാമിതിലിരുന്നു ജപിക്കുകിലി-
ങ്ങുപരതി വന്നുചേരുമകതാരിലൊരിമ്പമതാം.
8 അതുമിതുമെന്നുമുന്നുക നിമിത്തമിതിങ്കലെഴും
പതി പശു പാശമിങ്ങിതു പരമ്പരയായഴിയും
മതി കതിരോട്ടു മണ്ണൊളി വിയത്തനിലൻ ജലവും പ
തിയുടെ രൂപമെന്നിഹ നമിച്ചു പദം പണിയാം.
9 പണി പലതായ് വരുന്ന കനകത്തിലിരുന്നതുപോ-
ലണിമിഴികൊു നിർമ്മിതമിതൊക്കെയുമÛുതമാം
അണിയണമെന്നെ നിന്തിരുവടിക്കടിയൻ മലരാ-
യ്ണിയണിയായ് നിരന്നു തിരയറ്റുയരും കടലേ!
10 കടലിലെഴും തരങ്ഗനിരപോലെ കലങ്ങി വരു-
ന്നുടനുടനുള്ളഴിഞ്ഞു പല പറ്റൊഴിയുന്നതുപോൽ
ഘടപടമെന്നെടുത്തിഹ തൊടുത്തു വഴക്കിടുമീ
കുടമുടയുന്നതിന്നകമെടുത്തരുളീടണമേ!

13

ശിവസ്തവം

(പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി)

സ്തോത്രകൃതികൾ 49

50 നാരായണഗുരു സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

സ്തോത്രകൃതികൾ 47

48 നാരായണഗുരു സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

15

സ്വാനുഭവഗീതി

ധഇൗ സ്വാനുഭവഗീതി (വിഭുദർശനം) ഒരു ശതകമായിട്ടായിരിക്കണം ഗുരു വിരചിച്ചത്. ഇത് വിദ്യാവിലാസിനി മാസികയിൽ ഖണ്ഡശഃ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതിൽ ഇനി 40 പദ്യങ്ങൾ കുകിട്ടാനു്. അമൃതതരംഗിണി എന്ന പേരിലും ഇൗ കൃതി അറിയപ്പെടുന്നു്.പ

1 മങ്ഗളമെന്മേലരുളും
തങ്ങളിലൊന്നിച്ചിടുന്ന സർവജ്ഞൻ,
സങ്ഗമമൊന്നിലുമില്ലാ-

തങ്ഗജരിപ്പുവിൽ തെളിഞ്ഞു കൺകാണും.
2 കാണും കണ്ണിലടങ്ങി-
ക്കാണുന്നില്ലീ നിരന്തരം സകലം,
ക്വാണം ചെവിയിലടങ്ങു-
ന്നോണം ത്വക്കിൽ തുലഞ്ഞു മറ്റതു പോം.
3 പോമിതുപോലെ തുടങ്ങി-
പ്പോമറുരസമപ്പുറത്തു നാവതിലും,
പോമിതുപോലെ തുടങ്ങി-
പ്പോമിതു വായ്മതലെഴുന്നൊരിന്ദ്രിയമാം.
4 ഇന്ദ്രിയമായിട്ടുമന്നാ-
ളിന്ദ്രിയവും കെട്ടുമതന്നു ക്കുരിരുളാം,
മന്നിലുരുുവിഴുമ്പോൾ
തന്നില കൈയ്വിട്ടു തെറ്റി വടമറ്റാൽ.
5 അറ്റാലിരുളിലിരിക്കു-
ന്നുറ്റോനിവനെന്നുരയ്ക്കിലല്ലലറും,
ചുറ്റും കതിരിട്ടുവോൻ തൻ
ചുറ്റായ് മറ്റോരിരുട്ടു വിലസിട്ടുമോ?
6 വിലസിട്ടുവോനിവനെന്നാ-
ലലസത താനേ കടന്നു പിടികൂട്ടും,
നിലയിതു തന്നെ നമുക്കീ
നിലയനമേറുമ്പൊഴാണൊരാനന്ദം.
7 ആനന്ദക്കടൽ പൊങ്ങി-
ത്താനേ പായുന്നിതാ പരന്നൊരു പോൽ,
ജ്ഞാനം കൊിതിലേറി-
പ്പാനം ചെയ്യുന്നു പരമഹംസജനം.
8 ജനമിതു ക തെളിഞ്ഞാൽ
ജനിമൃതി കൈവിട്ടിരിക്കുമന്നിലയിൽ,
മനതളിരൊന്നു കലർന്നാ-
ലനവരതം സൗഖ്യമന്നു തന്നെ വരും.
9 വരുമിതിലൊന്നു നിനയ്ക്കിൽ

കരളിലഴിഞ്ഞൊഴുകീടുമിമ്പമറും
കരുതരുതൊന്നുമിതെന്നാ-
ലൊരു പൊരുളായിട്ടുമന്നു തന്നെയവൻ.

10 അവനിവനെന്നു നിനയ്ക്ക-
ന്നവനൊരു പതിയെന്നിരിക്കിലും പശുവാം
അവികലമാഗ്രഹമറ്റാ-
ലവകലിതാനന്ദവെള്ളമോടിവരും.

11 ഒാടിവരുന്നൊരു കൂട്ടം
പേടികളൊളി കഴൊിഞ്ഞു പോമുടനേ,
മൂട്ടുമൊരിരുൾ വന്നതു പി-
ന്നീടും വെളിവായ് വരുന്നു തേൻവെള്ളം.

12 വെള്ളം തീ മുതലായ് നി-
ന്നുള്ളും വെളിയും നിറഞ്ഞു വിലസീടും
കള്ളം കുപിടിച്ചാ-
ലുള്ളം കൈയ്ക്ക നെല്ലിതൻ കനിയാം.

13 കനിയാമൊന്നിലിരുന്നി-
ക്കനകാഡംബരമതിങ്ങു കാണുന്നു,
പനിമതി ചൂടുമതിൻ മുൻ-
പനികതിരൊളി കിട്ടുന്നപോൽ വെളിയാം.

14 വെളിയാമതു വന്നെൻ മുൻ-
വെളിവായെല്ലാം വിഴുങ്ങി വെറുവെളിയായ്
വെളി മുതലഞ്ചിലുമൊന്നായ്
വിളയാടീടുന്നതാണു തിരുനടനം.

15 നടനം ദർശനമായാ-
ലുടനേതാനങ്ങിരുന്നു നടുനിലയാം,
നടുനില തന്നിലിരിക്കും
നെടുനാളൊന്നായവന്നു സൗഖ്യം താൻ.

16 സൗഖ്യം തന്നെയിതെല്ലാ-
മോർക്കുന്തോറും നിറഞ്ഞ സൗന്ദര്യം
പാർക്കിൽ പാരടി പറ്റി-

പ്പാർക്കുന്നോനിൽ പകർന്ന പഞ്ജരമാം.

17 പഞ്ജരമാമുടൽ മുതലാം
പഞ്ചിയിലറിവായിടുന്ന തീയിടിലും
മഞ്ഞുകണങ്ങൾ കണക്കി-
മ്മഞ്ജുളവെയിൽകൊപായമടയുന്നു.

18 അടയുന്നിന്ദ്രിയവായീ-
ന്നടിപെട്ടുമിതു കഴൊ◌ിഞ്ഞു മറ്റെല്ലാം,
അടിയറ്റീടും തടിവ-
ന്നടിയിൽ തനിയേ മറിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ.

19 വീഴുമ്പോഴിവയെല്ലാം
പാഴിൽ തനിയേ പരന്ന തുവെളിയാം
ആഴിക്കെട്ടിലവൻ താൻ
വീഴുന്നോനല്ലിതാണു കൈവല്യം.

20 കൈവല്യക്കടലൊന്നായ്
വൈമല്യം പൂ◌ീടുന്നതൊരു വഴിയാം
ജീവിത്വം കെട്ടമന്നേ
ശൈവലമകലുന്നിതന്നു പരഗതിയാം.

21 പരഗതിയരുളീടുക നീ
പുരഹര! ഭഗവാനിതാണു കർത്തവ്യം
ഹര! ഹര! ശിവപെരുമാനേ!
ഹര ഹര വെളിയും നിറഞ്ഞ ചുരിരുളും.

22 ഇരുളും വെളിയുമിതൊന്നും
പുരളാതൊളിയായ് നിറഞ്ഞ പൂമഴയേ,
അരുളീടുകകൊറിയാ-
തരുളീടുന്നേ,നിതിന്നു വരമരുളേ!

23 അരുളേ! നിൻകളിയരുളാ-
ലരുളീടുന്നീയെനിക്കൊരരുമറയേ!
ഇരുളേ! വെളിയേ! നടുവാ-
മരുളേ! കരളിൽ കളിക്കുമൊരു പൊരുളേ!

24 പൊരുളേ! പരിമളമിയലും

പൊരുളേതാണാ നിറഞ്ഞ നിറപൊരുളേ!
അരുളേ! അരുളീട്ടുക തേ-
രുരുളേറായ്വാനെനിക്കിതിഹ പരനേ!
25 പരനേ! പരയാം തിരയിൽ-
പ്പരനേതാവായിടുന്ന പശുപതിയേ!
ഹരനേയരികിൽ വിളിച്ചീ-
ടൊരുനേരവുമിങ്ങിരുത്തുകരുതരുതേ!
26 അരുതേ പറവാനുയിരോ-
ടൊരു പെരുവെളിയായ നിൻെറ മാഹാത്മ്യം;
ചെറുതും നിൻകൃപയെന്യേ
വെറുതേ ഞാനിങ്ങിരിക്കുമോ ശിവനേ!
27 ശിവനേ! നിന്നിലിരുന്നി-
ച്ചെവി മിഴി മുതലായിറങ്ങി മേയുന്നു,
ഇവയൊട്ടുകൂടി വരുമ്മ-
റ്റവകളുമെല്ലാ, മിതെന്തു മറിമായം?
28 മറിമായപ്പൊടിയറുമ-
മ്മറവാൽ മൂടപ്പെട്ടുന്ന പരവെളിയേ!
ചെറുതൊന്നൊന്നുമതൊന്നാ-
മ്മറവൊത്തിളകിപ്പുകഞ്ഞ പുകയും നീ.
29 പുകയേ! പൊടിയേ! പുറമേ!
യകമേ! വെളിയേ! നിറഞ്ഞ പുതുമഴയേ!
ഇഹമേ! പരമേ! ഇടയേ!
സുഖമേകണമേ കനിഞ്ഞു നീയകമേ.
30 അകവും പുറവുമൊഴിഞ്ഞെൻ-
ഭഗവാനേ! നീ നിറഞ്ഞു വാഴുന്നു;
പുകൾ പൊങ്ങിന നിൻ മിഴിയിൽ
പുകയേ, ഇക്കതൊക്കെയും പകയേ.
31 പകയാമിതു നെയ്യുരുകം
നികരായ് നീരാക്കിടുന്ന നരഹരിയേ!
പക ചെയ്വതുമിങ്ങിനിമേൽ

പുകയായ് വാനിൽ ച്ചുഴറ്റി വിട്ടുമെരിയേ!
32 എരിനീരൊട്ടു നിലമുരുകി
പ്പെരുകിപ്പുകയായ് മുഴങ്ങി വരുമൊലിയേ!
അരുമറ തിരയുന്നൊരു നി-
ന്തിരുവടിയുടെ പൂഞ്ചിലങ്കയുടെ വിളിയേ!
33 വിളിയേ! വിലപെറുമൊരു മണി-
യൊളിയേ! വിളിയേ പറന്നു വരുമളിയേ!
ഇളകും പരിമളമൊട്ടു ച്ചുവ-
യൊളിയും പൊടിയായ് വരുത്തിയൊരു നിലയേ!
34 നിലയില്ലാതെ കൊട്ടുങ്കാ-
റ്റലയുന്നതു പോൽ നിവർന്നു വരുമിരുളോ?
അലയും തലയിലണിഞ്ഞ-
ങ്ങലയുന്നിതു, താൻ പുതയ്ക്കുമൊരു തൊലിയോ?
35 തൊലിയുമെടുത്തു പുതച്ചാ-
ക്കലിയെക്കഴലാലഴിക്കുമൊരു കലിയേ!
കലിയും കാലാൽ തുലയും
നിലയേയെല്ലാ നിലയ്ക്കുമൊരു തലയേ!
36 ഒരു തലയിരുളും വെളിയും
വരവുമൊരരുമക്കൊടിക്കു സുരതരുവേ!
അരുതരുതരിമകളറിവതി-
നരിവരരറുമീ പ്രസങ്ഗമൊരു ശരിയേ!
37 ശരി പറവതിനും മതി നിൻ-
ചരിതമൊടതുകൊ◌ിതിന്നു നികരിതുവേ,
അരുളപ്പെട്ടുമൊരു പൊരുളേ-
തറിവാലറിയപ്പെടാത്ത നിറപൊരുളേ!
38 പൊരുളും പദവുമൊഴിഞ്ഞ-
ങ്ങരുളും പരയും കടന്നു വരുമലയേ!
വരളും നാവു നനച്ചാ-
ലരുൾ പൊങ്ങും വാരിധിക്കതൊരു കുറയോ?
39 കുറയെന്നൊന്നു കുറിക്കും

മറയോ തേടുന്നതിന്നു മറുകരയേ!
നിറവില്ലയ്യോ! ഭഗവാ-
നറിയുന്നില്ലീ രഹസ്യമിതു സകലം?
40 സകലം കേവലമൊട്ടു പോ-
യകലുമ്പോഴങ്ങുദിക്കുമൊരു വഴിയേ!
സഹസനകാദികളൊട്ടു പോയ്-
ത്തികവായീടും വിളിക്കുമൊരു മൊഴിയേ!

(ഇവിടം മുതൽ 40 പദ്യം കാൺമാനില്ല.)
81 ഒന്നുമറിഞ്ഞീലയ്യോ!
നിന്നുടെ ലീലാവിശേഷമിതു വല്ലതേ.
പൊന്നിൻകൊടിയൊരു ഭാഗം
തന്നിൽ ചുറ്റിപ്പടർന്ന തനിമരമേ!
82 തനിമരമേ തണലിനിയീ
നിൻകനി, കഴലിണയെൻ തലയ്ക്കു പൂവണിയേ;
കനകക്കൊടി കൊ◌ാട്ടും
തനിമാമലയോ, യിതെന്തു കൺമായം?
83 കൺമായങ്ങളിതെല്ലാം
കൺമുന്നു◌ായിരുന്നു കീലേ!
വെണ്മതി ചൂടി വിളങ്ങും
കണ്മണിയേ! പൂംകഴല്ക്കു കൈതൊഴുതേൻ.
84 കൈതൊഴുമടിയനെ നീയ
കൈതവനിലയീന്നെടുത്തു നിന്നടിയിൽ
കൈതഴവിച്ചേർക്കണമേ, നിൻ-
പൈതലിതെന്നോർത്തു നിൻഭരമേ.
85 നിൻഭരമല്ലാതൊന്നി-
ല്ലമ്പിളി ചൂട്ടും നിലിമ്പനായകമേ!
വൻപെഴുമിമ്മലമായ-
ക്കൊമ്പതിനൊന്നായ് വിലയ്ക്കു നല്കരുതേ!
86 നല്കണമടിയനു നിൻപൂ-

പൈങ്കഴലിണ നീരണിഞ്ഞ വെണ്മലയേ!
ക്ഷുകം പൂങ്കയിലേറി-
പ്പോകും പൊന്നിൻകൊടിക്കു പുതുമരമേ!
87 പുതുമരമേ പൂംകൊടി വ-
ന്നതുമിതുമൊക്കെപ്പരന്ന നിൻകൃപയേ
പദമലരിണയെൻ തലയിൽ
പതിയണമെന്മെയ് കലർന്നുകൊള്ളണമേ!
88 കൊള്ളണമെന്നെയടിക്കായ്-
ത്തള്ളരുതേ നിൻ കൃപയ്ക്കു കുറയരുതേ;
എള്ളളവും കനിവില്ലാ-
തുള്ളവനെന്നോർത്തൊഴിഞ്ഞു പോകരുതേ!
89 പോകരുതിനി നിന്നടിയിൽ
ചാകണമല്ലെന്നിരിക്കിലിവനിന്നും
വേകുമിരുൾക്കടലിൽ വീ-
ണാകുലമു◌ാമതിന്നു പറയണമോ?
90 പറയണമെന്നില്ലല്ലോ
അറിവാമടിയെൻ മുടിക്കു ചൂടണമേ!
അറിവറ്റൊന്നായ് വരുമെ-
ന്നറിയാതൊന്നായിരുന്നു വേദിയനേ!
91 വേദിയരോതും വേദം
കാതിലടങ്ങുന്നിവണ്ണമിവ പലതും
ആദിയൊടന്തവുമില്ലാ-
തേതിനൊടൊന്നായ് വരുന്നതതു നീയേ!
92 അതു നീയെന്നാലിവനോ-
ടുദിയാതൊന്നായിരിക്കമരുമുതലേ!
ഗതിയില്ലയ്യോ! നിന്മെയ്
പതിയെത്തന്നെൻ പശുത്വമറു പതിയേ!
93 പതിയേതെന്നറിയാതെൻ-
പതിയേ നിന്നെത്തിരഞ്ഞു പലരുമിതാ!
മതികെട്ടൊന്നിലുമില്ലാ-

തതിവാദം കൊഴെ◌ിഞ്ഞു പോകുന്നു.
94 പോകും മണ്ണോട്ടു തീ നീ-
രോഹരിപോലെ മരുത്തിനൊട്ടു വെളിയും
നാകമൊടൊരു നരകം പോ-
യേകമതായ് ഹാ! വിഴുങ്ങിയടിയനെ നീ!
95 അടിയൊട്ടു മുടി നടുവറ്റെൻ-
പിടിയിലടങ്ങാതിരുന്നു പല പൊരുളും
വടിവാക്കിക്കൊന്ന-
ന്നടിയോടൊന്നിച്ചൊഴിഞ്ഞു വരുമൊന്നേ.
96 ഒന്നെന്നും രണ്ണെ◌ും
നിന്നിവനെന്നും പറഞ്ഞു പതറരുതേ
ഇന്നിക്കവയെല്ലാം
നിന്നോടൊന്നായ് വരുന്നു കളവല്ലേ.
97 അല്ലെന്നും പകലെന്നും
ചൊല്ലും പൊരുളും കടന്ന സുന്ദരമേ!
കൊല്ലെന്നോട്ടുയിരേക്കൊ-
ല്ലേ നീ കൈവിലയ്ക്കു താനയ്യോ!
98 അയ്യോ! നീയെന്നുള്ളും
പൊയ്യേ! പുറവും പൊതിഞ്ഞു മേവുന്നു;
മെയ്യാറാനായ് വന്നേൻ,
കൈയേന്തിക്കൊഴെ◌ിഞ്ഞു പോകുന്നു.
99 കുന്നും മലയുമിതെല്ലാ-
മൊന്നൊന്നായ് പൊന്നടിക്കു കൂട്ടാക്കി
നിന്നപ്പോളടിയോടെൻ-
പൊന്നിൻ കൊടികൊമഴ്ന്നതെന്തയ്യോ!
100 എന്തയ്യോ! നീയെന്നും
ചിന്തയ്ക്കണയുന്നൊഴിഞ്ഞ ചിന്മയമേ!
വെന്തറ്റീട്ടുമഹന്തയ്
ക്കന്തിപ്പിറയേയണിഞ്ഞ കോമളമേ!

17

ചിദംബരാഷ്ടകം

1 ബ്രഹ്മമുഖാമരവന്ദിത ലിങ്ഗം
ജന്മജരാമരണാന്തക ലിങ്ഗം
കർമ്മനിവാരണ കൗശല ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

2 കല്പകമൂല പ്രതിഷ്ഠിത ലിങ്ഗം
ദർപ്പകനാശ യുധിഷ്ഠിര ലിങ്ഗം
കുപ്രകൃതി പ്രകരാന്തക ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

3 സ്കന്ദഗണേശ്വര കല്പിത ലിങ്ഗം
കിന്നരചാരണ ഗായക ലിങ്ഗം
പന്നഗഭൂഷണ പാവന ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

4 സാംബസദാശിവ ശങ്കര ലിങ്ഗം
കാമ്യവരപ്രദ കോമള ലിങ്ഗം
സാമ്യവിഹീന സുമാനസ ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

5 കലിമലകാനന പാവക ലിങ്ഗം

സലിലതരംഗ വിഭൂഷണ ലിങ്ഗം
പലിതപതംഗ പ്രദീപക ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

6 അഷ്ടതനു പ്രതിഭാസുര ലിങ്ഗം
വിഷ്ടപനാഥ വികസ്വര ലിങ്ഗം
ശിഷ്ടജനാവന ശീലിത ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

7 അന്തകമർദ്ദന ബന്ധുര ലിങ്ഗം
കൃന്തിതകാമ കളേബര ലിങ്ഗം
ജന്തുഹൃദിസ്ഥിത ജീവക ലിങ്ഗം
തൻമൃദു പാതു ചിദംബര ലിങ്ഗം.

8 പുഷ്ടധിയസ്സുചിദംബര ലിങ്ഗം
ദൃഷ്ടമിദം മനസാനുപഠന്തി
അഷ്ടകമേതദവാങ്മനസീയം
അഷ്ടതനും പ്രതി യാന്തി നരാസ്തേ.

16

പിണ്ഡനന്ദി

1 ഗർഭത്തിൽ വച്ചു ഭഗവാനടിയന്റെ പിണ്ഡ-
മെപ്പേരുമൻപൊടു വളർത്ത കൃപാലുവല്ലീ!
കല്പിച്ചപോലെ വരുമെന്നു നിനച്ചു കി-
ട്ടർപ്പിച്ചിടുന്നടിയനൊക്കെയുമങ്ങു ശംഭോ!

2 മണ്ണും ജലം കനലുമംബരമോടു കാറ്റു-
മെണ്ണിപ്പിടിച്ചറയിലിട്ടെരിയും കൊളുത്തി
ദണ്ഡപ്പെടുത്തുമൊരു ദേവതയിങ്കൽ നിന്നെൻ
പിണ്ഡത്തിനന്നമൃതു നല്കി വളർത്ത ശംഭോ!

3 കല്ലിന്നകത്തു കുടിവാഴുമൊരല്പജന്തു-
വൊന്നല്ല നിന്റെ കൃപയിന്നറിയിച്ചിടുന്നു!
അല്ലിക്കുടത്തിലമരുന്നമരേന്ദ്രനും മ-
റ്റെല്ലാരുമിങ്ങിതിലിരുന്നു വളർന്നിടുന്നു.

4 ബന്ധുക്കളില്ല ബലവും ധനവും നിനയ്ക്കി-

ലെന്തൊന്നുകൊ◌ിതു വളർന്നതഹോ! വിചിത്രം;
എൻതമ്പുരാന്റെ കളിയൊക്കെയിതെന്നറിഞ്ഞാ-
ലന്ധത്വമില്ലതിനു നീയരുളീട്ടു ശംഭോ!

5 നാലഞ്ചു മാസമൊരുപോൽ നയനങ്ങൾ വച്ചു
കാലന്റെ കയ്യിലണയാതെ വളർത്തി നീയേ,
കാലം കഴിഞ്ഞു കരുവിങ്കലിരുന്നു ഞാന-
ക്കാലം നിനച്ചു കരയുന്നിതു കേൾക്ക ശംഭോ!

6 രേതസ്സു തന്നെയിതു രക്തമൊട്ടും കലർന്നു
നാദം തിരുവതായ് നടുവിൽ കിടന്നേൻ,
മാതാവുമില്ലവിടെയന്നു പിതാവുമില്ലെൻ-
താതൻ വളർത്തിയവനാണിവനിന്നു ശംഭോ!

7 അന്നുള്ള വേദന മറന്നതു നന്നുണർന്നാ-
ലിന്നിങ്ങു തന്നെരിയിൽ വീണു മരിക്കുമയ്യോ!
പൊന്നപ്പനന്നു പൊറിവാതിലൊരഞ്ചുമിട്ടു
തന്നിട്ടു തന്നെയിതുമിന്നറിയുന്നു ശംഭോ!

8 എൻ തള്ളയെന്നെയകമേ ചുമടായ്ക്കിടത്തി
വെണ്ണുള്ളഴിഞ്ഞു വെറുതേ നെടുവീർപ്പുമിട്ടു
നൊന്തിങ്ങു പെറ്റു, നരിപോലെ കിടന്നു കുവ്വു-
ന്നെന്താവതിങ്ങടിയനൊന്നരുളീട്ടു ശംഭോ!

9 എല്ലാമറിഞ്ഞു ഭഗവാനിവനിന്നെടുത്തു
ചൊല്ലേണമോ ദുരിതമൊക്കെയകറ്റണേ നീ
ഇല്ലാരുമിങ്ങടിയനങ്ങൊഴിയുന്നുവെങ്കി-
ലെല്ലാം കളഞ്ഞെരുതിലേറി വരുന്ന ശംഭോ!

1 ഞാനോതയമേ! ഞാതുരുവേ!
നാമാതിയിലാ നർക്കതിയേ!
യാനോ നീയോ ആതി പരം,

യാതായ് വിട്ടുമോ പേചായേ;
തേനാർ തില്ലൈച്ചീരടിയാർ
തേട്ടും നാടാമരുമാന്തർ-
കോനേ! മാൻനേർ വിഴി പാകം
കൊ◌ായ് നയിനാർ നായകമേ!
2 ആൾവായ് നീയെന്നാവിയൊടീ
യാക്കൈ പൊരുൾ മുമ്മലമുതിരും
തേൾവായിടൈയിറ്റിരിയാമ-
റ്റേവേ കാവായ് പെരിയോവേ!
നാൾ വാടന്തം നരുനരെന
നെരുക്കിൻറതു പാരരുമാന്തർ
നാൾവാണിൻറാടാരായോ
നാതാ, നയിനാർ നായകമേ!
3 ഉരുവായരുവായരുവുരുവാ-
യൊൻറായ് പലവായുയിർക്കുയിരായ്
തെരുളായരുളായ് തേരുണി-
ന്റിടമായ് നടുമാത്തിരൈ വടിവായ്
ഇരുളായ് വെളിയായികപരമാ-
യിൻറായൻറായരുമാന്തർ
മരുവായ് വരുവായെനൈയാൾവായ്
നാതാ, നയിനാർ നായകമേ!
4 വാനായ് മലൈയായ് വാടിയിനും
വാണാൾ വീണായഴിയുമുനെൻ
ഉ◌ൗനായുയിരായുടയോനായ്
ഒൻറായ് മൂൻറായ് വാരായോ
കാനായനലായ് കനൈ കടലായ്
കാരായ് വെളിയായരുമാന്തർ
താനായ് നിർക്കും തർപരമുൻ
താൾ താ നയിനാർ നായകമേ!
5 പൂവായ് മണമായ് പുണരചമായ്

പൊടിയായ് മുടിയായ് നെടിയോനായ്
തീവായുരുവായ് തിരിചിയമായ്
തേനാരമുതായ് തികഴ്ലിൻറായ്
നീ വാ കാവായെനൈയാൾവായ്
നിത്താ! ചിത്തായരുമാന്തർ
തേവാ! മൂവാ മുതൽവോനേ!
തേനേ! നയിനാർ നായകമേ!
6 അരിയും വിതിയും തേടിയിന്നും
അറിയാ നെറിയായെരിവുരുവായ്
മരിയാമറിമാനിടവടിവായ്
മരിയാതേയിനി വാ കാവായ്
പിരിയാതെനൈയാൾവായ് തേവ
പ്പിരിയ പ്പെരിയോയരുമാന്തർ
പുരിവാഴ്ത്തരുളീട്ടും കോവേ!
പൂവേ! നയിനാർ നായകമേ!
7 അൻറോയിൻറോ യമരുതർ-
ക്കൻറേ നിന്റാടാരായോ
കുൻറേ! കുടൈയേ! കോതനമേ!
കോവേ! കാവായ് കുലതേവേ!
അൻറേയിൻറേയാരടിയേ
നായേ നീയേയരുമാന്തർ
നിൻറായ് നിൻറാടാരായോ
നാതാ! നയിനാർ നായകമേ!
8 നിൻറാരടിചേരടിയാർതം
നിന്താതിയെലാം നീക്കി നിതം
ചന്താനമതായ് നിന്റാളും
ചന്താപമിലാ നൻമയമേ!
വൻ താപമിലാതെൻ മുൻ നീ
വന്താൾ വായേയരുമാന്തർ-
നന്റായ് നിൻറാടാരായോ

നാതാ! നയിനാർ നായകമേ!
9 പൊന്നേ! മണിയേ! മരകതമേ!
പൂവേ! മതുവേ! പൂമ്പൊടിയേ!
മന്നേ! മയിലേ! കുയിലേ! വൻ-
മലൈയേ! ചിലൈയേ! മാനിലമേ!
എന്നേയിനിയാൾവായ് നീയേ-
യെളിയേൻ നായേനരുമാന്തർ
തന്നന്തനിയേ നിൻറായ് നിൻ-
താൾതാ നയിനാർ നായകമേ!
10 കല്ലോ മരമോ കാരയമോ
കടിനം നന്നെഞ്ചറിയേൻ യാൻ
അല്ലോ പകലോ ഉന്നടി വി-
ട്ടല്ലോകലമായ് നിൻറടിയേൻ
ചൊല്ലാവല്ലാ ചുരുതി മുടി-
ച്ചൊല്ലാവല്ലായരുമാന്തർ-
നല്ലാർമണിമാതവ! കാവായ്
നാതാ! നയിനാർ നായകമേ!

പതികം

2

1 എങ്കും നിറൈന്തെതിരറ്റിമയാതവ-
രിൻ പുറു ചിർച്ചുടരേ!
പൊങ്കും പവക്കടലിർപ്പടിയാത പടിക്കു-
ന്നരുൾ പുരിവായ്!
തിങ്കറ്റിരുമുടിയിറ്റികഴും തിണ്ണിയ
തേചോമയാനന്തമേ!
തങ്കക്കൊടിയേ! നമൈ തടുത്താട്-
കൊൾവായ് നീ കരുണാനിതിയേ!
2 തീയേ തിരുനീറണിയും തിരുമേനിയി-

റ്റിങ്കളൊളി മിളിരും
നീയേ നിരയക്കടലിൽ കനിമഞ്ചനം
ചെയ്യാതരുൾ പുരിവായ്
കായും പുനലും കനിയും കനൽവാ
തൈവത്തെയ് നിനൈന്തരുന്തിക്കണ്ണീർ
പായും പടി പടിയിൽ പരമാനന്തം
പെയ്യും പരഞ്ചുടരേ!
3 ചുടരേ ചുടർ വിട്ടൊളിറും ചുരർ
ചൂഴ്ന്തിരുക്കും ചുരവിച്ചുടർ ചൂഴ്-
ക്കടലേ മതി കങ്കൈയരവങ്കടങ്കു-
ങ്കവരി വിരിചടൈയായ്
വിടമുമുതം കനിയും മിടർ
കിലനായിനവനിമിചൈ
കുടികൊതിനാലെൻ കൊൽ
കൊൻറലരണിഞ്ഞു കൂവും കുയിലേ!
4 കുയിൽവാണി കുരുമ്പൈ മുലൈയുമൈ
കൂടി നിൻറാടും കരുമണിയേ!
മയിൽവാകനൻ വന്തരുളും മണിമന്തിരം-
കോൾമയിർ മേനിയനേ!
കയർക്കണ്ണിയർ കൺകൾ മൂൻറും
കതിർ തിങ്കളുമങ്കിയുമങ്കൊളിരും
പുയങ്കം പുനലും ചടൈയും പുലൈ-
നായിനേർക്കമ്പുവിയിർ പുലനേ!
5 പുലനറ്റപ്പൊറികളറ്റപ്പരിപൂരണ-
പോതം പുകൻറ പുത്തേ-
ളുലകറ്റടലോട്ടുയിരുള്ളമടങ്കു-
മിടങ്കൊട്ടരുംപൊഴിന്ത
നിലൈ പെറ്റ നിരഞ്ചനമാകി നിരുപാതികൈ-
നിത്തിരൈക്കടലേ
അലൈ പൊങ്കിയടങ്കി മടങ്കിയല-

ങ്കോലമാകാതരുൾ പുരിവായ്.

6 വായിർക്കുടമെന വരമ്പില പവ-
ക്കടലിർപടിന്തങ്കുമിങ്കും
നായികടേതെന്നും നട്ടന്തിരിയാത-
ന്നക്കിരകം നൽകിട്ടുവായ്
പായുമ്മിരുകമും പരച്ചും പടർപൊ-
ങ്കരവിൻ പടമുഞ്ചുടൈയിർ
ചായും ചിറുപിറൈയും ചരണങ്കളും
ചറുവം ചരൺ പുരിവാം.

7 പുരിവായിർ പുതൈഞ്ഞു മുന്നം പൊൻ-
മലൈയൈ ചിലൈയായ് കുനിത്തുപ്പൂട്ടി
പുരിമൂൻറുമെരിത്ത പുരാന്തമ്പർ തമ്പിരാ-
നെൻ പെരുമാൻ പൊതുവായ്
പുരിയുന്നടനപ്പുവിയിർ പുലൈ നായിനേ-
നമ്പൃതിയിറ്റിരൈ പോ-
റ്റിരിയും ചകന്മായൈച്ചിക്കിത്തെരിന്തില-
നന്തോ ചെമ്മേനിയനേ!

8 ചെമ്മേനി ചിവപെരുമാൻ ചിരമാലൈയണിന്തു
ചെങ്കോൽ ചെലുത്തി
ചെമ്മാന്തിരം വേരറുപ്പോൻ തിരുമന്തിരത്താൽ
ചെമ്മൈചെരുക്കറുപ്പോൻ
പെമ്മാൻ പിണക്കാടനെൻറും പെരുമ്പിത്ത-
നെൻറും പെരിയോർ പെയരി-
ട്ടിമ്മാനിടവീട്ടിലണൈഞ്ഞുമുയ്യും വകൈ-
യെങ്ങനന്തോയിയമ്പായ്.

9 ഇയമ്പും പതമും പൊരുളുമിറൈ-
യിൻറിയിരുക്കുമിന്ത
വിയപ്പൻ വെളിവാനതെങ്ങൻ വിളൈയാത
വിളൈയും വിതിയെൻകൊലോ
ചെയിക്കും വഴിയെങ്ങനെങ്കൾ ചെമ്പൊർ-

ച്ചോതിയേ! യെൻമയരറുക്കും-
തയൈക്കെന്ന കൈമാറു ചെയ്യേൻ തയാ
വാരിതിയേ തരമിറ്റമിയേൻ.
10 തമിയേൻ തവം ചെയ്യറിയേൻ ചപാനായ-
കർ ചന്നിതിക്കേ തിനമും
കവിയേൻ കഴൽ കു കൈകുപ്പിക്കടൈ-
ക്കണ്ണീർ വാർത്തുക്കനിന്തുമിലേൻ
നവിൻമാലൈപ്പനൈഞ്ഞുമിലേൻ നാലർ
നാവലർ ച്ചൂട്ടും തിരുവടിക്കും
പുവി മീതെനൈയേ വകുത്തായ് പുലൈനാ-
യേൻ പിഴൈപ്പതെങ്ങൻ പുകലായ്.

പതികം 3

1 ഒ◌ാമാതിയിൽ നിർക്കും പൊരുൾ നീതാനുലകെങ്കും
താമാകി വളർന്തോങ്കിയചാമാനിയ തേവേ!
വ്യോമാമനൽ പൂനീരൊലിയോടാവി വിളക്കോ-
ടാമാതനു വാരായി നമുക്കായമിതാമേ.
2 ആമോതമുമാമിന്ത മകാമന്തിരമൊൻറും
നാമാതു നമുക്കിൻറരുളായോ നമൈയാളും
കോമാനരുളും കൊ കുഴാം കുവിയണൈന്താ-
ലാമോതമുമാമിന്ത മകാമന്തിരമെല്ലാം.
3 എല്ലാവുയിരും നിന്നുരുവെല്ലാവുടലും നീ-
രെല്ലാവുലകും നിൻകളിയല്ലാതവൈയില്ലൈ
പൊല്ലാതനവെല്ലാം പൊടിചെയ്യാരുൾ പൂവീർ
പല്ലാരുയിരാളും പരതേവേ! ച്ചുരകോവേ!
4 കോവേറുപിരാനേ! കുറിയറ്റോങ്കി വിളങ്കും
മൂവേഴുലകും മോന്തുമിഴും മോനവിളക്കേ!
പൂവേറുപിരാനും നെടുമാലും പൊടികാണാ-
താവേചർകളാനാരുരുവാരോരറിവാരോ?

5 വാരോ വരൈയോ വാരിതിയോ വാനവർ ചേരും
താരോ തരൈയോ തൺമലരോ തർപരനേ നീ
യാരോ നീയറിയേനടിനായേനരുൾവായേ
നീരാറണിവോനേ! നിതമാൾവായ് നിമ്മലനേ.

6 നിമലാ! നിത്തിയനേ! നിർപ്പയനേ! നിർക്കുണനേ!
അവമേ പുവി നായേനഴിയാതേ നിതമാൾവായ്
നമനൈക്കഴലാൽ ക്കായ്ന്ത നടേചാ! നമൈ നീയേ
പുവിമീതരുൾ വാരം പുരിവായേ പെരുമാനേ!

7 മാനേ! മതി ചൂടും മറൈയോനേ! ചടൈയാടീ
വാനോർകൾ വണങ്കും വടിവേ! വന്തരുൾവായേ;
തേനേ! തെളിവേ! തീഞ്ചുവയേ! തിവ്യരചം ത-
ന്തോനേ! തുണൈയേ തെൻമറൈയീരാറുണർവോനേ!

8 ഉണർവാരറിവാരോരറിവായെങ്കുമിലങ്കും
ഉണർവേ! പൊർകുവൈയേ! പോതവരമ്പിൻറിയ പൂവേ
പുനലേ! പുത്തമുതേ! വിത്തകമേ! വന്തരുണീ-
രനലേ! വെളിയേ! മാരുതമേ! മാനിലമേ! വാ!

9 വാ വാ ചടയിർക്കങ്കൈ വളർക്കും മണിയേയെൻ-
പാവായ് മതിയേ പങ്കയമേ പൻമറൈയീറായ്
തേവാതികൾ പോറ്റും തെളിവേ! തിൺകടൽ ചേരും
നാവായെനൈയാൾവായ് നതി ചൂടീ നരകാരേ!

10 കാരേറു കയർക്കണ്ണിയർ വീച്ചും വലൈയിർപ്പ-
ട്ടാരാരഴിയാതോരവമേ നീയറിയായോ
ഏരേറു പിരാനും നെടുമാലും പൊടികാണാ
ചാരാമുതമൊൻറീൻറരുളായേ പെരുമാനേ!

പതികം 4

1 തരിചനം തിരുട്ടിത്തിരുചിയങ്കളറ്റുത്തികമ്പരിയായ്-
പ്പരിയടനം ചെയ്യും പിതരുള്ളം പലികൊട്ടുത്തു-
ത്തുരിചറച്ചുട്ടുത്തത്തുവങ്കളറ്റുത്തനി മുതലായ്-
ക്കരിചനം ക കറൈക്കരെൻ കുലതൈവതമേ!

2 ആതാരചത്തിൻ പരിപൂരണത്തിലചത്പിരപഞ്ചം

പാതാരകിതം പവിക്കമപ്പട്ചം പിടിവിടാതേ
നാതപരൈയിന്നടുനിൻറ നാട്ടനഴവിയാത്മ
പോതങ്കെടുത്തു പുനരുത്തിതി വിട്ടതെൻ തൈവമേ!

3 വാനറ്റു മണ്ണെരുപ്പെരുപ്പറ്റു വനന്തിചൈക്കുറ്റമറ്റു
കാനറ്റു കാലചക്കിരപ്പിരമമറ്റുക്കതിരൊളിവായ്
ഞാനക്കനല്ക്കരിയറ്റു ഞാതിർ കുരുമൂലമറ്റു
മാനങ്കളറ്റു മകാമൗനമെൻ കൺമണിത്തൈവമേ!

4 മുപ്പത്തിമുക്കോടിയറ്റു മുമ്മൂർത്തികൾ പേതമറ്റു
കർപിതത്തൊഴ്ത്തപ്പിരപഞ്ചമാം കാനർക്കമലമറ്റു
മുപ്പൊരുളറ്റു മുപ്പാരറ്റു മുത്തികൾ മൂൻറുമറ്റു
മുർപടും മുക്കട് കുരുമണിക്കോവെൻ കുലതൈവമേ!

5 വാക്കുമനമറ്റു വാൻചുടരായ് വടിവൊൻറുമറ്റു
നോക്കുമിടങ്കണെരുങ്കി നോക്കുക്കൊള്ളതിചയമായ്
ചൂക്കുമത്തിർക്കുമതിചൂക്കുമമായ് ചുയഞ്ചോതിയായ്
കാക്കുമെൻ കാരുണ്ണിയചാലി നമുക്കുക്കുലതൈവമേ!

6 വിരുത്തിയിൽ തോൻറി വിരികിൻറ വിചുവ
പിരമമനൈത്തും
വിരുത്തിയിനുള്ളേ ലയിപ്പിത്തു വിരുത്തിചത്തി കലർന്തു
വിരുത്തിയ വിരുത്തികളറ്റു വിറകറ്റെരിചുടർപോൽ
ചത്തുചിത്താനന്തപൂരണച്ചെലഞ്ചെയ നമക്കേ!

7 പിരമേച്ചൊരൂപം പിരമംകൊു പേതപ്പെടുത്തിനാൽ
കരുമടർ പിരാരപ്തകരുമത്തിനാൽ കരി കതുപോൽ
കരുമക്കുരുടർ കരങ്കൊു കട്ടിപ്പിടിപ്പതിനോ
കരുമിച്ചിടുന്നു കരുണാകര! കതിയെന്നവർക്കേ!

8 എല്ലാമവൻ ചെയലെൻ്റെമക്കുള്ളോരെളിതരുളാൽ
ചൊല്ലാമൽ ചൊല്ലിയ ചൂക്കുമചുകപ്പൊരുട്ടുവെളിയിൽ
പല്ലായിരങ്കോടിയം പലികൊടുത്തപ്പവിയിർ
ചെല്ലാതു ചെന്മനിവിരുത്തി വരുമോ ചിവതൈവമേ!

9 എല്ലാമകമകമെൻേറകപോതം വരുത്തിയതും
നില്ലാതു നിന്നിൽ കലത്തി നീയു നാനുമറ്റിടത്തു

തൊല്ലൈയറുമെൻറു തൊന്തത്തിനിർക്കിടന്തെപ്പൊഴുതും
തൊല്ലിത്തൊഴുമെൻറുയരമൊഴിക്ക ചുകക്കടലേ!
10 പൂരണചത്തിലചർപ്പാതമറ്റ പ്പുരാതനമാം
കാരണമറ്റ ക്കരുവറ്റ ക്കാര്യചങ്കർപമറ്റ
താരണൈയും വിട്ട തത്തുവം പുതൈന്തത്തെ്വതപ്പൊരുളാം
മാരണങ്കൊട്ടിയടിയറ്റ രൂപമെൻ തൈവതമേ!

പതികം

5

1 ചിത്തെൻറുരൈക്കിർ ചടപാതകമുതൈപ്പിരിത്തു-
ച്ചത്തെൻറു ചൊല്ലിലചത്തുമങ്കേ വന്തു ചാർന്തിട്ടുമാൽ
ചിത്തം കുളിർന്ത ചുകമെനിൽ തുക്കമനൈത്തുമറ്റോ-
രിത്തന്മൈയുള്ളൊരു തെയ്വതമെൻറും നമക്കുള്ളതേ!
2 ചിർചടമറ്റ ച്ചെറിന്തിലങ്കിച്ചതചത്തുമറ്റ
പർപല കാട്ചിർത്തുകളറ്റ പ്പന്തനിർമോട്ച്ചമറ്റ
ചർകരൈയിൻ ചുവൈപോലൻപരുള്ളങ്കവർന്തു നിർക്കു-
മിത്തന്മൈയുള്ളൊരു തെയ്വതമെൻറും നമക്കുള്ളതേ!
3 ഒൻറെൻറിരനെ്ും കുറ്റം പവിക്കമതൻറി വെറും
കുന്റെനിർ പള്ളമും നേരേ വിരുത്തങ്കുറിത്തിടിലോ
കുൻറിട്ടുങ്കുറ്റങ്കുടിന്തൻപരുള്ളങ്കവർന്ത പിഞ്ഞ-
കൻറൻ തിരുവിളൈയാടലിക്കുലകമെല്ലാം!
4 ഇൗ ലുങ്കണത്തിലിരുക്കൈ കുറ്റമെതിർ കണത്തിൽ
മൂലപ്പൊരുളല്ലൈ മൂൻറാവതിൽ പിൻ മുടിവുമെങ്കേ
കാലത്തിലൊൻറി വിരുപ്പുള്ളതൊൻറിർ കടുംപകൈയാം
മാലുമയനുമതിർപ്പെട്ടു രുത്തിരനുമ്മായ്ന്തിടുമേ!
5 മാലുമയനും മകേച്ചുരൻ രുത്തിരൻ ചതാചിവനും
കാലചക്കിരപിരമത്തെക്കു കൈകുവിത്തെണ്ണുലകം
ലീലൈയിൽ വൈത്തു ലയിപ്പിത്തു ലിങ്കപ്പിരതിട്ടൈ ചെയ്തു
മേലിളാകാതെ മെഴുകിട്ടുറൈപ്പിത്തതെൻറൈവമേ!

6 വേറുവേറാം വിടൈയങ്കൾ വെറുഞ്ചെടമേ പൊറിയിർ-
ചേരുമപ്പോതു ചെകമ്പരമെങ്കുഞ്ചെറിന്തിലങ്കും
ചീരരുൾ ചോതി ചിവചിത്പരപാനുവെഴുന്തരുളിയ-
ക്കൂരിരുൾ കോരിക്കുടിത്തു വെളിയിർക്കുലാവുമതേ!

7 പാരെമ്പുലങ്കൾ പൊറിവായ് മടിന്തുപ്പകർവരിയ
കാരണകാരിയമറ്റു കരണക്കവർകടിന്തു
പൂരണച്ചോതിയിർപ്പത്തപുരുടപ്പുണർ കടീർത്തു
ചീരണമാ ച്ചെകച്ചോതിയിർ ച്ചിന്തൈ തിറൈ കൊട്ടുപ്പേൻ!
8 തേകമിതു തിട്ടമല്ല തിണ്ണിയാനന്തത്തെള്ളമുതിൽ
താകമറ മൂഴ്കിച്ചാതനച്ചാത്തിയച്ചാർവൊഴിന്തു
പോകുമ്പടിക്കുപ്പവനേകനാതൻ കരുണൈ പൂത്ത-
പ്പാകമ്പകർന്ത പച്ചുകൊടിയോടിങ്കണൈവതെന്റോ!
9 പഞ്ചപ്പട്ടും പറവൈക്കോപരമ്പിയിപ്പാഴ്മനമാം
പുഞ്ചക്കളൈക്കൊയ്തു പുലങ്കുടിപ്പൊക്കിഴമാം
കഞ്ചിക്കുടിക്കോ കുടിയേറ്റി നീ കരുണാകരനേ!
തഞ്ചന്തിരുവടിയെൻറു തമിയേൻ തളരുകിന്റേൻ!
10 എന്തക്കണത്തിലെതിരറ്റെമൻവലൈയിൽ പിണിപ്പ-
റ്റന്തക്കണമകങ്കാരമിഞ്ഞാനപ്പിരകാചമു◌ായ്
എന്തക്കണങ്കളുമെട്ടാതിണൈയിൽ പരചിവത്തിൻ
കന്തക്കമലമലർപ്പതമിരും കതി നമുക്കേ!

1 മണിക്കുട വിടർത്തി മലർ തൂവി മണമെല്ലാം
ഘൃണിക്കപചിതിക്രിയ കഴിച്ചു ഘൃണിയാക്കി,
ഗുണിച്ചവകളൊക്കെയുമൊഴിഞ്ഞു ഗുണിയും പോയ്
ഗുണക്കടൽ കടന്നു വരുവാനരുൾക തായേ!

2 തിങ്കളും ത്രിദശഗംഗയും തിരുമുടി-
ക്കണിഞ്ഞു തെളിയുന്ന നൽ-
ത്തിങ്കൾനേർമുഖി, ദിഗംബരന്റെ തിരു-
മെയ് പകുത്ത ശിവമേനിയേ,
നിൻകഴൽക്കമലമെൻ കരുത്തിൽ നില-
നിർത്തി നിത്യവുമഹന്ത വ-
ന്നങ്കുരിച്ചറിവഴിഞ്ഞുപോയ് വിഫല-
മായ് വരാതരുളുകംബികേ!

3 പ്രഭാരൂപയാം നിൻ പ്രകാരം നിനച്ചാൽ
പ്രഭാരം കെട്ടും ഹൃത്പ്രസാദാലെവർക്കും;
പ്രസാദിക്കുമെല്ലാവനും ത്വത്പ്രസാദാൽ
പ്രയാസം സമസ്തം പ്രയാതീവ ദൂരം!

4 സാധിക്കും സകലം സമസ്തഭുവന-
ങ്ങൾക്കും ഹിതം നല്കി നീ
ചേതസ്സിങ്കലിരിക്കകൊ◌ു ജനനീ,
ചൈതന്യമായെപ്പോഴും
ബോധിപ്പിപ്പതശേഷമംബുധിയിൽ വ-
ന്നേറിക്കലർന്നീടുമ-
സ്രോതസ്സെന്ന കണക്കു നിന്നടിയിൽ വ-
ന്നേറുന്നു മാറുന്നിതേ!

5 ദക്ഷപുത്രി, ദനുജാന്തകി, ത്വദനുസാ-
രിവാരിയിലഴുന്തിടാ-
തക്ഷമൊക്കെയുമടക്കി വാഴ്വതിനനു-
ഗ്രഹിക്ക പരദൈവമേ,
കുക്ഷിബാധ വലുതായതീവ്യഥ ജയി-
പ്പതിന്നു പണിയു◌ു നിൻ-
കുക്ഷിതന്നിലിളകാതെ വാണു ദിവസം
കഴിക്കുകിലസംശയം!
6 പമ്പരത്തൊടു പകച്ചിടും ഭ്രമണ-
വേഗമുള്ള മതിയോടു വ-
ന്നംബരത്തിലണയുന്നതിന്നിവന-
ശക്തനെന്നു കരുതീടു നീ
അൻപിരന്നടികൾ വാഴ്ത്തി നില്ക്കുമഗ-
തിക്കു സദ്ഗതി വരുത്തിടും
നിൻപദത്തൊടു ലയിപ്പതിന്നു നിയ-
തം വരം തരുക മങ്ഗലേ!
7 ചക്ഷുരാദികൾ ചതിച്ചിടും ചതിയിൽ
വീണിടും ചതുരനെങ്കിലും
പക്ഷമില്ല ഭവതിക്കവൻപ്രതി ഭ-
വച്ചരിത്രപരനെങ്കിലോ
തത്ക്ഷണം സകലവും ഭവിച്ചു സത-
തം സുഖിച്ചു മരുവീടുമീ
പക്ഷമൊക്കെയുമറിഞ്ഞിടുന്ന പര-
ദൈവതം ഭവതിയല്ലയോ?
8 കങ്കമാദികളശിച്ചിടുന്നൊരശ-
നം കളേബരമിതല്ലയോ
വൻകലാവതി! വലച്ചിടുന്നിതു മ-
തിപ്രസാദമരുളീടു നീ
തിങ്കൾമൗലി തിരുമെയ് തലോടിയിട-
ചേർന്നു നിത്യവുമിരിക്കുമെൻ-

തങ്കമേ! സകല സങ്കടങ്ങളുമ-
റ്റന്നതിന്നു തരണം വരം!

9 മണ്ണന്തലേ മരുവുമീശ്വരി തന്നെ മന്നി-
ലന്വർത്ഥസംജ്ഞയെ വഹിച്ചരുളുന്നു ചിത്രം!
മന്നിൽ സമസ്തവുമടങ്ങുമതിന്നുമേൽ നി-
ന്നെണ്ണിക്കഴിക്കുമൊരു ദൈവതമല്ലയോ നീ!

21

മണ്ണന്തലദേവീസ്തവം

19

ഒരു തമിഴ് ശ്ലോകം

കൺകളെത്തനൈ കരോടിയെത്തനൈ
കരിപ്പുലിത്തൊലികളെത്തനൈ
തിങ്കളിൻകലൈ വിടങ്കൾ ചീറ്റു-
മരവങ്കളെത്തനൈ ചെറിന്തെഴും
കങ്കൈ നീയുമിതുപോൽ കണക്കിലൈ നിൻ-
നീരിൽ മൂഴ്കുവോരൊണ്ണെൻറയും
ചംകരിത്തുയരുമാങ്കു ചമ്പുവിൻ
ചതുപരാകിയിതു ചത്യമേ.

ദേവീസ്തോത്രങ്ങൾ

20

ദേവീസ്തവം

1 തെഴമേനി നിന്നവയവങ്ങളുഴിന്നു മുൻ
മൊഴിയുന്നതെന്നി മുനികൾക്കുമെന്നംബികേ!
കഴിവില്ലയൊന്നുമതുകൊണ്ടിക്കിന്നു നിൻ-
മൊഴി വന്നു മൗനനിലയായ് മുഴങ്ങുന്നിതാ!

2 ഇതുകൊണ്ടു കതിലൊരുത്തി നീയെന്നുമീ
മതിമണ്ഡലത്തൊട്ടു മറുത്തു മറ്റൊന്നിലും
കുതികൊണ്ടു ചാടി വലയാതെകണ്ടു നിൻ
പാദതാരടുത്തു പദമൂന്നി പൊന്നിൻകനീ!

3 കണികാണുമിക്കനകമോട്ടു കാർവേണി മൺ-
പണി കാനൽനീരുനികരെന്നു പാടുന്നിതാ
പിണിയാറുമാറു പിരിയാതെ പേണുന്ന നിൻ-
മണിമേനിതന്നിലണയുന്നതിന്നൂതു നീ!
4 ധുനി ചൂടുമയ്യനു തുണയ്ക്കു തോന്നുന്ന നീ
മുനിമൗലിതന്നിലെഴുന്നള്ളി മൂളുന്നതും
പനിയു◌ിട്ടും കൃമി തുടങ്ങി മറ്റൊക്കെ നി-
ന്നിനമെന്നതും നിലയില്ലൂതി നിന്നീടു നീ!
5 ഇടയില്ലെനിക്കിടയിലിന്നു കാണുന്നൊരി-
പ്പൊടികൊ◌ു മൂടുമുടലിന്നു പൊന്നംബികേ!
തടവില്ലയൊന്നുമതുകൊനെ◌ിക്കിന്നു നി-
ന്നുടലൊന്നു തന്നിനിയുമൂതു മാണിക്യമേ!
6 കമരും ചെവിക്കുമതുമല്ല കണ്ണിന്നു തൊ-
ട്ടമരുന്നതിന്നുമൊരു മൗലിയെന്നല്ല നീ
അമരം തുഴഞ്ഞിതിലിരുന്നുയർന്നങ്ങു വ-
ന്നമരുന്നതിന്നരുളുമാമളുതിന്നിയും!
7 ഇനി നിന്റെ മൗലിയിലെഴുന്നിടും പൂനിലാ-
വിനുമങ്ങു നിന്നു വിളയുന്ന വെണ്ണീറിനും
കനലിന്നു നീരിനു മണത്തിനെന്നല്ല നി-
ന്നിനമിങ്ങു കതതിനൊക്കെയും കൈതൊഴാം.
8 തൊഴുമെന്നെയങ്ങുവിളി,യിങ്ങുനിന്നാഴിയിൽ
തുഴയുന്നെനിക്കു തുണയില്ല നീയെന്നിയേ
അഴലിങ്കലിട്ട മെഴുകല്ല, നെയ്യെൻ മനം
കുഴയുന്നിതങ്ങു കുഴലൂതു കാർകൊലേ!
9 അല പൊങ്ങി വന്നു നുര തള്ളിയുള്ളാഴി നി-
ന്നലയുന്നു പെൺകുതിരയല്ലി മല്ലിന്നു നീ!
നിലപെറ്റു നിന്നിതു നുറുക്കി നീരാട്ടു നീ-
രലയുന്നതില്ല, തണലെന്നറിഞ്ഞൂതു നീ!

ഫലശ്രുതി

10 ഇതു പഥ്യവൃത്തമിടരില്ല പാടുന്നവർ-

ക്കിതിനിന്നു നിന്നടിയെടുത്തു തന്നീടു നീ

....

....

22

കാളിനാടകം

നമോ നാദബിന്ദ്വാത്മികേ! നാശഹീനേ!
നമോ നാരദാദീഡ്യപാദാരവിന്ദേ!
നമോ നാന്മറയ്ക്കും മണിപ്പൊംവിളക്കേ!
നമോ നാന്മുഖാദിപ്രിയാംബാ, നമസ്തേ!
സമസ്തപ്രപഞ്ചം സൃജിച്ചും ഭരിച്ചും
മുദാ സംഹരിച്ചും രസിച്ചും രമിച്ചും
കളിച്ചും പുളച്ചും മഹാഘോരഘോരം
വിളിച്ചും മമാനന്ദദേശേ വസിച്ചും
തെളിഞ്ഞും പറഞ്ഞും തുളമ്പും പ്രപഞ്ചം
തുളഞ്ഞുള്ളിലെല്ലോളമുള്ളായിരുന്നും
തിരിഞ്ഞും പിരിഞ്ഞും മഹാനന്ദധാരാം
ചൊരിഞ്ഞും പദാംഭോജഭക്തർക്കു നിത്യം
വരുന്നോരു തുമ്പങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞും
കരിഞ്ഞീടുമാറാവിരാതങ്കബീജം
കുറഞ്ഞോരു നേരം നിനയ്ക്കുന്ന ഭക്തർ-
ക്കറിഞ്ഞീല മറ്റുള്ള കൈവല്യരൂപം!
നിറഞ്ഞങ്ങനേ വിശ്വമെല്ലാമൊരുപ്പോ-
ലറം ചെറ്റുമില്ലാതെ വാണും ചിരന്നാൾ
കഴിഞ്ഞാലുമില്ലോരു നാശം; കുറഞ്ഞൊ-
ന്നറിഞ്ഞീടരായിന്നഹോ! ഘോരരൂപം
മറഞ്ഞീടുമോ വിശ്വമെല്ലാമിതെന്നോർ-

ത്തറിഞ്ഞീടുവാൻ ശക്തരാരുള്ളു ലോകേ!
മഹാദിവ്യ ദേവേശ, ഗൗരീശ, ശംഭോ,
മഹാമായ, നിൻ വൈഭവം ചിന്തനീയം.
അടിക്കുള്ളു തോ◌ിപ്പറിച്ചംബരാന്തം
നടുക്കം കൊടുക്കുന്ന മന്ദാകിനിക്കി-
ങ്ങടക്കം കൊടുപ്പാനിടംപെട്ടിരിക്കും
ജടയ്ക്കമ്പിളിത്തെല്ലുമെല്ലം വിലോല-
ച്ചലദ്ഭംഗമന്ദാരമാണിക്യമാലാ-
വിലയ്ക്കപ്പുറത്തുള്ള രത്നം പതിച്ചു-
ജ്ജ്വലിച്ചുത്തരങ്ഗീകൃതം പൊൻകിരീടം
പരം പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രനും തോറ്റുപോയി
തിരയ്ക്കപ്പുറം കുറ്റമില്ലെന്നു തേറി-
ത്തിറം വിട്ടു കപ്പം കൊടുക്കുന്ന നെറ്റി-
ക്കുറിക്കുള്ളിൽ വീണാഴിയേഴാമരഞ്ഞാ-
ണരയ്ക്കന്വഹം ചാർത്തുമുർവീമണാളൻ
മഹാദേവനും ബ്രഹ്മനും മുൻപരായോ-
രഹോ! മായയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു ചിത്രം!
മഹാത്മാക്കളായുള്ളവർക്കും നിനച്ചാൽ
മഹാമായ! നിൻ വൈഭവം കിന്തരണ്യം!
അനങ്ഗന്റെ പൂവില്ലിനല്ലൽപ്പെടുത്തും
കുനുച്ചില്ലിവല്ലിക്കൊടിത്തല്ലു തെല്ലി-
ങ്ങനങ്ഗന്നുമങ്ഗത്തിലേറ്റാലൊഴിച്ചു-
ടനങ്ങാതെ പോയങ്ങടങ്ങുന്നതേ നൽ-
പ്പദത്താർ ഭജിക്കുന്നവർക്കുള്ളൊരത്തൽ-
പ്പദത്തെക്കെടുപ്പാനതേ ചില്ലി രും
വശത്താക്കി വച്ചെപ്പൊഴും മിന്നിമിന്നു-
ന്നതും കണ്ണിണപ്പങ്കജപ്പൂവിലോലും
കൃപത്തേൻ കണക്കൺകണം മാരിചേർത്താർ-
ത്തിപോക്കും കടക്കണ്ണു രിങ്കലും
വിമ്മിവിമ്മിത്തിടുക്കെന്നു പായുന്ന

കല്ലോലിനിക്കും പടുത്വം കൊടുക്കുന്നൊ-
രാനന്ദവാരിക്കടല്ക്കക്കരെ-
പ്പാദഭക്തപ്രയുക്തശ്രുതസ്തോത്ര-
സംഗീതനൃത്തങ്ങളും തൂച്ചെവിക്കൊ◌ു
നില്ക്കുന്ന കർണ്ണങ്ങളിൽപ്പൊന്മണിക്കുണ്ഡലം
കൊളൊ◌ിപ്പെട്ടു പൊങ്ങും ഘൃണിക്കങ്കിതം
ഗണ്ഡകണ്ണാടിയും നന്മണിച്ചെമ്പരത്തിപ്ര-
സൂനം നമിക്കും മണിച്ചു◌ു രിന്നുമുള്ളായ് വിളങ്ങും
പളുങ്കൊത്ത പല്പത്തി മുത്തുപ്പടത്തി-
ന്നിളിഭ്യം കൊടുക്കുന്നതിന്നെന്തു ബന്ധം?
തെളിഞ്ഞങ്ങനേ പൂർണ്ണചന്ദ്രന്നുമല്ലൽ-
ക്കളങ്കം കൊടുക്കുന്നെതിർദ്വന്ദ്വശോഭാങ്കുരം
വക്ത്രബിംബം കരാളോന്നതശ്രീകരം
ഘോരദംഷ്ട്രാദ്വയം ഭീഷണീയം
കരേ കങ്കണം കിങ്കിണീസങ്കുലം
കിങ്കരീഭൂതവേതാളകൂളീപ്രവാഹം
പറന്നട്ടഹാസങ്ങളിട്ടിട്ടു കുന്തം
കടഞ്ഞുള്ള ശംഖം കൃപാണം കപാലം
ഭടന്മാരെതിർത്തോടി മുന്ന കണ്ഠസ്വനം
സിംഹനാദത്തിനും ക്ഷീണമു◌ാ-
മിടിക്കും പടുത്വം കൊടുക്കുന്ന പൊട്ടി-
ച്ചിരിക്കെട്ടു ദിക്കും പൊടിക്കായ് കൊടുക്കും
കടുംപത്തു കൊങ്കത്തടം താളമേളം
പിടിച്ചംബരീജാലസംഗീതനൃത്തം
തുടിക്കിങ്കിണീ വേണുവീണാപ്രയോഗം
ചെവികൊ◌ു തങ്കക്കുടക്കൊങ്ക തും
കളം കുങ്കുമീപങ്കമാലേയലേപം
പളുങ്കൊത്ത മുത്തുപ്പടങ്കല്പവൃക്ഷ-
ത്തലം പൂങ്കുലക്കൊത്തു കോർത്തിട്ടു
മാലാകളങ്കാവിഹീനം കലാപിച്ചു-

മേതാനലങ്കാരബന്ധങ്ങളും മറ്റു-
മുള്ളോരലം ശക്തരല്ലാരുമോതാനിതൊന്നും!
പിടിക്കുള്ളടക്കിക്കൊടുക്കും വയറ്റി-
ന്നടിക്കോമനപ്പൂമണിപ്പട്ടുടുത്ത-
മ്മുടിച്ചിക്കു കച്ചപ്പുറം വച്ചിറുക്കി-
ക്കടിക്കാമവിക്കുടത്തീന്നിഴിഞ്ഞ-
ത്തുടക്കാമ്പു തുമ്പിക്കരശ്രീ നമിക്കും.
അനങ്ഗന്റെ തൂണിരമോടേറ്റു തമ്മിൽ
പിണക്കം തുടങ്ങിജ്ജയിക്കുന്ന പൊന്നു-
ക്കണങ്കാലടിക്കച്ഛപം തോറ്റു തോയേ
തപസ്സിന്നു പോകുന്ന പാദാഗ്രശോഭം
കണങ്കാലടിത്താമരപ്പൂവിലോലം
കളിക്കുന്ന പൂന്തേൻ നുകർന്നാത്തമോദം
വിളങ്ങുന്ന ദേവാങ്ഗനാഗാനമേളം
കളം വീണ നാനാവിധം വാദ്യഭേദം
ശ്രുവിച്ചും സഖീചാരുനര്യാണിതന്നിൽ
ഝണത്കാരപൂരം വഹിച്ചും നടന്നും
മുദാ ശോഭ കൈലാസശൃങ്ഗേ ലസിച്ചും
തദാ ദേവനാരീസമക്ഷം വഹിച്ചും
നമിച്ചും സുരന്മാർ വഹിച്ചും കടാക്ഷം
ഗമിച്ചും നിജാനന്ദമോടാവിരാശാ-
വധിക്കുള്ള കാമം ലഭിച്ചും പദാന്തേ ഭജിച്ചും
തദാവാസദേശേ വസിച്ചും സുഖിച്ചും
രമിച്ചും സ്വകാര്യേഷ്വലം സംഭ്രമി-
ച്ചങ്കുരിച്ചത്തലും മൂലമാക്കീ വിള-
ങ്ങുന്നിവണ്ണം ഭവത്തൂക്കടക്കൺ ചുളിച്ചൊന്നു
നോക്കായ്കമൂലം കൃപാലോ! നമസ്തേ! നമസ്തേ!
നമസ്തേ മഹാഘോര സംസാരവാരാ-
ന്നിധിക്കക്കരെക്കേറുവാൻ തൃപ്പദത്താ-
രിണക്കപ്പലല്ലാതൊരാലംബനം മ-

റ്റെനിക്കൊന്നുമില്ലംബ, കാരുണ്യരാശേ!
നിനയ്ക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുന്ന തൃക്ക-
ണ്ണിണത്തേൻ കടാക്ഷം ലഭിപ്പാനണഞ്ഞേൻ
പദാംഭോജവൈമുഖ്യമെന്നിൽ പിണഞ്ഞീ-
ടൊലാ തേ നമസ്തേ നമസ്തേ നമസ്തേ!
പണം പെണ്ണിലും മണ്ണിലും ചെന്നു പുക്കാ-
ശ്വസിച്ചാത്തമോദം ഗുണം കെട്ടു
ദുഃഖിച്ചു പോവാനയയ്ക്കൊല്ലുണം
ദേഹമെന്നോർത്തു സത്ത്വാദിയാം മുക്കുണം കെട്ടു
പെട്ടോരു മായാവിലാസം ക്ഷണം ക്ഷീണ-
ലോകപ്രപഞ്ചപ്രവാഹം ക്ഷണജ്യോതിരാചന്ദ്രതാരം
നമസ്തേ ശിവാംബാ, നമസ്തേ! നമസ്തേ!

23

ജനനീനവരത്നമഞ്ജരി

1 ഒന്നായ മാമതിയിൽ നിന്നായിരം ത്രിപുടി
വന്നാശു തൻ മതി മറ-
ന്നന്നാദിയിൽ പ്രിയമുയർന്നാടലാം കടലി-
ലൊന്നായി വീണു വലയും
എന്നാശയം ഗതി പെറും നാദഭൂമിയില-
മർന്നാവിരാഭ പടരും
ചിന്നാഭിയിൽ ത്രിപുടിയെന്നാണറുംപടി
കലർന്നാറിടുന്നു ജനനീ!

2 ഇല്ലാത മായയിടുമുല്ലാസമൊന്നുമറി-
വല്ലാതെയില്ലനിലനും
കല്ലാഴിയും കനലുമല്ലാതെ ശൂന്യമതു-
മെല്ലാമൊരാദിയറിവാം

തല്ലാഘവം പറകിലില്ലാരണംക്രിയകൾ
മല്ലാട്ടുകില്ല മതിയീ
സല്ലാഭമൊന്നു മതിയെല്ലാവരും തിരയു-
മുല്ലാഘബോധജനനീ!

3 ഉ◌ായി മാറുമറിവു◌ായി മുന്നമിതു
കാട്ടുമങ്ങ്ഗമകവും
കൊ◌ായിരം തരമിരു◌ാശയം പ്രതി ച്ചു-
രു◌ാ മഹസ്സിൽ മറയും
കാലുമീ നിലയിലു◌ാകയില്ലറിവ-
ഖണ്ഡാനുഭൂതിയിലെഴും
താരിൽ വീണു മധുവു◌ാരമിക്കുമൊരു
വാണു സൂരി സുകൃതീ.

4 ആരായുകിൽ തിരകൾ നീരായിടുന്നു, ഫണി
നാരായിടുന്നു, കുടവും
പാരായിടുന്നതിനു നേരായിടുന്നുലക-
മോരായ്കിലുഖിലവും
വേരായ നിൻകഴലിലാരാധനം തരണ-
മാരാലിതിന്നൊരു വരം
നേരായി വന്നിടുക വേറാരുമില്ല ഗതി
ഹേ! രാജയോഗജനനീ!

5 മേലായ മൂലമതിയാലാവൃതം ജനനി!
നീ ലാസ്യമാടിവിടുമീ
കീലാലവായ്വനലകോലാഹലം ഭുവന-
മാലാപമാത്രമഖിലം;
കാലാദിയായ മൃദുനൂലാലെ നെയ്യുമൊരു
ലീലാപടം ഭവതിമെയ്-
മേലാകെ മൂടുമതിനാലാരുമുള്ളതറി-
വീലാഗമാന്തനിലയേ!

6 മീനായതും ഭവതി മാനായതും ജനനി
നീ നാഗവും നഗഖഗം-

താനായതും ധര നദീ നാരിയും നരനു-
    മാ നാകവും നരകവും
നീ നാമരൂപമതിൽ നാനാവിധപ്രകൃതി-
    മാനായി നിന്നറിയുമീ
ഞാനായതും ഭവതി ഹേ നാദരൂപിണിയ-
    ഹോ! നാടകം നിഖിലവും!

7 എൻ പാപമെയ്വതിനൊരമ്പായിടുന്നറിവു
    നിൻ പാദതാരിലെഴുമെ-
ന്നൻപാണു മൗർവിയൊരിരുമ്പാം മനം ധനുര-
    ഹംഭാവിയാണു വിജയീ
അംബാ തരുന്നു വിജയം പാപപങ്കിലമ-
    ഹം ഭാനമാകുമതിനാൽ
വൻ ഭാരമാർന്ന തനുവും ഭാനമാമുലക-
    വും ഭാനമാകുമഖിലം.

8 സത്തായി നിന്നുപരി ചിത്തായി രുമൊരു
    മുത്തായി മൂന്നുമറിയും
ഹൃത്തായി നിന്നതിനു വിത്തായി വിണ്ണൊട്ടു മ-
    രുത്തായി ദൃഷ്ടി മുതലായ്
കൊത്തായിടും വിഷയ വിസ്താരമന്നമതി-
    നത്താവുമായി വിലസും
സിദ്ധാനുഭൂതിയിലുമെത്താതെയാമതിമ-
    ഹത്തായിടും ജനനി നീ.

9 ഭൂവാദി ഭൂതമതിനാവാസമില്ല വെറു-
    മാഭാസമാമിതറിവി-
ന്നാഭാവിശേഷമിതിനാവാസമിങ്ങുലകി-
    ലാപാദിതം ഭവതിയാൽ
നാവാദി തൻ വിഷയിതാവാസമറ്റ ഭവ-
    ദാവാസമാകെ വിലസും
ദ്യോവാണതിൻ്റെ മഹിമാവാരറിഞ്ഞു ജന-
    നീ വാഴ്ത്തുവാനുമരുതേ!

24

ഭദ്രകാള്യഷ്ടകം

1 ശ്രീമച്ഛങ്കരപാണിപല്ലവകിര-
ല്ലോലംബമാലോല്ലസ-
ന്മാലാലോലകലാപകാളകബരീ-
ഭാരാവലീഭാസുരീം
കാരുണ്യാമൃതവാരിരാശിലഹരീ-
പീയൂഷവർഷാവലീം
ബാലാംബാം ലളിതാളകാമനുദിനം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

2 ഹേലാദാരിതദാരികാസുരശിരഃ-
ശ്രീവീരപാണോന്മദ-
ശ്രേണീശോണിതശോണിമാധരപുടീം
വീടീരസാസ്വാദിനീം
പാടീരാദി സുഗന്ധിച്ചൂച്ചുകതടീം
ശാടീകുടീരസ്തനീം
ഘോടീവൃന്ദസമാനധാടിയുയുധീം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

3 ബാലാർക്കായുതകോടിഭാസുരകിരീ-
ടാമുക്തമുഗ്ധാളക-
ശ്രേണീനിന്ദിതവാസികാമരുസരോ-
ജാകാഞ്ചലോരുശ്രിയം
വീണാവാദനകൗശലാശയശയ-
ശ്യാനന്ദസന്ദായിനീ-
മംബാമംബുജലോചനാമനുദിനം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

4 മാതങ്ഗശ്രുതിഭൂഷിണീം മധുധരീ-
വാണീസുധാമോഷിണീം
ഭ്രൂവിക്ഷേപകടാക്ഷവീക്ഷണവിസർ-
ത്തക്ഷേമസംഹാരിണീം
മാതങ്ഗീം മഹിഷാസുരപ്രമഥിനീം
മാധുർയ്യധുർയ്യാകര-
ശ്രീകാരോത്തരപാണിപങ്കജപുടീം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.
5 മാതങ്ഗാനനബാഹുലേയജനനീം
മാതങ്ഗസംഗാമിനീം
ചേതോഹാരി തനുച്ഛവീം ശഫരികാ-
ചക്ഷുഷ്മതീമംബികാം
ജൃംഭത്പ്രൗഢനിസുംഭസുംഭമഥിനീ-
മംഭോജഭൂപൂജിതാം
സമ്പത്സന്തതിദായിനീം ഹൃദി സദാ
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.
6 ആനന്ദൈകതരങ്ഗിണീമമലഹൃ-
ന്നാളീകഹംസീമണീം
പീനോത്തുങ്ഗഘനസ്തനാം ഘനലസത്-
പാടീരപങ്കോജ്ജ്വലാം
ക്ഷൗമാവീതനിതംബബിംബരശനാ-
സ്യൂതക്വണത് കിങ്കിണീം
ഏണാംകാംബുജ ഭാസുരാസ്യനയനാം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.
7 കാളാംഭോദകളായ കോമളതനു-
ച്ഛായാശിതീഭൂതിമത്-
സംഖ്യാനാന്തരിതസ്തനാന്തരലസ-
ന്മാലാകിലന്മൗക്തികാം
നാഭീകൂപസരോജ(നാളിവി)ലസ-
ച്ഛാതോദരീശാപദീം

ദൂരീകുർവയി ദേവി ഘോരദുരിതം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

8 ആത്മീയസ്തനകുംഭകുംകുമരജഃ-
പങ്കാരുണാലംകൃത-
ശ്രീകണ്ഠൗരസഭൂരിഭൂതിമമരീ-
കോടീരഹീരായിതാം
വീണാപാണി സനന്ദനന്ദിതപദാ-
മേണീവിശാലേക്ഷണാം
വേണീഹ്രീണിതകാളമേഘപടലീം
ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

ഫലശ്രുതിഃ

ദേവീപാദപയോജപൂജനമിതി
ശ്രീഭദ്രകാള്യഷ്ടകം
രോഗൗഘാഘഘനാനിലായിതമിദം
പ്രാതഃ പ്രഗേയഃ പഠൻ
ശ്രുയഃ ശ്രീശിവകീർത്തിസമ്പദമലം
സംപ്രാപ്യ സമ്പന്മയീം
ശ്രീദൈവീമനപായിനീം ഗതിമയൻ
സോ ■ യം സുഖീ വർത്തതേ.

സുബ്രഹ്മണ്യ സ്തോത്രങ്ങൾ

26

ഷൺമുഖസ്തോത്രം

1 പാദഭക്തജന പാലനാധിക പരായണാ ഭവഭയാപഹാ
പൂതമാനസ പുരാണപൂരുഷ പുരന്ദരാദി പുരുപൂജിതാ
സാധു സാധിത സരസ്വതീ സകല സംപ്രദായ സമുദാഹൃതാ
ശാതശാരദ ശശാംകശേഖര ശിവാ ശിവാ ശിവമുദീയതാം.

2 നീലനീരദനിഭാ നിശാകരനികാശ നിർമ്മലനിജാനനാ
ലോലലോചന ലലാമശോഭിത ലലാടലാലിത ലലാടികാ
ശാലിതാ ശകുലശാരദാ ചരണചാരി ശാശ്വതശുഭാവഹാ
കാലകാല കമനീയകാമുക കലാ കലാപ കലിതാവതാം.

3 കുംഭികുംഭകുചകുംഭകുങ്കുമ വിശുംഭിശുംഭ ശുഭസംഭവാ
ജൃംഭിജംഭരിപു ജൃംഭളസ്തനി നിഷേവ്യമാണ ചരണാംബുജാ

ഡിംഭകുംഭിമുഖ ബാഹുലേയലസദങ്കകാ വിധുരപങ്കകാ
ഡാംഭികാസുരനിശുംഭശുംഭമഥിനീ തനോതു ശിവമംബികാ.
4 ദാരിതാതിഘന ദാരികാദമിത ദാരുണാഘനിരയശ്ചടാ
മാരമാരണ മരാ മരാള മണിമത്തരാഗ പരമാനിനീ
ശൂരശൂരദനുസൂനുസാരമരതാരകാസുര രിപുപ്രസൂ
രാജരാജരമണീരപാരമിതരാജിതാമല പദാവതാം.
5 ഹേലയാസ്വദിത ഹാലയാകുലിതകാലയാ മലിന ശ്രീലയാ
വ്രീലയാ പലിത ഫാലയാ വിമലമാലയാ സമരവേലയാ;
സ്ഥൂലയാ വപുഷി ബാലയാ കുശലമൂലയാ ജലദകാലയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.
6 രാമയാ വിമതവാമയാ ശമിതകാമയാ സുമിതസീമയാ
ഭ്രമയാധികപരോമയാ ഘനകദംബയാ വിധുരിതാമയാ
ഘോരയാ സമരവീരയാ കലിതഹീരയാ സമരപാരയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.
7 ഹാരയാ ജലദനീരയാ ശമിതമാരയാതപ വിദാരയാ
ഭ്രമയാധികവികാരയാ ചകിതചോരയാ സകലസാരയാ
വീരയാച ശിവദാരയാ മുലിതഹീരയാ നമിതശൂരയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.
8 സാശയാ വിധുതപാശയാ വിധൃതപാശയാ സരജനീശയാ
ശോഷശയാനപതപാശയാ കുചവികോശയാ വിനുതമേശയാ
സേനയാ സുമഥനാശയാ ഹൃതഹരാശയാ ദമിതനാശയാ
ഹേലയാദൃതസുകോശയാ ദിവി വിമോചയേ വിമതനാശയാ.

25

ദേവീപ്രണാമദേവ്യഷ്ടകം

1 അർക്കബിംബമൊരാറുദിച്ചുയരുന്നപോലെ വിളങ്ങിടും
തൃക്കിരീട ജടയ്ക്കിടയ്ക്കുരവങ്ങളമ്പിളി തുമ്പയും
ദുഷ്കൃതങ്ങളകറ്റുവാനൊഴുകീടുമംബരഗങ്ഗയും
ഹൃത്കുരുന്നിലെനിക്കു കാണണമെപ്പൊഴും, ഗുഹ
പാഹി മാം!
2 ആറു വാർമതിയോടെതിർത്തു ജയിച്ചിടും തിരുനെറ്റിമേ-

ലാറിലും മദനം പൊരിച്ച വലിപ്പമുള്ളൊരു കൺകളും
ക്കുറൊട്ടും നിജഭക്തരക്ഷ വരുത്തുവാനിളകീട്ടുമ-
ക്കാർതൊഴും പുരികങ്ങളും മമ കാണണം, ഗുഹ
പാഹി മാം!

3 ഇന്ദുബിംബ വിഭാവസുക്കളിടം വലം നയനങ്ങളാ-
മിന്ദുബിംബമുഖങ്ങളും തിരുനാസികാവലിയും തഥാ
കർണ്ണമണ്ഡല മണ്ഡലീകൃത ഗണ്ഡപാളിയുമെന്നുടേ
കണ്ണിണയ്ക്കതിഥീഭവിക്കണമെപ്പൊഴും, ഗുഹ
പാഹി മാം!

4 ഈശ, നിൻ പവിഴം തൊഴും രദനച്ഛദങ്ങളുമുല്ലസത്-
കേശപേശല ദന്തതാടികളും കറുത്ത ഗളങ്ങളും
ഭാസുരാകൃതി കൈകളിൽ തിരുവായുധങ്ങളൊട്ടും മമ
ക്ലേശനാശനസിദ്ധയേ വരുകാശു, ഷൺമുഖ പാഹി മാം!

5 ഉള്ളിലുള്ളൊരു ദോഷഭാരമൊഴിപ്പതിന്നതിസൗരഭം
വെള്ളിമുത്തു പളുങ്കൊടൊത്തു കൊരുത്തു ചാർത്തിയ
മാറിടം,
വള്ളി തൻ മണവാള, നിന്നുദരാഭയും തിരുനാഭിയും
ഉള്ളിലാകണമെപ്പൊഴും പരിശുദ്ധയേ, ഗുഹ പാഹി മാം!

6 ഊഢകാന്തി കലർന്നിടും ത്രിവലിയ്ക്കടിക്കു കടിസ്ഥലാ-
രൂഢകാഞ്ചന കാഞ്ചിസഞ്ചിത ചേലയും കടിസൂത്രവും
രൂഢമായ് വിലസുന്ന തുഞ്ചുട മുട്ടുടുത്ത കണങ്കഴൽ-
പ്രൗഢിയും മമ കാണണം പരിചോട്ടു, ഷൺമുഖ
പാഹി മാം!

7 ഋക്ഷവത്ക്കതികൊള്ളുമെന്മനമിക്കണക്കു വരാതിനി
രക്ഷ ചെയ്വതിനൊച്ചയുള്ള ചിലമ്പിട്ടും നരിയാണിയും
പക്ഷിവാഹനഭാഗിനേയ, മയൂരപൃഷ്ഠമമർന്നു വ-
ന്നക്ഷിഗോചരമായ് വിളങ്ങണമെപ്പൊഴും, ഗുഹ
പാഹി മാം!

8 ൠണബന്ധമെനിക്കിനിക്കനവിങ്കലും കരുതേ മത്-
പ്രാണനാഥ, ഭവത്പദ പ്രപദത്തിലെത്തുകിലാമയും

ക്ഷീണമായ് മരുവും, സരോരുഹശോഭ തേടിന പാദവും
കാണണം പദവിക്രമങ്ങൾ നഖങ്ങളും, ഗുഹ പാഹി മാം!
9 ലുപ്തപിണ്ഡപിതൃപ്രതിക്രിയ ചെയ്വതിന്നുമിതൊന്നിനും
ക്ലിപ്തമില്ലയെനിക്കു താവക പാദസേവനമെന്നിയേ
ലബ്ധവിദ്യനിവൻ ഭവത്കൃപയു◌ിതെങ്കിലനന്യ സം-
തൃപ്തിയും പദഭക്തിയും വരുമാശു, ഷൺമുഖ
പാഹി മാം!
10 ലൂതമുള്ളിലിരുന്നു നൂലു വലിച്ചു നൂത്തു കളിച്ചതും
സാദരം തനതുള്ളിലാക്കി രമിച്ചിടും പടി മായയാ
ഭൂതഭൗതികമൊക്കെയും പതിവായെടുത്തു ഭരിച്ചഴി-
ച്ചാദി മുച്ചുടരായ് വിളങ്ങുമനന്ത ഷൺമുഖ പാഹി മാം!
11 എട്ടു ചുറ്റൊട്ടു മോക്ഷമാർത്ഥമടച്ചു മേവിന കുണ്ഡലി-
ക്കെട്ടറുത്തു കിളർന്നു മണ്ഡലവും പിളർന്നു ഭവത്പദം
തുഷ്ടിയോട്ടു പിടിപ്പതിന്നരുളുന്നതെന്നു ഭവാബ്ധിയിൽ-
പ്പെട്ടുപോകരുതിന്നിയും ഭഗവാനെ ഷൺമുഖ പാഹി മാം!
12 ഏതുമൊന്നു ഭവാനൊഴിഞ്ഞടിയന്നൊരാശ്രയമാരുമീ-
ഭൂതലത്തിലുമെങ്ങുമില്ല കൃപാനിധേ, കരുതേണമേ!
"കാതിലോല'യിതെന്നു ചിന്ത തുടർന്നിടും മയി സന്തതം
ഭാതി യാവദനങ്ഗദാഹി കടാക്ഷമഗ്നിജ പാഹി മാം!
13 ◌ൈഎശബീജമതിങ്കൽ നിന്നുളവായ നിന്തിരുമേനിയി-
ങ്ങാശുശുക്ഷണി മിന്നലോട്ടുപമിക്കുമന്നികടത്തിലും
നാശഹീനനതാമഗസ്ത്യമുനീന്ദ്രസന്നിധിയിങ്കൽ നി-
ന്നാശിഷാ ഗുരുനാഥനായ കണക്കു, ഷൺമുഖ പാഹി മാം!
14 ഒന്നുപോലഖിലാണ്ഡകോടിയകത്തടച്ചതിനുള്ളിലും
തന്നകത്തിലുമെങ്ങുമൊക്കെ നിറഞ്ഞു തിങ്ങി വിളങ്ങിടും
നിന്നരുൾക്കൊരിടം കൊടുപ്പതിനൊന്നുമില്ലയിതെപ്പൊഴോ
നിന്നിൽ നിന്നരുൾ കൊ◌ു ജാതമിതൊക്കെയും,
ഗുഹ പാഹി മാം!
15 ഒ◌ാമിതി പ്രണവ പ്രണഷ്ടകലിപ്രദോഷമനസ്സിൽ നി-
ന്നോമനപ്പുതുമേനി കു കരം കുവിപ്പതിനാശയാ

പൂമണം ബുധപൂജിതം പെരുമാറുമങ്ഘ്രിസരോരുഹേ
നാമനം വിതനോമി നാശവിഹീന, ഷൺമുഖ പാഹി മാം!

16 ഔഡുമണ്ഡലമദ്ധ്യവർത്തിയതാം ശശാങ്കനിഭൻ ഭവാൻ
കൈടഭാരിസരോരുഹാസനദേവതാസു മഹാമതേ
ഐഡഭാവമൊഴിക്ക മേ തവ തൃച്ചിലമ്പൊലി കേൾക്കുവാ-
നീഡയാമി ഭവത് പദാംബുജമെപ്പൊഴും ഗുഹ പാഹി മാം!

17 അംബുധിത്തിരയും തിരക്കുമിളപ്രവാഹവുമൊക്കെയോ-
രംബുരാശിയതായടങ്ങിയൊടുങ്ങിടും പടി നിന്നിൽ നി-
ന്നംബ, പൊങ്ങിമറിഞ്ഞുയർന്നു മറഞ്ഞിടുന്നഖിലാണ്ഡവും
അംബയാസഹ വർത്തമാന വിജന്മ, ഷൺമുഖ
പാഹി മാം!

18 അല്ലിലും പകലും ഭവത്പദപല്ലവങ്ങളിലല്ലയോ
ചൊല്ലിയിങ്ങനെ സൗമ്യമാം മുതലുള്ളടക്കിയിരിപ്പതും
കൊല്ലുവാൻ കൊലയാനപോലെയണഞ്ഞിടും മലമായയേ
വെല്ലുവാനൊരു മന്ത്രമിങ്ങരുളീട്ടു, ഷൺമുഖ പാഹി മാം!

19 കഷ്ടമിക്കലിയിൽ ക്കിടന്നുഴലുന്നതൊക്കെയുമങ്ങു സ-
ന്തുഷ്ടനായ് സുഖമോടു കു രസിച്ചിരിക്കുക യോഗ്യമോ!
ക്ലിഷ്ടതയ്ക്കൊരിടം കൊടുക്കണമെന്നു നിന്തിരുവുള്ളിലു-
ിഷ്ടമെങ്കിലടിക്കടുത്തിടുമെന്നിലോ, ഗുഹ പാഹി മാം!

27

ഷൺമുഖദശകം

1 ജ്ഞാനച്ചെന്തീയെഴുപ്പിത്തെളുതെളെ വിലസും
ചില്ലിവല്ലിക്കൊടിക്കുൾ-
മൗനപ്പന്തിങ്കളുള്ളൂട്ടുരുകമമൃതൊഴു-
ക്കുിരുന്നുള്ളലിഞ്ഞും
ഞാനും നീയും ഞെരുക്കെക്കലരുവതിനരുൾ-

ത്തന്മയാം നിന്നടിത്താർ-
ത്തേനുൾത്തുകുന്ന മുത്തുക്കുടമടിയനട-
ക്കീട്ടു മച്ചിൽക്കൊഴുന്തേ!
2 ളമത്തിങ്കൾക്കിടാവും തിരുമുടിയിടയിൽ
പാമ്പെലുമ്പുമ്പരാറും
ശ്രീമച്ചെമ്പൻ മുടിക്കൽ തിരുവൊളി ചിതറി-
ച്ചിന്തുമന്തിച്ചുവപ്പും
നാമപ്പൊട്ടിട്ടിണങ്ങും നെറുക ചെറുപിറ-
ക്കീറു കാർവില്ലു വെല്ലു-
ന്നോമൽപ്പൂഞ്ചില്ലിവല്ലിക്കൊടിയുമടിയനുൾ-
ക്കൺമുനയ്ക്കെന്നു കാണാം?
3 ഒ◌ാമൽച്ചു◌ും ചിതുമ്പിച്ചെറുചിരി ചിതറും
തിങ്കളിൽ പങ്കജപ്പൂ
താവിത്തുകം കടാക്ഷത്തിരുമധു മധുരം
മാരി കോരിച്ചൊരിഞ്ഞും
കാമം മുൻപായ് മുളയ്ക്കും കളമുളകളറു-
ത്തുൾനിലത്തൻപു വിത്തി-
ട്ടീ മദ്ഭക്തിപ്പൊടിപ്പിൻ പയിർ കതിർ വരുമാ-
റാകണേ താരകാരേ!
4 സ്വർണ്ണക്കണ്ണാടി കൂപ്പും കവിളിണയൊളിവിൽ
കുണ്ഡലം കർണ്ണബിംബം
കണ്ണിൽക്കാൺമാൻ കൊതിപ്പൈങ്കിളിയുടെ പവിഴ-
ച്ചു◌ു തോല്ക്കുന്ന മൂക്കും
വെണ്ണക്ഖണ്ഡത്തിനുള്ളാ വെളിയൊളി കളയും
താടിയും തേട്ടമീയെ-
ന്നുണ്ണിപ്പൈന്തേൻ കുഴമ്പേ! പിഴപൊറുകയിവൻ
ചെയ്തതും ചെയ്വതും നീ.
5 ആലക്കാലക്കഴുത്തേലരവവുമതിലൂ-
ടാടിയോടുന്ന പൊന്നിൻ-
നൂലിൽ കോർത്തിട്ടു ചാർത്തിക്കിലുകിലയൊലികൊ-

ള്ളുന്ന വെള്ളച്ചിലമ്പും
വേലും ശൂലം വിളങ്ങും വരദവുമഭയം
ചെങ്കരത്താരിലേന്തി-
പ്പാലാലോലും മട്ടുത്തും പുതുമൊഴിയൊഴുകും
വായുമായ് വാ കളിപ്പാൻ.
6 കുറിൽ കുറ്ു വെണ്ണീർ നറുമലർ കളഭ-
ക്കൂട്ടണിഞ്ഞുൾവിളങ്ങും-
മാറും മാറും മനത്തീയരിയ കൊട്ടുമുടി-
ക്കാതലെൻ കല്ല നെഞ്ചേ,
തേറും തേറും തിരഞ്ഞീടകമലരൊളിവു-
ള്ളത്തിരുക്കോലമെന്നാൽ
നീറും നീറും നിരപ്പേ നിരയനിരയുമ-
മെയ്യുമയ്യമ്പവമ്പും.
7 തീരത്തീരത്തിരുത്തുവരുവയറരുമ-
പ്പൊക്കിൾ പിൻ പൊന്നരഞ്ഞാൺ
താരിൽ കോർത്തിട്ടു തങ്കത്തരി തിരളുമര-
ക്കിങ്ങിണിത്തൊങ്ങൽ തൂക്കി
നീരിൽത്താരമ്പരന്നക്കൊടിയടിമുടി നി-
രാളി നീർവാറുമൂടി-
ന്നേരം നേരെന്നടിച്ചെൻ മുരുകയരികിൽ വാ
മുത്തുവാൻ മൈലിലേറി.
8 ഊഴിത്തട്ടിന്നൊഴുക്കായിഴുകിന ജഘന-
ത്താഴികക്കെട്ടിനുൾപ്പൊൻ-
വാഴത്തും മണിത്തുണഴകുമൊഴിയുമ-
ത്തുത്തുടക്കാമ്പു തും
താഴത്തുറിത്തുളുമ്പും മട്ടുമലർശരവീ-
രൻ മണിച്ചെപ്പു കൂപ്പും
താഴംപൂപ്പൊൻ കണങ്കാൽ തിരുവടിയണിമു-
ട്ടും മറന്നീടുമോ ഞാൻ?
9 മിന്നിച്ചിന്നുന്ന രത്നക്കമിളകൾ നരിയാ-

ണിക്കു തൃക്കാഴ്ച വച്ചോ-
രുണ്ണിച്ചെന്താമരപ്പൂവടിയിലടിമവേ-
ലത്തിറം പെറ്റുകൊൾവാൻ
തന്നിൽത്തങ്കച്ചിലമ്പിൻ ഝലഝലനിനദം-
കൊഴെ◌ുന്നള്ളി വന്നെൻ-
മുന്നിൽ പൊന്നിൻകൊടീ, നിൻ പുതുമകളടിയൻ
കാൺമതെന്നോമലുണ്ണീ?

10 പത്തിൽ പത്തിപ്പുതുപ്പൂവിതളൊട്ടു പട ത-
ല്ലും വിരൽത്താരകങ്ങൾ
പത്തും ചിത്തം തുളുമ്പിച്ചൊരിയുമരിയ നി-
ന്നൻപൊഴുക്കുറിയോടി
സത്തും ചിത്തും കലർത്തിശ്ശരവണഭവ, നീ
ഞാനുമായിട്ടൊരുന്നാൾ
മുത്തും മുത്തു◌ിരിപ്പാൻ കനകമയിൽ കരേ-
റിക്കളിച്ചോടി വാ നീ!

28

ഷാൺമാതുരസ്തവം

1 ഗൗരീസഹായ സുഹൃദ്ദൂരീകൃതാവയവ,
ഭൂരീഷു വൈരിഷു തമ-
സ്സൂരീകൃതായുധ നിവാരീതദോഷ നിജ-
നാരീകലാലസമനഃ
ക്രൂരീഭവത്തിമിരചാരീ ഹിതാപദുര
രീ നീതിസൂരി കരുണാ-
വാരീണ, വാരിധര, ഗൗരീകിശോര, മമ
ദൂരീകുരുഷ്വ ദുരിതം.

2 മല്ലീകൃതത്രിദശമല്ലീ, സദാ സുദതി

വല്ലീകുചാങ്കണലസത്
സല്ലീന കുങ്കുമ രസോല്ലീനവത്സ, യുധി
ഭല്ലീസ്മയോ ■ സി ദിതിജൈഃ
സ്ഥല്ലീകുരുഷ്വ സ ച വല്ലീതഗോധിതല,
വല്ലീവിലോല, ബുധഹൃദ്-
വല്ലീനിവാസ മമ സോല്ലീന കേകിഹയ
സല്ലീലപാ ഹൃദ്ഗദജം.
3 പ്രാണീകൃത സ്വനഖരാണീത ഭക്തജന-
വാണീശ മുഖ്യ സുമനശ്-
ശ്രേണീ, സുജാനുതലഋണി തമാലതിമി-
രാണീല ചൂചുകഭരാ
വാണീവിലാസമളിവേണീ, വിപഞ്ചിമൃദു-
വാണീ, തവാംഗരമണീ
ശ്രാണീഘനാ, സുമതി, ശാണീതനോതു ഭൃശ-
മേണീ വിശാലനയനാ.
4 രാഗാഭിഷിക്ത നിജകേശാദിപാദ വപു-
രാശാ പിശാചദഹനാ
ശ്രീശാതകുംഭനിഭ പാശാങ്കുശാഭരണ
നാശാന്തകാനുചര ഭോഃ
ഭീശാഡ്ഢ്വലാഹരണ ഗോശാബകാവനത-
കോശാധിപാശു ഭഗവൻ
പാശാടവീ ദവ ഹുതാശാശയാവപിശി-
താശാ ഹി ഭോഗഭഗമും.
5 സന്താപസന്തതി നിശാന്താവസന്തമയി
കാന്താ യുഗാന്തരരതേ,
കിന്താവകേ ഹൃദി നിതാന്താകുലാശയമ-
ഹന്താനപേതമവിതും
കിതാംമസം ഭവസി, ചിന്താമണീ രുചിര
സന്താന പാദപ ദവ-
ശ്ചിന്താധുതാന്ത രുജമന്താദിഹീന കുരു

മാന്താവകീന ഭജനം.

6 സീമാവിഹീനഗുണ സോമാവചൂഡ ജിത-
കാമാഭിമാന സുമതേ!
ഭ്രമാധവാദി നുത ഭ്രമാസമാന,പുര-
കാമാന്ധകാന്തക ഗുരോ
നാമാളിജാപിജന കാമാവസാന ഫല,
ദാമാ ശമാതനു വിഭോ,
ഹേമാരുണാ ഹിതനികാമാതിഭീമ, ഗുഹ
സാമാദി വേദവിദയം.

7 വേദാനുഗീതനുത പാദാരവിന്ദയുഗ-
മാദായ സേവനവിധേ-
രാദാവമും സരസമാദാതുകാമ, ശുഭ-
കേദാരകേളി നിലയേ,
താദാത്മ്യലീനമതി സാദാപനോദ, സക-
ലാദാന ദൈവതതരോ
ഭ്രദാസ കല്പലതികോദാരദാമ, കുരു
മോദാംബുരാശി വസതിം.

8 കിഞ്ചാസുരദ്വിരദ പഞ്ചാനന പ്രണവ-
സഞ്ചാരി ഹംസസമനേ
കിഞ്ചാപലന്നമന, തുഞ്ചാനുജീവി മമ
സിഞ്ചാമൃതാഭ കൃപയാ
പഞ്ചാനനപ്രണയ കഞ്ചാപി ശാസി കതി
മുഞ്ചാശു ബദ്ധകമതിം
പഞ്ചാശുഗാരിസുര പഞ്ചാനനാത്മജ-
മിമഞ്ചാപി പാഹി സതതം.

9 കാലായ ശീതരുചി ബാലാവചൂഡ, ശുഭ-
ശീലാവധൂതചരിത
ശ്രീലാഘലാവരദ ലീലാഹി വാരിസഖ
ബാലാശയാശയശുചേ!
കാലാനലോപമിത ഫാലാവലോകനക

"കാലാജിനാവൃത തനോ'

വേലായുധോ മഹതി കോലാഹലാരവ സു-

ലീലാ തനോതു കുശലം.

29

സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനം

1 അന്തിപ്പൂന്തിങ്കളുന്തിത്തിരുമുടി തിരുകി-
ച്ചൂടിയാട്ടും ഫണത്തിൻ
ചന്തം ചിന്തും നിലാവിന്നൊളി വെളിയിൽ വിയദ്
ഗംഗ പൊങ്ങിക്കവിഞ്ഞും
ചന്തച്ചെന്തീമിഴിച്ചെങ്കതിർ നിര ചൊരിയി-
ച്ചന്ധകാരാനകറ്റി-
ച്ചിന്താസന്താനമേ, നിന്തിരുവടിയടിയൻ-
സങ്കടം പോക്കിടേണം.

2 പച്ചക്കള്ളം വിതറ്റിപ്പഴവിന കുടികെ-
ട്ടിക്കിടക്കുന്നൊരിമ്മെ-
യ്യെച്ചിൽച്ചോറ്റ◌ിരപ്പോടൊരു വടിയുമെട്ടു-
ത്തോടി മൂടറ്റിട്ടും മുൻ
പച്ചപ്പൊൻ മയ്യിലേറിപ്പരിചിനൊടെഴുന-
ള്ളിപ്പടിക്കൽ കിടക്കും
പിച്ചക്കാരന്നു വല്ലോമൊരു ഗതി തരണേ
മറ്റെനിക്കാരുമില്ലേ!

3 ജ്യോതിശ്ചക്രം കണക്കെൻ മനമിളകി മറി-
ഞ്ഞായുരന്തം വരും മുൻ
ബോധക്കേടൊക്കെ നീക്കിത്തരികയമൃതരുൾ-
ത്തേൻ തുളുമ്പും പദം തേ;
പാതിപ്പെൺമെയ്യകൻ നിന്തിരുവടിയുടെ മേ-

ലേറിയാടുന്ന നേരം
മോദിച്ചേതും മടിക്കാതവനെയിവിടെ നീ
കൊ◌ുവാ തങ്കമയ്യോ!
4 എൺചാൺ റോട്ടുടെയുള്ളശ്ശകടമതു വലി-
ച്ചോ◌ു മേലീട്ടു കീഴും
സഞ്ചാരം താവി മേവും തുരഗമിണയൊടേ
പൂട്ടിയോടിച്ചിറങ്ങി
അഞ്ചാറെട്ടും കടന്നായരമനയകമേ-
റിസ്സുഖിച്ചങ്ങിരുന്നെൻ-
നെഞ്ചാറിപ്പാൽ കുടിപ്പാനൊരു വരമരുളീ-
ടേണമേ തമ്പുരാനേ!
5 അങ്കുങ്കും നാഡിയോട്ടും ദിനമണി മതിയും
പോയണഞ്ഞീടുമപ്പോൾ
തങ്കക്കോയിക്കലുള്ളിൽ തരളമണിവിള-
ക്കും കൊളുത്തിക്കരേറ്റി
നങ്കും മങ്കും നടിച്ചും നടനമിട്ടുവതി-
ന്നായെഴുന്നള്ളി വായീ-
യങ്കം വെട്ടുന്ന വേടപ്പരിഷയെ നിരവേ
ച്ചുട്ടു നിർദ്ധൂളിയാക്കാൻ.
6 കാട്ടും മേട്ടും കഥിച്ചോരൊ◌ു കമനിമണീ-
കാന്തനായാലുമെന്തേ
പാട്ടും കേട്ടും പറഞ്ഞും പലവഴിയുഴറി-
പ്പാഞ്ഞലഞ്ഞാലുമെന്തേ
കാട്ടും വീട്ടും സമം നിന്തിരുവടിയരുൾ പൊ-
ങ്ങീടുവോളം പൊറുപ്പാൻ
നാട്ടുടോ◌ു◌ു ചോറുരിയ തിരുവെഴു-
ത്താറുമുതോ◌ുവാനും.
7 ഓ◌ാങ്കാരം കൊഴെ◌ുപ്പിപ്പെരുവെളി നടുവേ
പള്ളികൊ◌ുള്ളില്ലു◌ാം
ത്ധങ്കാരം കേട്ടുണർന്നീടുക ത്ധടിതി മതി-

ത്താമരത്തേൻ കുടിപ്പാൻ
പങ്കാരും പറ്റുവാനില്ലിരവുപകലിരു-
ന്നീച്ചയും തേനുറിഞ്ചും
ഝങ്കാരം പോലുമില്ലിങ്ങിതിനെയിനിമയോ-
ടാസ്വദിച്ചീട്ടുവാൻ വാ.

8 കണ്ണ◌ീരാറു കാരും കരവുമതുകണ-
ക്കു◌ു കാരുണ്യമോയീ-
വണ്ണം മറ്റാർക്കുമില്ലീയടിമയിഹ പെട്ടും
പാട്ടു കീലയോ നീ
കണ്ണിൽക്കർ◌ോ പഴിക്കുന്നതുമൊരു ചെവി കൊ-
ങ്കെ◌ിലും കേട്ടതില്ലേ,
ദണ്ണം തീർത്തെന്നെ രക്ഷിച്ചഭയമരുളുവാൻ
കയ്യുമൊന്നല്ലെ വേ◌ൂ?

9 ഒ◌ാട്ടീലൊട്ടിച്ചു നാളത്തിരുനടുവെളി പാർ-
ത്തങ്കുശുങ്കെന്നു തട്ടി-
ക്കുട്ടിപ്പൂട്ടിപ്പിടിച്ചക്കുതിരയെ നടുറോ-
ട്ടൂടെയോടിച്ചു വേഗം,
ചാട്ടിൻ കുട്ടികളുൾച്ചഞ്ചലതരമിളകും
പഞ്ചരാജാക്കൾ പോം മുൻ
കുട്ടക്കൊട്ടോട്ടു കോട്ടയ്ക്കകമതു കരയേ-
റിസ്സുഖിപ്പാൻ വരം താ.

10 മൗനപ്പൂന്തേനൊഴുക്കേ, മതിയമൃതൊലിയേ,
മന്ദനാമെൻ മനക്കൺ-
ജ്ഞാനക്കണ്ണാടിയേ, നിൻ തിരുവടിയടിയൻ-
തീ പൊറുത്തീടവേണം;
കുനിത്തന്തേനുമായിക്കുറവർകുടിയതിൽ
പെണ്ണെടുത്തുതേക്കാൾ
മാനക്കേടോ നിനക്കീയഗതിയെയവനം
ചെയ്തു നിന്നോടു ചേർത്താൽ?

11 വെയ്ലും ന്ലാവും വിഴുങ്ങിക്കനലൊളി നടുവിൽ

ക്കാല്യമൂന്നിപ്പിടിച്ച-
മ്മെയ്യിന്മേലാട്ടമുണ്ണീ, മറയരുതു മനോ-
മൗനവീട്ടിൻ വിളക്കേ,
റെയ്യിൻ വേഗം ജയിക്കും ജരനര മുതലാം
മൂഢരും ഞാനുമായി-
ജ്ജെയ്യിൽ പാർപ്പാൻ ഞെരുക്കം ജവമയി! പരമൻ
ചിത്സുഖം നല്കിടേണം.
12 സ്പഷ്ടം സ്ലാവങ്ങു നീങ്ങീ ദിനകരനുദയം
ചെയ്തു ചന്ദ്രൻ മറഞ്ഞൂ
തട്ടിത്തട്ടിപ്പെരുക്കിപ്പെരുവെളിയതിലാ-
ക്കീട്ടുവാൻ പിന്നെയാട്ടേ,
കഷ്ടം ദീനം പിടിച്ചോ മദിരയതു കുടി-
ച്ചോ കിടക്കുന്ന ലോകർ-
ക്കുത്തിഷ്ഠോത്തിഷ്ഠ ശീഘ്രം, നദിയിൽ മുഴുകുവാൻ
കാലമായ് വന്നിതിപ്പോൾ.
13 ഉൾത്തീമാറ്റാനുപായത്തുനിവ്വ നയമന-
ക്കൺമണേ, നീ തരാഞ്ഞാ-
ലുൾത്തീവ്രം പൊങ്ങി വിങ്ങും ദഹനശിഖയിൽ ഞാൻ
വെന്തുപോട്ടെന്നുറച്ചോ?
പിച്ചും ഭ്രാന്തും പിടിച്ചപ്പിണിയറുതി വരാ-
നായ് വിതറ്റുന്നൊരിപ്പേ-
പ്പട്ടിക്കു സോ◌ുബോധം, പിഴകളഖിലവും
നീ പൊറുത്താളുമല്ലോ!
14 എച്ചിൽച്ചോറു പുള്ളിക്കിനിയൊരു മകനാം
നീയിരപ്പാളി ഞാനോ
പിച്ചക്കാരൻ, പിഴയ്ക്കും പിഴകളഖിലവും
നീ പൊറുക്കെന്നു ഞായം;
അച്ഛൻ പൈതങ്ങൾതൻ കാലടിയിണയടിപെ-
ട്ടാല്യമൊക്കെപ്പൊറുത്ത-
ക്കൊച്ചുങ്ങൾക്കുള്ളഭീഷ്ടം കനിവൊടു നിറവേ-

റ്റിക്കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ!

15 ഉൺമാനില്ലാഞ്ഞിരപ്പോട്ടിയുമൊരു വടിയും
കൊു നീളേ നടക്കും
പെൺമെയ്യങ്കൻ കുടത്തിൻ കവിള്ള കവിയുമാ-
റുള്ള കള്ളും ചുമന്നും
നിർമ്മാണം പോൽ ചിലപ്പോളരയിലൊരു കരി-
ത്തോലുടുത്തും നടക്കും
വന്മായം നിൻ തകപ്പൻവികൃതികൾ പറവാ-
നാദിശേഷന്നുമാമോ!

30

നവമഞ്ജരി

ശിശു നാമഗുരോരാജ്ഞാം
കരോമി ശിരസാവഹൻ
നവമഞ്ജരികാം ശുദ്ധീ-
കർത്തുമർഹന്തി കോവിദാഃ

1 നാടീട്ടുമീ വിഷയമോടീദൃശം നടന-
മാടീട്ടുവാനരുതിനി-
ക്കാടീ വയോവിതരതീടീയിടയ്ക്കിവന്നു
കൂടിയമായതിയലും
കാടീയുമീ കരണമൂടീയെരിപ്പതിനൊ-
രേടീ കരിഞ്ഞ നിടില-
ച്ചൂടീ ദമീയ മയിലോടീട്ടുവാനരുൾക
മോടീയുതം മുരുകനേ!

2 രാപായിൽ വീണുഴറുമാ പാപമീയരുതി-
രാപായി പോലെ മനമേ
നീ പാർവതീതനയമാപാദചൂഡമണി

മാപാദനായ നിയതം
പാപാടവീ ചുട്ടുമിടാപായമീ മരുദി-
നോപാസനേന ചുഴിയിൽ
തീപായുമാറുമധുനാ പായമുണ്ടതിനു
നീ പാഹി മാമറുമുഖാ!

3 യന്നായി വന്നരികിൽ നിന്നായിരം കതിർ പ-
രന്നാഭയുള്ള വടിവേൽ-
തന്നാലിവന്നരുൾ തരുന്നാകിലൊന്നു കുറ-
യുന്നാമമൊന്നരുളു നീ
പുന്നാമതോയതിനി വന്നാകിലും മുരുക,
നിന്നാമമൊന്നു പിടിവി-
ട്ടെന്നാകിലില്ല ഗതിയെന്നാലുമൊന്നുരുകി-
നിന്നാലവന്നതു മതി.

4 ണത്താരിൽമാതണിയുമത്താമരക്കുസുമ-
മൊത്താഭയുള്ളടികളെ-
ന്നുൾത്താരിനുള്ളിലരികത്തായി വന്നമര-
വിത്തായ മൂലമുരുകാ,
മത്താപമൊക്കെയുമറുത്താശു മാമയിലി-
ലൊത്താടി വല്ലിയൊടുമി-
മ്മത്താളടിച്ചു നിലയെത്താതെ നീന്തുമിവ-
നെ സ്ഥായിയോടുമവ നീ.

5 കൂട്ടായി വന്ന നില വിട്ടോടി വന്നൊരു കു-
രുട്ടാവിയിങ്കലൊരു ക-
ണ്ണിട്ടാലുമപ്പോഴുതിരുട്ടാറുമെന്തൊരു മി-
രട്ടാണിതൊക്കെ മുരുകാ,
വിട്ടാലിവന്നൊരു വരട്ടാശു നീയതിനി-
രുട്ടാവി വന്നു മുടിവിൽ
പൊട്ടായി നിന്ന മലമുട്ടായ നീയവന-
മിട്ടാലുമിങ്ങു കൃപയാ.

6 താരിൽ മാനിനിയില്ുായ മാരനുമു-

രു◌ായിരം ചുവടിനു-
ള്ളു◌ാതിരിപ്പതിനു കാലെവന്നു മന-
മു◌ാകയില്ല തവ മെയ്
തൊതിരിപ്പവനില്ലു◌ാകയില്ല ശിതി-
കണ്ഠാദി ദേവകൃപയും
വി◌ാവി നിന്നടിയനു◌ാകുമാറു കൃപ-
യു◌ാകണം മുരുകനേ.
7 മഞ്ഞാവിതൻ കമനികുഞ്ഞായ നിൻ ചരണ-
കഞ്ജായ വീണു പണിയു-
ന്നിഞ്ഞാനുമങ്ങുമൊരു കുഞ്ഞാണിതെന്നറിവു
കിം ഞായമീശതനയാ,
കിം ജാതകം ബത! തിരിഞ്ഞാകിലൊന്നിഹ ക-
നിഞ്ഞാലുമൊന്നടിയനിൽ
പിൻ ഞാനുമങ്ങുമൊരു കുഞ്ഞാണിതെന്ന പദ-
വും ജായതേ സഫലമായ്!
8 ജ്ഞപ്തിക്കു വന്നടിയനപ്തികൾ ചൂടനൊട്ടു
സപ്തിക്കണഞ്ഞു മുറിയിൽ
ശബ്ദിച്ചിടാതഖിലദിക് തിങ്ങി നിന്നു വരു-
മബ്ധിക്കടുത്ത കൃപയാ
യുക്തിക്കടുക്കുമൊരു ശുക്തിട്ടു മട്ടുകളെ
യുക്തിപ്പറുത്തു പലരും
ധിക് തിശമദീധിതി സുദൃക്തിക്കുമീ വ്യസന-
മുക്തിക്കു പാലയ വിഭോ!
9 രീണം മനം വിഷയബാണം വലിച്ചുഴറി
നാണം കളഞ്ഞുതകി ന-
ല്ലോണം ഭവത്പദമൊരീണം വരാനരുൾക
വേണം ഷഡാനന വരം
ഏണം പിടിച്ചവനൊടോണം കളിപ്പതിനു
പോണം ഭവാനൊടുമഹം
കാണംബരത്തു പരിമാണം പിടിപ്പതിനു

നീ നമ്മളോടുമൊരുനാൾ!

ഝ

31

ഗുഹാഷ്ടകം

1 ശാന്തം ശംഭുതനൂജം സത്യമനാധാരം ജഗദാധാരം
ജ്ഞാതൃജ്ഞാനനിരന്തരലോകഗുണാതീതം ഗുരുണാതീതം
വല്ലീവത്സല ഭൃങ്ഗാരണ്യകതാരുണ്യം വരകാരുണ്യം
സേനാസാരമുദാരം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

2 വിഷ്ണുബ്രഹ്മസമർച്ച്യം ഭക്തജനാദിത്യം വരുണാതിഥ്യം
ഭാവാഭാവ ജഗത്ത്രയരൂപമഥാരൂപം ജിതസാരൂപം
നാനാ ഭുവനസമാധേയം വിനുതാധേയം വരരാധേയം
കേയൂരാങ്ഗനിഷങ്ഗം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

3 സ്കന്ദം കുങ്കുമവർണ്ണം സ്പന്ദമുദാനന്ദം പരമാനന്ദം
ജ്യോതിഃസ്തോമനിരന്തരരമ്യമഹസ്സാമ്യം മനസായാമ്യം
മായാശൃങ്ഖലബന്ധവിഹീനമനാദീനം പരമാദീനം
ശോകാപേതമുദാന്തം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

4 വ്യാളവ്യാവൃതഭൂഷം ഭസ്മസമാലേപം ഭുവനാലേപം
ജ്യോതിശ്ചക്രസമർപ്പിതകായമനാകായവ്യയമാകായം
ഭക്തത്രാണനശക്ത്യാ യുക്തമനുദ്യുക്തം പ്രണയാസക്തം
സുബ്രഹ്മണ്യമരുണ്യം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

5 ശ്രീമത്സുന്ദരകായം ശിഷ്ടജനാസേവ്യം സുജടാസേവ്യം
സേവാതുഷ്ടസമർപ്പിതസൂത്രമഹാസത്രം നിജ ഷഡ്വക്ത്രം
പ്രത്യർത്ഥ്യാനത പാദസരോരുഹമാവാഹം ഭവഭീദാഹം
നാനാ യോനിമയോനിം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

6 മാന്യം മുനിഭിരമാന്യം മഞ്ജുജടാസർപ്പം ജിതകന്ദർപ്പം
ആകല്പാമൃതതരളതരങ്ഗമനാസങ്ഗം സകലാസങ്ഗം

ഭാസാ ഹ്യധരിതഭാസ്വന്തം ഭവികസ്വാന്തം ജിതഭീസ്വാന്തം
കാമം കാമനികാമം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

7 ശിഷ്ടം ശിവജനതുഷ്ടം ബുധഹൃദയാകൃഷ്ടം
ഹൃതപാപിഷ്ഠം
നാദാന്തദ്യുതിമേകമനേകമനാസങ്ഗം സകലാസങ്ഗം
ദാനവിനിർജ്ജിതനിർജ്ജരദാരുമഹാഭീരും തിമിരാഭീരും
കാലാകാലമകാലം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.
8 നിത്യം നിയമിഹൃദിസ്ഥം സത്യമനാഗാരം ഭുവനാഗാരം
ബന്ധൂകാരുണ ലളിതശരീരമുരോഹാരം മഹിമാഹാരം
കൗമാരീകര പീഡിത പാദപയോജാതം ദിവി ഭൂജാതം
കണ്ഠേ കാലമകാലം പ്രണമത ദേവേശം ഗുഹമാവേശം.

32

ബാഹുലേയാഷ്ടകം

1 ഓം ഓം ഓം ഹോമധൂമപ്രകടതടജടാ-
കോടിഭോഗിപ്രപൂരം
അം അം അം ആദിതേയ പ്രണതപദയുഗാമ്-
ഭോരുഹ ശ്രീവിലാസം
ഉം ഉം ഉം ഉഗ്രനേത്രത്രയ ലസിത വപുർ-
ജ്യോതിരാനന്ദരൂപം
ശ്രീം ശ്രീം ശ്രീം ശീഘ്രചിത്തഭ്രമഹരമനിശം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
2 ഹ്റീം ഹ്റീം ഹ്റീം ഹൃഷ്ടഷട്കന്ധരമഘമരണാ-
രണ്യസംവർത്തവഹ്നിം
ഐം ഐം ഐം ഐങ്ഗുദീ സത്ഫലമൃദു മിളിത-

പ്രാശി യോഗീന്ദ്രവന്ദ്യം
ക്ലീം ക്ലീം ക്ലീം ക്ലിഷ്ടകായക്ലമദവ ദഹന
ക്ലേശനിർമ്മൂലനാശം
സൗം സൗം സൗം സൗരകാന്തിഭ്രമഹരമനിശം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
3 ശം ശം ശം ശബ്ദരൂപം ശശിധരമമലം
ശങ്കരം സാംബമൂർത്തിം
ശിം ശിം ശിം ശിഷ്ടവന്ദ്യം ശിഖരിനിലയനം
ശിക്ഷിതാനേകലോകം
ശ്രൂം ശ്രൂം ശ്രൂം ശുഭ്രഹാസം ശുഭകരമതിസ-
ന്ദേഹ സന്ദോഹനാശം
ശൗം ശൗം ശൗം ശൗക്ലിതാങ്ഗം സിതഭസിതഗണൈർ
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
4 രം രം രം രമ്യദേഹം രജതഗിരിഗൃഹം
രക്തപദ്മാങ്ഘ്രിയുഗ്മം
രിം രിം രിം രിക്തശോക പ്രകൃതിപരമജം-
ഘാലമാനീലനേത്രം
രുംരും രും രൂക്ഷകായപ്രതിഭടഹനനം
രക്തകൌശേയവസ്ത്രം
രൗം രൗം രൗം രൗരവാദി ദ്രുതഹരകുഹരം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
5 ഹം ഹം ഹം ഹംസയോഗിപ്രവരസുഖകരം
ഹസ്തലക്ഷ്മീസമേതം
ഹിം ഹിം ഹിം ഹീനമാനം ഹിതസുഖവരദം
ഹിംസയാപേതകീലം
ഹ്രൂം ഹ്രൂം ഹ്രൂം ഹ്രൂംകൃതിധ്വംസിത രജനിചര-
ക്രൗര്യകൗടില്യമൂർത്തിം
ഹൈം ഹൈം ഹൈം ഹൈമകുംഭായതകര സഹജം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
6 ണം ണം ണം നന്ദികേശപ്രവര ഭുജഗ നിർ-

വിഘ്ന കർമ്മപ്രപഞ്ചം
ണിം ണിം ണിം നീലകണ്ഠ പ്രിയസുതമജിതം
നിർമ്മലാങ്ഗം നിരീഹം
ണും ണും ണും ണത്തനാഭോത്തര നിഭൃതനിരാ-
ലംബ കൈവല്യമൂർത്തിം
ണൗം ണൗം ണൗം നാമരൂപാത്മക ജഗദഖിലം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

7 ഭം ഭം ഭം ഭാഗധേയം ഭഗവദനുചര-
പ്രാഞ്ജലിസ്തോത്രപൂരം
ഭിം ഭിം ഭിം ഭീമ നാദാന്തക മദനഹരം
ഭീഷിതാരാതിവർത്തം
ഭും ഭും ഭും ഭൂതിഭൂഷാർച്ചിതമമിതസമ-
സ്താർത്ഥശാസ്ത്രാന്തരങ്ഗം
ഭൗം ഭൗം ഭൗം ഭൗമമുഖ്യം ഗ്രഹഗണനപടും
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.
8 വം വം വം വാഹിനീശം വലരിപുനിലയ-
സ്തോത്രസമ്പത്സമൂഹം
വിം വിം വിം വീരബാഹുപ്രഭൃതിസഹചരം
വിഘ്നരാജാനുജാതം
വും വും വും ഭൂതനാഥം ഭുവനനിലയനം
ഭൂരികല്യാണശീലം
വൗം വൗം വൗം ഭാവിതാരി പ്രതിഭയമനിശം
ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

33

വിശാഖഷഷ്ടി

1 ഒട്ടാകെയെന്നുമൊരു പട്ടാങ്ങമായ വഴി
കിട്ടാതുഴന്നു വലയും
മുട്ടാളനായ മമ കെട്ടായ ദാരസുത-

മുട്ടായ ദുഃഖമൊഴിവാൻ
എട്ടായ മൂർത്തിതനുരട്ടായ ശക്തിധര-
മട്ടായ മൂർത്തി പളനി-
ക്കൊട്ടാരവാതിൽ പതിനെട്ടാംപടിക്കു വഴി-
കിട്ടാൻ തുണയ്ക്കു സതതം.
2 മാലാകവേ പളനി കൈലാസവാസിസുത!
വേലായുധത്തിനെതിര-
ല്ലാലാതസംസ്ഥശിഖി ബാലാർക്കകോടിയൊട്ടു
ചേലാകയില്ലതു ദൃഢം
ആ ലാക്കു നോക്കിയിനി ഹാലാശനാത്മജനെ
മേലാക്കി നിൽക്ക മനമേ
ലോലാക്ഷിമാരുടയ ലീലാരസത്തിൽ വഴി
ചാലാക്കൊലാ വെറുതെ നീ.
3 നാളേക്കു നന്മ, മറുനാളേക്കു പുഷ്ടി, ബഹു-
നാളേയ്ക്കു വാഴ്ചയുമിദം
ചീളെന്നു കൃ പല നാളേക്കുറിപ്പടികൾ
നീളേ സ്മരിച്ചു കഴിയും
കോളേ ഗൃഹസ്മൃതി, നിഗാളേ വരുന്ന യമ
വാളേറിലെ സ്മരണയി-
ല്ലാളേവമപ്പളനിയാളെക്കുമാര പെരു-
മാളെ ബ്ഭജിക്ക മനമേ!
4 ഭോഷാകൃതേ മമ മനീഷാധമേ! ഝടിതി
യോഷാശ വിട്ടൊഴിക നീ
രോഷാദിയും തദനു കാഷായവസ്ത്രമൊട്ടു
ഗോഷായിയാവുക സുഖം
ഭീഷാമകറ്റുവതിനേഷാ സുപദ്ധതിയ
ശേഷാത്മവേദിവിദുഷാം
തോഷാവഹാ നിഖിലദോഷാപഹാ പളനി
ഭൃ ഷാൺമുഖപ്രിയകരീ.
5 സാരാർത്ഥതത്ത്വവഴി നേരായറിഞ്ഞമൃത-

പൂരാഗമത്തിനിഹ സം-
സാരാർണ്ണവാഹ്വയിത ദാരാർത്ഥ പുത്രമയ-
കാരാഗൃഹം കഴിയണം
ആരാണിതിന്നൊരുപകാരായ നല്ലതിദ-
മാരായവേ മനമേ!
മാരാരിജൻ പളനിപൂരാലയൻ ഹൃദയ!
ധാരാളമായ ഗുരു താൻ.

6 ഗാത്രം നിനയ്ക്കിൽ മലമൂത്രസ്ഥപാത്രമപ-
മിത്രം സ്വകർമ്മനിരയാം
സൂത്രസ്ഥിതം നിജകളത്രം തനൂജഗൃഹ-
മാത്രം ക്ഷണക്ഷയി ദൃഢം
ക്ഷാത്രം മുതൽ വലിയ ഗോത്രങ്ങളും സ്വപന-
മാത്രങ്ങളാം പഴനിയാം
ക്ഷേത്രസ്ഥിതം ബഹുലശാസ്ത്രപ്രിയം സപദി
നേത്രങ്ങളേ! കലയതാം.

7 കല്പാഗമത്തിനെയുമല്പാർത്ഥഭാവമതി-
ലുല്പാദ്യമാന വടിവാം
കല്പാന്തകോടി രവികല്പാഭ പൂു ഭഗ-
വൽപാദ ഭക്തിസഹിതം
യത് പാർശ്വസന്നിധിയിലല്പാർത്ഥനയ്ക്കരിയ
സൽപാത്രമാകിൽ മനമേ
തത് പാപമാ ശിഖരി യുത്പാദിതം പഴനി-
നില്പായ മൂർത്തി കൃപയാ.

8 വാക്കായഹൃത്തിനുടെ ലാക്കായ മായയുടെ
ഭോഷ്ക്കായ നോക്കു വിഷയം
കാൽക്കാശിനുള്ള വിലയേൽക്കാതെയുള്ള ലഘു-
ഹൂൽക്കാരതുല്ല്യ ഭവമേ
നാൽക്കാലി പോലെ മയി താൽക്കാലികാശയുടെ
ഭാക്കാക്കൊലാ നിജരിപൂൻ
കാൽക്കാക്കി വെയ്ക്കുമൊരു വേൽക്കാരനാം പളനി-

യേക്കാത്തിടുന്ന ഭഗവൻ.

9 യാഗാദി കൊ◌ുമപി യോഗാദി കൊ◌ുമരി-
യോഗാപനോദമതിലും
വേഗാലഹോ വിഷയഭോഗാശ തന്നുടെ വി-
യോഗായ യത്നമഫലം
രാഗാദിയാം ഹൃദയരോഗാതിരേകമൊരു
ഭാഗായ നീങ്ങുവതിനായ്
നാഗാങ്ക മൂർത്തിയുടെ ഭാഗായ തൽ പളനി
പൂഗായ ചെയ്ക നമനം.

10 ഫുല്ലാംബുജാസ്ത്രനുടെ വല്ലായ്മയേ നയന-
മല്ലാലമർത്ത ഗിരിശ-
ന്നുല്ലാസമാർന്നു നിജ സല്ലാഭമായമതി-
ലുല്ലാസസോഢ്വതയാ
ചൊല്ലാർന്നു നൽപളനിയെല്ലാധിപൻ ഭവതി
നല്ലാത്മജന്റെ വടിവാ-
യെല്ലാജഗന്മകുട ചില്ലാമവന്റെ കൃപ
തെല്ലാകിലും ശുഭകരീ.

11 ലക്ഷം ധനിക്കു ദശലക്ഷത്തിലാശ ദശ-
ലക്ഷം ലഭിച്ചളവിലോ
ലക്ഷം ശതം നിയുതലക്ഷം സഹസ്രശത-
ലക്ഷം ദുരാശകളിമേ
അക്ഷങ്ങൾ നമ്മുടയ ശിക്ഷക്കധീനമുത
ദക്ഷം മനസ്സവിഷയം
ലക്ഷം ദുരാശയിതു രക്ഷപ്പെടും പളനി-
ഭിക്ഷപ്രഭോഃ കരുണയാ.

12 ധീമജ്ജനത്തിലുമസീമവ്യഥയ്ക്കു പൃഥു
ധാമത്വമേകുവതിന-
ക്കാമൻ ജഗത്തിലതി കേമൻ നിനയ്ക്കിലതി-
ഭീമൻ തദീയമയതാം
സീമന്തിനീലളിത ശുമന്ദഹാസഗണ-

യാമക്കാടാക്ഷവലയാൽ
ഹേ മന്ദചിത്ത തവ ധീ മങ്ങൊലാ പളനി-
യാമമ്മലക്കണക നീ.
13 വേധാ വിധിച്ച വിധി വേധായ ശക്തനൊരു
മേധാവിയും നഹി പുനർ-
ഠ◌ാധാ നിരോധനമതിലാധാരമിങ്ങൊരപ-
രാധായ മാത്രമിതി തേ
മേധാധമേ വിഫലയാ ധാരണാ നിയതി
മേധാവിലും പിടിപെടും
ബോധാര നീ പളിനിനാഥാംഘ്രി നില്പതിനൊ-
രാധാരമായ് വരികെടോ.
14 ഉ◌ൗനങ്ങൾ തങ്ങളിൽ വിലീനങ്ങളായ വക
ലീനങ്ങളെന്നു കരുതി
ശ്വാനങ്ങൾ പോലുമഭിമാനം നിമിത്തമിഹ
ഞാനെന്നു പൊങ്ങുമധികം
ഇ◌ൗ നിന്ദകേട്ടു പരമാനന്ദമെന്നു കരു-
താനങ്ങു പോ മനമേ!
ജ്ഞാനം നിനക്കു ഹൃദി നൂനം വരാൻ പളനി-
യാനം പെരുത്തു ശുഭദം.
15 താൻ താൻ യഥാസ്വമതി ചെയ്യുന്ന പോലെ ഫലി
താൻ താൻ വിസംശയമഹോ
താൻ താൻ ഭുജിക്കുമതു സ്വാന്താശു കു ഗുരു
ശാന്താത്മനാ ശുഭകരം
ഭ്രാന്തായ സംസരണ കാന്താര സഞ്ചരണ-
താന്തായമാന കലുഷം
താന്താൻ നിനക്കു രുചിയാം താൻ ദൃഢം പളനി
കാന്താരയേശഭജനാൽ.
16 പാതായ ദേഹി ഭുവി മാതാവു തന്നുദര-
പാതാളദുർത്ഭതി കലർ-
ന്നേതാദൃശ വ്യഥകളോതാൻ പ്രയാസമതു

നീ താനറിഞ്ഞു മനമേ!
പ്രതാധി മേലിലിനിയേതാണഹോ ദിവസ-
മേതാൾക്കുമിന്നിതിലഹോ
ഭൂതാധിപൻ പളനിപൂതാലയൻ കരുണ
നേതാവിതിൻ സുഗതയേ.
17 നീ വാ എടോ ഹൃദയ! പോയ് വാ കുമാരപദ-
സേവാർത്ഥമപ്പളനിയിൽ
ചാവാനടുത്തു വഹിയാ വാമമെന്നു ബുധ-
ജീവാർദ്ധമല്ലതു ദൃഢം
നാവാലൊരിക്കലുടനാ ബാഹുലേയ പദ-
ഭാവാൽ ജപിക്കിലധുനാ
ഭൂവാരിവഹ്നി മുതലാ വായുഗാദി വരെ-
യാവാം നിനക്കു വശഗം.
18 കർണ്ണങ്ങളേ ദുരിതവർണ്ണങ്ങൾ കൊടികൾ
പൂർണ്ണങ്ങളായ് വരരുതേ
കീർണ്ണങ്ങളായവ സുവർണ്ണം ഗ്രഹിപ്പതിനു-
ദീർണ്ണങ്ങൾ നിങ്ങളതിനാൽ
ജീർണ്ണങ്ങളാകണമപർണ്ണാത്മജന്റെ ശുഭ-
വർണ്ണങ്ങളാലതിനിനി-
ത്തൂർണ്ണം യുവാം പളനിവർണ്ണങ്ങൾ കേട്ടു പരി-
പൂർണ്ണങ്ങളായി വരുവിൻ.
19 ഹാഹാ! വിഭോ! പഴനി ഗേഹാധിനാഥ ഗര-
ളാഹാരസംഭവ ശിഖി-
വാഹാഢ്യ ദുർണ്ണിഷയ മോഹാപഹം തരിക
സാഹായ്യമൊന്നു ലഘുവായ്
ആഹാരനിദ്രപശു വാഹാദി പോലെ തവ
മാഹാത്മ്യമൊന്നുമറിയാ-
താഹാ ഗതാ വെറുതെ നീഹാരശൈലതന-
യേഹാർത്ഥസൽഫലതരോ!|
20 മാർത്താണ്ഡഷൾക്കമൊടെതിർത്താഭ നില്ക്കില

വയാർത്താ ഭവിക്കുമളവേ
ചേർത്താ മഹാ പളനി കാർത്ത്യായനീതനയ
കാർത്തസ്വരാഭ മകുടം
മാർത്താണ്ഡപുത്രനുടെ കൂർത്തായ സായകമെ-
തിർത്തായ് വരുന്ന സമയേ
മാർത്താഴെ വച്ചുടനമർത്താർത്തി തീർപ്പതിനു
കാൽത്താമരയ്ക്കു നമനം.
21 ബാലേന്ദു ബിംബമൊരുപോലേ നിരന്നതിനു
മേലേ കുറുൾ നിരയുമ-
പ്പോലേ മിളത്തിലക മാലേയകുങ്കുമമ-
യാലേപ കാന്തി വടിവും
ചാരേ കലർന്നതി വിശാലേ മഹൽ പളനി-
ശൈലേശനായ ഭഗവൽ-
ഫാലേ വസിക്കിൽ മതിയാലേ വരും ശമന-
മാലേതുമില്ല മനമേ!
22 അല്ലീശരാന്തകനുമല്ലീസുതാപതിയു-
മല്ലീവിശേഷഭവനും
യല്ലീലയാ ബഹുലസല്ലീലയോടതിജ-
ഗല്ലീലരായിതുടനേ
അല്ലീശരാതിരുചി വല്ലീശനായ് പളനി
ചൊല്ലീശനായ ഭഗവ-
ച്ചില്ലീവിലാസമയ ചില്ലീലയെൻ മനസി
തെല്ലിങ്ങുദിച്ചു വരണം.
23 രാറു ലോചനമതു◌ാറു വക്ത്രമവ-
കൊ◌ായവണ്ണമൊരു നോ-
ക്കു◌ാകിലായവനു രാമതില്ല ജനി-
കൊ◌ാവലാതി നിയതം
ഉ◌ാകുവാൻ പളനി കൊ◌ാടി വാഴുമറു
രായ ഹസ്ത! കൃപ മേ-
യു◌ാശയെങ്കിലുമതു◌ാകുവാൻ നിയതി-

യുാകുമോ ശിവ! ശിവ!

24 ചണ്ഡാംശു തുല്യവര തുണ്ഡാഭനാം പളനി
മണ്ണാ ഷൺമുഖനുടേ
കണ്ണാടി തൻ സുഗുണമെണ്ണാമെടുത്ത തില-
പിണ്ഡാക സന്നിഭമതായ്
കണ്ണാലെഴുന്ന വരഗണ്ഡാഭ രിനുടെ
ഷണ്ഡാം പ്രഭാനിചയമ-
ദ്ദണ്ഡായുധൻ കലുഷമെണ്ണാൻ വരും ദശയിൽ
നണ്ണായ് വരേണമകമേ.

25 ശ്വാസാജ്ജഗജ്ജനി നിവാസാദിയും യദഭി-
ഭാസാ ച തദ്വിലയവും
നാസാപ്രഭാവമുടയാ സാരതത്ത്വമഹി-
മാസാദിതും പണി തുലോം
യാ സാധിതാ ഹൃദയ! നീ സാധുവായിതര-
ധാ സാരമില്ലതിനു നീ
വാസായ തൽ പളനി വാസാധിരാജ ഗുഹ-
നാസാപുടം കരുതുക.

26 ഇന്നിന്നിശാധിപതി മിന്നിക്കിലും സ്വതനു-
വൊന്നിങ്കലേറി ഗണനം
വൃന്ദിക്കിലും ഗുഹനെ വന്ദിച്ചു വാഴ്ത്തുവതി-
നുന്നിദ്രനെന്ന നിലയിൽ
കുന്നിച്ചെഴും പളനികുന്നിന്ദ്ര ഷഡ്വദന!
മന്ദസ്മിതപ്രഭകളാ-
ലൊന്നിങ്ങു മന്മനസി വന്നങ്ങുദിപ്പതിനു
വന്ദിച്ചിടുന്നു സതതം.

27 സ്കന്ദപ്രഭോ! പളനികുന്നപ്രഭോ! മൃദുല-
കുന്ദപ്രസൂന നിരകൾ
നിന്ദപ്പെടും വദനമന്ദസ്മിതപ്രഭയിൽ
നന്നിച്ചലിച്ചിടുകയോ!

എന്നത്ര തോന്നിടുമമന്ദദ്യുതിക്കരിയ
കുന്ദത്വമാളുമധര-
സ്്പന്ദപ്രഭാ ശകലമൊന്നത്ര മന്മനസി
വന്നത്യരം വിലസണം.
28 താരഞ്ചു കൊ്ു പല ക്ഷുരമ്പു തീർത്ത ബഹു-
മാര സ്വരൂപരുചിയേ
ദൂരത്തയച്ച സുകുമാരത്വവാൻ പളനി
പൂരമ്പലാധിപനുടേ
സൂരപ്രഭാശ്രുവണപൂരത്തിലേ സ്ഫുരിത-
ഹീരത്തിലൊന്നിഹ മദീ-
യോരസ്ഥലത്തിനധികാരപ്രഭോ ഹൃദയ
ചാരത്തു ചേർക്ക ശുഭദം.
29 ജ്ഞാനപ്രദൻ ത്രിദശസേനപ്രധാനി കുല
യാനത്തലാനുജനുമയ്
ക്കാനന്ദദൻ പളനിയാനന്ദവാസി ഗള-
ഭ്രനന്ദിയോർക്ക മനമേ
ഫേനപ്രഭാഹസിത വേനൽ പ്രഭാത രുചി
ദീനപ്രദീനപരമാം
യാനപ്രദേശമതു ദാനസ്ഥലസ്മരണ
ദീനക്ഷയത്തിനുതകും.
30 ഹാരങ്ങളാടി മണിപൂരങ്ങൾ കോർത്തിടകൾ
ദൂരം വെടിഞ്ഞു നടുവിൽ
പാരം പ്രഭാഭിരിടചേരുന്ന നായകസു-
മാരഞ്ജിതദ്യുതിയൊട്ടും
താരങ്ങളാലമൃതകാരൻ കണക്കെ നിജ
ചാരത്തു താരകവിപ-
ക്ഷോരസ്ഥലം പഴനിസാരം നിനയ്ക്ക ബഹു-
വാരം മദീയ മനമേ!
31 ശ്രീകാളിദേവിയിലഭീകത്വമാർന്നു ബത
ശ്രീ കാശിനാഥനുളവായ്

ശ്രീ കാർത്തികേയ വടിവേകാത്മജൻ പളനി-
ഭൃ കാത്തിടുന്ന ഭഗവാൻ
ഏകാദശാനുഗമിതൈകാ സുബാഹുലത
നീ കാൺ മദീയ മനമേ!
ഭീ കാത്തിടാതെ സ്തുതി ചെയ്താർത്തി തീർപ്പതിന-
നേകായുതങ്ങളവകൾ!

32 വാടാത്ത കാന്തിചയ കൂടായ് മഹൽ പളനി-
വീടായരാതിവിപിന-
ക്കോടാലിയായ് നിഖില ഖേടാവലീ പ്രണത-
ചോടായ ഷൺമുഖനുടേ
ഈ◌ൗടാർന്ന പത്മജനു വീടായൊരീയുലക
കോടാനുകോടികളട-
ങ്ങീടാനിടം വലിയ പേടായമാന വയർ
തേടാശു നീ ഹൃദയമേ!

33 തൻ ചാരു പാദഭജനം ചാദിയിൽ പളനി-
സഞ്ചാരിയായ ജനത-
യ്ക്കഞ്ചാത ശക്രനുടെ വെഞ്ചാമരാദിയുത
മഞ്ചാധിരോഹപദവും
പഞ്ചാര പാലൊടശനഞ്ചാപി നൽകിലവ-
രഞ്ചാറുവക്ത്രനുടെയ-
പ്പൊൻചാർത്തു കൈവളകൾ നെഞ്ചാകവേ നിറയെ
മുൻചാടി നിന്നരുൾക മേ.

34 സർണ്ണാമയങ്ങളുടെ ദുർണ്ണാരനിഷ്കമണ-
പൂർണ്ണാപരക്ഷയകരൻ
പൂർണ്ണാംബുജാസ്യനരി ഗർണ്ണാപഹൻ നിഖില-
ഗീർണ്ണാണ വന്ദിതപദൻ
ശർണ്ണാംശജൻ പഴനി സർണ്ണാധികാരിയുടെ
ഋർണ്ണാഭകാഞ്ചി ദിവിഷത്
സർണ്ണാധിദായി മമ സർണ്ണാഭിലാഷവുമ-
ഖർണ്ണായിതം തരിക മേ.

35 എൻകഷ്ടതയ്ക്കരിയ പൊൻകട്ട നൽപ്പളനി-
ടങ്കപ്രധാരിജ ദൃക്ക-
ലാങ്കസ്ഥലം ബഹുല തങ്കസ്ഥലം ഹൃദയ-
പങ്കക്ഷതത്തിനരിവാൾ
എങ്കൽ സ്സരിക്കമലതങ്കക്കടിപ്പടക-
ളങ്കപ്രദം പശുപതി-
യ്ക്കങ്കത്തിൽ വെയ്ക്കമകളങ്ക പ്രധാനമണി
ശങ്കദ്രുമത്തിനു ദവം.

36 കായത്തിനു◌ിനിയപായം വരുന്നതിനു
പായത്തിനുള്ള വഴിയോർ-
ത്തായത്തൽ നിർത്തുവതിനായഗ്രിമപ്പളനി-
മായയ്ക്കൊഴിഞ്ഞു വഹിയാ
നീയന്തമെങ്കിലുമമേയപ്പളന്യധിപ-
നായസ്സുരേന്ദ്രവൃതനാ-
നായകൃമാ◌ു മറിമായപ്പദാംബുജ
യുഗായത്തമാക മനമേ!

37 ദേഹത്തിൽ ഞാനിതി ദൃഢാഹന്ത മർത്ത്യനതി-
മോഹത്തിനാസ്പദമതർ-
ക്കോഹം വിവേകമൊടെ രോഹം വിനാപി നിജ-
സോഹം നിലയ്ക്കിട വരാ
ആഹന്യമാനമപി ലോകത്തിനമ്മട്ട ത-
ദാഹത്തെ വിട്ടു വരികി-
ല്ലാഹന്ത തൽ പളനിഗേഹസ്ഥവഹ്നി മതി-
ലേഹത്തിലേറി വരണം.

38 ആശപ്പിശാചിനുടെ വേശത്തിനാൽ ഹൃദയ-
കോശത്തിനാമയമിതിൽ
നീ ശക്തിയോടരികിൽ മോശപ്പെടാതഭിനി-
വേശപ്പെടുന്ന നിലയിൽ
ക്ലേശപ്പെടുന്ന യമപാശപ്രയോഗമതി-
ലേശപ്പെടാതെ കഴിവാ-

നാശപ്പെടുന്നു പളനീശപ്പരാൻ◌െറ കൃപ-
ലേശത്തിനൊന്നിനിഹ ഞാൻ.

39 വമ്പാർന്നഹങ്കരണ, കൊമ്പാർന്ന ദുർവിഷയ-
കമ്പാർന്ന മോഹനിരയാ
കിമ്പാകദാരുവതിൽ വൻപാപദുഷ്ടഫല-
മമ്പാ വളർന്നു വരവേ
ചമ്പാശതച്ഛവി നിലിമ്പാദി സേവ്യമിഹ
നിൻപാദഭക്തി മുഴുവൻ
സമ്പാദ്യമാകുമൊരു തുമ്പാക്കണം പളനി-
മുമ്പാലയാധിപ വിഭോ!

40 വോതെയുള്ളതിനു പോ◌ാ ദുരാശ തവ
വോ കദാപി കതിധാ
തീ◌ായ്ക നീ വിഷയവോയ്മയാ പ്പളനി-
യാ◌ാ◌ിസേവ ശുഭദാ
പൂ◌ാശു തച്ചരണമാ◌ാശു ഭക്തിയതി-
ന◌ാത്മലാഭമതിൽ നി-
ന്നോ◌ാൽ വരാത്ത ഗതി വീ◌ാശു വന്നടികൾ
കൊ◌ാടിടും ഹൃദയമേ!

41 കാണപ്പെടുന്ന പരമാണം ജഗത്തു പര-
മാണുക്കളോളവുമതിൽ
പ്രാണി പ്രഭേദമതിൽ തൃണങ്ങിനേ പുറമെ
പൂണുള്ളതും സകലതും
ക്ഷോണിക്കു നല്ല പുതു കാണിസ്ഥലം പളനി
വാണക്കുമാരഭഗവാ-
നേണപ്രധാരിസുതനാണജ്ജഗത്തറിക
ചേണുറ്റ മേ ഹൃദയമേ.

42 പെറ്റായശേഷമൊരു നൂറ്റ◌ിരുന്നു പുന-
രറ്റാലതാണു ശുഭമെ
ന്നുറ്റായ ചിന്തയതു തെറ്റായ മായയുടെ
ച്ചുറ്റാണു സാരമറികിൽ

മറ്റാണു, ജന്മമൃതി പറ്റാതെയാത്മനില-
യേറ്റാൽ ത്രിലോകി വശഗം
മറ്റാരുമില്ലിതിനൊരുറ്റായവൻ പളനി-
പറ്റായ മൂർത്തിയൊഴികേ.

43 കേഴക്കുരംഗമിഴിയൂഴപ്പെടുന്ന കൃഷി
വാഴപ്പെടുന്ന ഭവനം
കീഴെക്കഴിഞ്ഞവകൾ വാഴപ്പെടുന്ന വിധ-
മൂഴങ്ങളെത്ര വളരേ!
ചൂഴച്ചിതൻ ജഠരന്തൂഴത്തിൽ മേലിലിനി
വാഴപ്പെടായ്ക മനമേ!
കോഴക്കുറച്ചിലിനു തോഴപ്രഭോ; പളനി-
വാഴക്കഴിക്ക സുഖമാം.

44 നൂറായിരം കെട്ടുതിയേറാനടുത്തു പല
മാറാത്ത രോഗനിരകൾ
തേറാൻ തുടങ്ങി കരയേറാൻ തുടങ്ങി കര
നാറാൻ തുടങ്ങി വദനം
കൂറാളുകൾക്കിഹ സുമാറായ് തുടങ്ങി തക-
രാറായ് പളന്യധിപതേ!
നീറായി രക്തമിരു കൂറായ മൂർത്തിതന-
യാറായവക്ത്ര ശരണം.

45 കുഷ്ഠാദിയായ പല ദുഷ്ടാമയം വപുഷി-
ജുഷ്ടാ യദീയ സഹനേ
ശിഷ്ടാംഗ കേഷ്വപി ച ചേഷ്ടാ നിനയ്ക്കിലിനി-
യൊട്ടാകയില്ല ബലവും
ശിഷ്ടാനുകൂല പരിപുഷ്ടാ പെരുത്തു പരി-
തുഷ്ട്യാപി ചേത്തവ കൃപാ-
കൃഷ്ടാ ദശാ പളനി നിഷ്ഠാഖിലാർത്ഥ മമ
നഷ്ടാ ഭവിഷ്യതി ദൃഢം.

46 നാലക്ഷരങ്ങളനുകൂലത്തിലില്ലരികി-
ലാ ലക്ഷ്മിയും ശുഭദയ-

ല്ലാലക്കലില്ല പശ്ചു ശാലക്കലില്ല വിള
മൂലക്കലില്ല ധനവും
കാലത്തിനൊത്ത ഗുണശീലത്വമില്ല ഹൃദ-
യാലസ്യമോ ബഹുതരം
ലോലക്കടാക്ഷമുന ചാലെക്കനിഞ്ഞു തരി-
കാലംബനം പളനി മേ!
47 ചാവുന്നതാണുടനെ വേവുന്നതാണു തടി
പോവുന്നതാണിതു ദൃഢം
നോവും നിനയ്ക്കിലഥ നോവും വിശക്കിൽ വയർ
രാവും പുലർന്നു പകലാം
ജീവൻ വിടുന്നളവു ചാവും തുടർന്നുടനെ
യാവും പിറപ്പതി വിപ-
ത്താവുന്ന ദുർണ്ണഴികൾ പോവും ദൃഢം പളനി
മേവുന്ന ദേവകൃപയാൽ.
48 പൊട്ടിപ്പൊരിഞ്ഞു വരുമൊട്ടീ ഭവാഖ്യ ശിഖി
ചുട്ടിങ്ങുയർന്നു ബഹുവാഴ്-
പെട്ടിങ്ങെഴുന്ന മൂതി മട്ടിങ്ങിനെ വ്യഥകൾ
മുട്ടിച്ചു തന്നെ കഴിയും
കുട്ടിക്കുരംഗമിഴി പെട്ടിക്കു വച്ച നിധി
കുട്ടിക്കുമാരനിവരാൽ
കിട്ടില്ലിതിന്റെ വഴി മുട്ടിക്കുമപ്പളനി
വീട്ടിന്റെ നാഥനൊരുവൻ.

49 ഉമ്പറ്റ സംസരണ വൻപറ്റു നോക്കിലിതി-
ലൻപുറ്റു പോകയരുതേ
മുമ്പറ്റതായ കഥ പിമ്പത്ര വന്നതിനു
പിമ്പും യഥൈവ ച തഥാ
എൻപക്ഷമിന്നിതിനു കമ്പറ്റു പോം പളനി
വമ്പുറ്റ ദേവപദമാം
സമ്പത്തിലേ മണി ചിലമ്പറ്റമാർന്ന മൃദു പൊൻ-

പട്ടിലേ സ്മരണയാൽ.
50 പത്താക്കു മാലയുടെ വൃത്താകൃതിക്കു സമ-
മൊത്തായ ചന്ദ്രികസമൂ-
ഹത്താൽ നിറന്നു വികസത്താമ്ര ഹേമമണി-
സത്തായപോലെ വടിവായ്
ഒത്തായ പിഞ്ഛനികരത്താൽ സ്ഫുരിച്ചശിത-
മുത്താർന്ന ബർഹിയിലിരു-
ന്നത്താരകാരി പളനിസ്ഥാനവാസി മമ
ചിത്താംബരേ വിലസണം.
51 നാരായണാബ്ജഭവ മാരാരികൾക്കുമിഹ
നേരായവണ്ണമറിവാ-
നോരാത്ത ശക്തി നിജ സാരായുധം സ്വകര-
താരാലെഴുന്നരുൾകയിൽ
പാരാതെതിർപ്പതിനു നേരായ് സുരാസുരരി-
ലാരാനുമീയുലകിലി-
ല്ലീരാറു കയ്യുടയ ധീരാശയം പളനി
ശൂരായുധം തുണ മമ.
52 ചത്തും പിറന്നുമുലകത്തുള്ള ജീവിക-
ളകത്തും പുറത്തുമനിശം
സത്തും തഥൈവ പരചിത്തും പുനഃ പരമ-
മുത്തും നിജാകൃതിയുമായ്
കത്തും വിഭാവസു സമീപത്തുമങ്ങഥ
പുറത്തും യഥൈവ സകല-
സ്വത്തും പളന്യവനി ഭൂത്തുംഗഭൃവുപ-
നിഷത്തുള്ളിലേപ്പരപൊരുൾ.
53 യന്മായയാ വിവിധ കർമ്മാംബുരാശിയതിൽ
നിർമ്മഗ്നനെങ്കിലുമഹം
ധർമ്മാർത്ഥകാമമുഖ സന്മാർഗ്ഗമെങ്കലിഹ
പിന്മാറിയെങ്കിലുമഹോ
നിർമ്മായമായ് പളനി ഷാണ്മാതുരസ്മരണ

മെണ്മാർണ്ണില്പ◌ിതതിനാൽ
സന്മാനുഷൻ സുകൃതകർമ്മാവു ഞാനിനി വ-
രും മാർത്ത്ടമെത്തു തൃണവൽ.
54 വിത്താശകൊ◌ു സുകൃതത്താല്പരീയമരി-
കത്തായതില്ല ചെറുതും
സ്വത്തായതും സ്വരിപുഭിത്തായതും സുഖസു-
ഹൃത്തായതും നഹി തുലോം
ചിത്താംബുജേ പളനിസത്തായ ദേവചര-
ണത്താരതു◌ു നിയതം
ചത്താകിലെന്തിതസുഭൂത്താകിലെന്തിഹ വി-
പത്താകിലെന്തു വിഷമം.
55 പഞ്ചമൃനുഷ്ണകരനഞ്ചുന്ന ഫാലഭുവി-
ചഞ്ചൽ സുകുന്തളഭരൈഃ
കിഞ്ചിൽ സ്ഫുരദ്ദ്വിധുകലാഞ്ചൽ കളങ്കമതു
തഞ്ചുന്ന നമൃഗമദം
നെഞ്ചിൽ പൊലിഞ്ഞുരുകിലാഞ്ചിത്ത തേ പളനി
മഞ്ചസ്ഥിതന്റെ കൃപയു-
ണ്ടെ◌ാൽപ്പടിത്തരമുദഞ്ചിക്കിൽ നിങ്കലൊരു
പഞ്ചത്വവും പിടിപെടാ.
56 ശ്രീവാസുദേവവിഭു നീ വാരിജാസനനു-
മാ വാമദേവനുമഹോ
ശ്രീവാണിമാതൃ ദിവഭോഗാദി നീ നിഖില-
ദേവാധിരാജനപി നീ,
നീ വായുബന്ധു യമദേവാശനാധിപനു-
മാ വാർദ്ധിനാഥനുമഹോ
നീ വായു വൈശ്രുവണനേവാനൃരും പളനി
ഭൂവാണിടുന്ന ഭഗവൻ.
57 അർക്കേന്ദുതാരഗണ മക്ഖേടസഞ്ചയവു-
മാക്കേകിവാഹനഭവാൻ
ദിക്കേ ദിഗന്തരമതൊക്കേയതും ശ്വസന

ഭൂക്കേവമുള്ള ഗണവും
ഒക്കേ ഭവാൻ കപികളക്കേസരിക്കരിക-
ളക്ഖേചരങ്ങളുമഹോ
തൽക്കേവലപ്പളനി ദിക്കേകനാഥ യിവ-
യൊക്കേ ഭവാനയി ദൃഢം.
58 ശ്രുത്യാദി ഭുക്രതു പുരസ്ത്യാദിയും സനക-
നിത്യാദി മാമുനികളും
ക്ഷിത്യാധിപത്യ പിതൃപത്യാത്മജാദി മനു,
പത്യാദിയാം മനുജരും
ദിത്യാത്മജാസുരരദിത്യാത്മജ ത്രിദശ-
രിത്യാദി സർണ്ണരുമഹോ
സത്യാത്മരൂപ പളനീത്യാവി ഭൂമിപതി
നിത്യത്വമാരൊ◌ു ഭവാൻ.
59 പ്രാദ്യച്ചരാചരമവിദ്യാപി വിദ്യയുമഥാ-
ദ്യന്തമദ്ധ്യനിലയും
വിദ്യാദി ശബ്ദവുമവേദ്യാത്മവസ്തുവുമ-
നദ്യാപി മായയുമഹോ
ആദ്യാദിയാം പളനി വേദ്യാലയൻ യദഭി-
ഭേദ്യാർത്ഥമില്ല ലവവും
പാദ്യായ വാ നിജ നിവേദ്യായ വാ ത്രിജഗ-
ദാദ്യായ കിഞ്ചു കരവൈ.
60 ഒന്നായവൻ വിവിധ ഭിന്നായി തൻ ത്രിദശ-
വൃന്ദായുതസ്തുതപദൻ
കുന്നായവൻസുതയിൽ നിന്നായവൻ പ്രമഥ-
വൃന്ദാധിപൻ ശിഖിവഹൻ
വൃന്ദാരകദ്രുമദനിന്ദാപദൻ സുകൃത-
വൃന്ദാലയൻ സുവദനൻ
മുന്നായവൻ പളനികുന്നാലയൻ സപദി
തന്നീട്ടു മേ ശിവപദം.
ഫലശ്രുതി

ഇത്യുൽകൃഷ്ടവിശാഖഷഷ്ടിസമഭി-
ഖ്യാതം മഹദ്വർണ്ണനീ-
യസ്ത്വത്യുൽക്കടമോദമെന്റെ രുജശാ-
ന്തിക്കായ് രചിച്ചേനഹം
അത്യന്തം ദൃഢഭക്തിപൂർണ്ണമിതു പാ-
ഠം ചെയ്വവർക്കും ഗദ-
പ്രത്യൂഹാദി കൊടുത്തു സൗഖ്യമധികം
നൽകും ശിവൻ ഷൺമുഖൻ.

ഭാഗം ര്

ദാർശനിക കൃതികൾ

ആത്മോപദേശശതകം

1 അറിവിലുമേറിയറിഞ്ഞിടുന്നവൻ ത-
ന്നുരുവിലുമൊത്തു പുറത്തുമുജ്ജ്വലിക്കും
കരുവിനു കണ്ണുകളഞ്ചുമുള്ളടക്കി-
ത്തെരുതെരെ വീണുവണങ്ങിയോതിടേണം.

2 കരണവുമിന്ദ്രിയവും കളേബരം തൊ-
ട്ടറിയുമനേകജഗത്തുമോർക്കിലെല്ലാം
പരവെളിതന്നിലുയർന്ന ഭാനുമാൻ തൻ
തിരുവുരുവാണു തിരഞ്ഞു തേറിടേണം.

3 വെളിയിലിരുന്നു വിവർത്തമിങ്ങു കാണും
വെളി മുതലായ വിഭൂതിയഞ്ചുമോർത്താൽ
ജലനിധിതന്നിലുയർന്നിടും തരങ്ഗാ-
വലിയതുപോലെയഭേദമായ് വരേണം.

4 അറിവുമറിഞ്ഞിടുമർത്ഥവും പുമാൻ ത-
ന്നറിവുമൊരാദി മഹസ്സു മാത്രമാകും;
വിരളത വിട്ടു വിളങ്ങുമമ്മഹത്താ-
മറിവിലമർന്നതു മാത്രമായിടേണം.

5 ഉലകരുറങ്ങിയുണർന്നു ചിന്ത ചെയ്യും
പലതുമിതൊക്കെയുമറ്റു പാർത്തു നില്ക്കും
വില മതിയാത വിളക്കുദിക്കയും പിൻ-
പൊലികയുമില്ലിതു കു പോയിടേണം.

6 ഉണരണമിന്നിയുറങ്ങണം ഭുജിച്ചീ-
ടണമശനം പുണരേണമെന്നിവണ്ണം
അണയുമനേകവികല്പമാകയാലാ-
രുണരുവതുള്ളൊരു നിർവികാരരൂപം!

7 ഉണരരുതിന്നിയുറങ്ങിടാതിരുന്നീ-
ടണമറിവായിതിനിന്നയോഗ്യനെന്നാൽ
പ്രണവമുണർന്നു പിറപ്പൊഴിഞ്ഞു വാഴും
മുനിജനസേവയിൽ മൂർത്തി നിർത്തിടേണം.

8 ഒളി മുതലാം പഴമഞ്ചുമു◌ു നാറും
നളികയിലേറി നയേന മാറിയാട്ടും
കിളികളെയഞ്ചുമരിഞ്ഞു കീഴ്മറിക്കും
വെളിവുരുവേന്തിയകം വിളങ്ങിടേണം.
9 ഇരുപുറവും വരുമാറവസ്ഥയെപ്പൂ-
ത്തൊരു കൊടി വന്നു പടർന്നുയർന്നു മേവും
തരുവിനടിക്കു തപസ്സു ചെയ്തു വാഴും
നരനു വരാ നരകം നിനച്ചിടേണം.
10 "ഇരുളിലിരിപ്പവനാര്? ചൊല്ക നീ' യെ-
ന്നൊരുവനുരപ്പതു കേട്ടു താനുമേവം
അറിവതിനായവനോടു "നീയുമാരെ'-
ന്നരുളുമിതിൻ പ്രതിവാക്യമേകമാകും.
11 അഹമഹമെന്നരുളുന്നതൊക്കെയാരാ-
യുകിലകമേ പലതല്ലതേകമാകും;
അകലുമഹന്തയനേകമാകയാലീ
തുകയിലഹം പൊരുളും തുടർന്നിടുന്നു.
12 തൊലിയുമെലുമ്പു മലം ദുരന്തമന്തഃ
കലകളുമേന്തുമഹന്തയൊന്നു കാൺക!
പൊലിയുമിതന്യ പൊലിഞ്ഞു പൂർണ്ണമാകും
വലിയൊരഹന്ത വരാ വരം തരേണം.
13 ത്രിഗുണമയം തിരുനീറണിഞ്ഞൊരീശ-
ന്നകമലരിട്ടു വണങ്ങിയക്ഷമാറി
സകലമഴിഞ്ഞു തണിഞ്ഞു കേവലത്തിൻ
മഹിമയുമറ്റു മഹസ്സിലാണിടേണം.
14 ത്രിഭുവനസീമ കടന്നു തിങ്ങി വിങ്ങും
ത്രിപുടി മുടിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞിടുന്ന ദീപം
കപടയതിക്കു കരസ്ഥമാകുവീലെ-
ന്നുപനിഷദുക്തിരഹസ്യമോർത്തിടേണം.
15 പരയുടെ പാലു നുകർന്ന ഭാഗ്യവാന്മാർ-
ക്കൊരു പതിനായിരമാരൊല്പനേരം;

അറിവപരപ്രകൃതിക്കധീനമായാ-
ലരനൊടിയായിരമാ◌ുപോലെ തോന്നും.

16 അധികവിശാലമരുപ്രദേശമൊന്നായ്
നദി പെരുകുന്നതുപോലെ വന്നു നാദം
ശ്രുതികളിൽ വീണു തുറക്കുമക്ഷിയെന്നും
യതമിയലും യതിവര്യനായിടേണം.

17 അഴലെഴുമഞ്ചിതളാർന്നു രു തട്ടായ്-
ച്ചുഴലുമനാദി വിളക്കു തൂക്കിയാത്മാ
നിഴലുരുവായെരിയുന്നു നെയ്യതോ മുൻ-
പഴകിയ വാസന, വർത്തി വൃത്തിയത്രേ.

18 അഹമിരുളല്ലിരുളാകിലന്ധരായ് നാ-
മഹമഹമെന്നറിയാതിരുന്നിടേണം;
അറിവതിനാലഹമന്ധകാരമല്ലെ-
ന്നറിവതിനിങ്ങനെയാർക്കുമോതിടേണം.

19 അടിമുടിയറ്റമതു◌ിതുതു-◌െ
ന്നടിയിടുമാദിമസത്തയുള്ളതെല്ലാം;
ജഡമിതു സർവമനിത്യമാം; ജലത്തിൻ
വടിവിനെ വിട്ടു തരങ്ഗമന്യമാമോ?

20 ഉലകിനു വേറൊരു സത്തയില്ലതു-◌െ
ന്നുലകരുരപ്പതു സർണ്ണമൂഹഹീനം;
ജളനു വിലേശയമെന്നു തോന്നിയാലും
നലമിയലും മലർമാല നാഗമാമോ?

21 പ്രിയമൊരു ജാതിയിതെൻ പ്രിയം, ത്വദീയ-
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നനേകമായി
പ്രിയവിഷയം പ്രതി വന്നിടും ഭ്രമം; തൻ-
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.

22 പ്രിയമപരൻ◌െറയതെൻ പ്രിയം; സ്വകീയ-
പ്രിയമപരപ്രിയമിപ്രകാരമാകും
നയമതിനാലെ നരന്നു നന്മ നല്കും
ക്രിയയപരപ്രിയഹേതുവായ് വരേണം.

23 അപരനുവേണ്ടിയഹർന്നിശം പ്രയത്നം
കൃപണത വിട്ടു കൃപാലു ചെയ്തിടുന്നു;
കൃപണനധോമുഖനായ്ക്കിടന്നു ചെയ്യു-
ന്നപജയകർമ്മമവന്നു വേണ്ടി മാത്രം.

24 അവനിവനെന്നറിയുന്നതൊക്കെയോർത്താ-
ലവനിയിലാദിമമായൊരാത്മരൂപം
അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവയപരന്നു സുഖത്തിനായ് വരേണം.

25 ഒരുവനു നല്ലതുമന്യനല്ലലും ചേർ-
പ്പൊരു തൊഴിലാത്മവിരോധിയോർത്തിടേണം;
പരനു പരം പരിതാപമേകിടുന്നോ-
രെരിനരകാബ്ധിയിൽ വീണെരിഞ്ഞിടുന്നു.

26 അവയവമൊക്കെയമർത്തിയാണിയായ് നി-
ന്നവയവിയാവിയെയാവരിച്ചിടുന്നു;
അവനിവനെന്നതിനാലവൻ നിനയ്ക്കു-
ന്നവശതയാമവിവേകമൊന്നിനാലേ.

27 ഇരുളിലിരുന്നറിയുന്നതാകുമാത്മാ-
വറിവതുതാനഥ നാമരൂപമായും
കരണമൊടിന്ദ്രിയകർത്തൃകർമ്മമായും
വരുവതു കാൺക! മഹേന്ദ്രജാലമെല്ലാം.

28 അടിമുടിയറ്റടി തൊട്ടു മൗലിയന്തം
സ്ഫുടമറിയുന്നതു തുര്യബോധമാകും;
ജഡമറിവീലതു ചിന്ത ചെയ്തു ചൊല്ലു-
ന്നിടയിലിരുന്നറിവല്ലറിഞ്ഞിടേണം.

29 മനമലർ കൊയ്തു മഹേശപൂജ ചെയ്യും
മനുജനു മറ്റൊരു വേല ചെയ്തിടേ;
വനമലർ കൊയ്തുമതല്ലയായ്കിൽ മായാ-
മനുവുരുവിട്ടുമിരിക്കിൽ മായ മാറും.

30 ജഡമറിവീലറിവിന്നു ചിന്തയില്ലോ-
തിടുകയുമി,ല്ലറിവെന്നറിഞ്ഞു സർവം

വിട്ടുകിലവൻ വിശദാന്തരങ്ഗനായ് മേ-
ലുടലിലമർന്നുഴലുന്നതില്ല നൂനം.

31 അനുഭവമാദിയിലൊന്നിരിക്കിലല്ലാ-
തനുമിതിയില്ലിതു മുന്നമക്ഷിയാലേ
അനുഭവിയാതതുകൊ◌ു ധർമ്മിയു-◌ൊ
ന്നനുമിതിയാലറിവീലറിഞ്ഞിടേണം.

32 അറിവതു ധർമ്മിയെയല്ല, ധർമ്മമാമീ-
യരുളിയ ധർമ്മിയദൃശ്യമാകയാലേ
ധര മുതലായവയൊന്നുമില്ല താങ്ങു-
ന്നൊരു വടിവാമറിവുള്ളതോർത്തിടേണം.

33 അറിവു നിജസ്ഥിതിയിങ്ങറിഞ്ഞിടാനായ്-
ധര മുതലായ വിഭൂതിയായി താനേ
മറിയുമവസ്ഥയിലേറി മാറി വട്ടം-
തിരിയുമലാതസമം തിരിഞ്ഞിടുന്നു.

34 അരനൊടിയാദിയരാളിയാർന്നിടും തേ-
രുരുളതിലേറിയുരു◌ിടുന്നു ലോകം;
അറിവിലനാദിയതായ് നടന്നിടും തൻ-
തിരുവിളയാടലിതെന്നറിഞ്ഞിടേണം.

35 ഒരു പതിനായിരമാദിതേയരൊന്നായ്
വരുവതുപോലെ വരും വിവേകവൃത്തി
അറിവിനെ മൂടുമനിത്യ മായയാമീ-
യിരുളിനെയീർന്നെഴുമാദിസൂര്യനത്രേ.

36 അറിവിനു ശക്തിയനന്തമു◌ിതെല്ലാ-
മറുതിയിടാം സമയന്യയെന്നിവണ്ണം
ഇരുപിരിവായിതിലന്യസാമ്യമാർന്നു-
ള്ളുരുവിലമർന്നു തെളിഞ്ഞുണർന്നിടേണം.

37 വിഷമതയാർന്നെഴുമന്യ വെന്നുകൊൾവാൻ
വിഷമമഖണ്ഡവിവേകശക്തിയെന്യേ;
വിഷമയെ വെന്നതിനാൽ വിവേകമാകും
വിഷയവിരോധിനിയോടണഞ്ഞിടേണം.

38 പലവിധമായറിയുന്നതന്യയൊന്നായ്
വിലസുവതാം സമയെന്നു മേലിലോതും
നിലയെയറിഞ്ഞു നിവർന്നു സാമ്യമേലും
കലയിലലിഞ്ഞു കലർന്നിരുന്നിടേണം.
39 അരുളിയ ശക്തികളെത്തുടർന്നു രാം
പിരിവിവയിൽ സമതൻ വിശേഷമേകം;
വിരതി വരാ വിഷമാവിശേഷമൊന്നി-
ത്തരമിവ രു തരത്തിലായിടുന്നു.
40 സമയിലുമന്യയിലും സദാപി വന്നി-
ങ്ങമരുവതുതതിൻ വിശേഷശക്തി
അമിതയതാകിലുമാകെ രിവറ്റിൻ-
ഭ്രമകലയാലഖിലം പ്രമേയമാകും.
41 "ഇതു കുട'മെന്നതിലാദ്യമാ"മിതെ'ന്നു-
ള്ളതു വിഷമാ "കുട'മോ വിശേഷമാകും;
മതി മുതലായ മഹേന്ദ്രജാലമു◌ാ-
വതി"നിതു' താൻ കരുവെന്നു കിടേണം.
42 "ഇദമറി'വെന്നതിലാദ്യമാ"മിതെ'ന്നു-
ള്ളതു സമ, തന്റെ വിശേഷമാണു ബോധം;
മതി മുതലായവയൊക്കെ മാറി മേൽ സദ്-
ഗതി വരുവാ"നിതി'നെബ്ഭജിച്ചിടേണം.
43 പ്രകൃതി പിടിച്ചു ചുഴറ്റിടും പ്രകാരം
സുകൃതികൾ പോലുമഹോ! ചുഴന്നിടുന്നു!
വികൃതി വിടുന്നതിനായി വേല ചെയ്തീ-
ലകൃതി ഫലാഗ്രഹമറ്ററിഞ്ഞിടേണം.
44 പലമതസാരവുമേകമെന്നു പാരാ-
തുലകിലൊരാനയിലന്ധരെന്നപോലെ
പലവിധ യുക്തി പറഞ്ഞു പാമരന്മാ-
രലവതു കലയാതമർന്നിടേണം.
45 ഒരു മതമന്യനു നിന്ദ്യമൊന്നിലോതും
കരുവപരന്റെ കണക്കിന്നൂനമാകും;

ധരയിലിതിന്റെ രഹസ്യമൊന്നു താനെ-
ന്നറിവളവും ഭ്രമമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.
46 പൊരുളു ജയിപ്പതസാദ്ധ്യമൊന്നിനോടൊ-
ന്നൊരു മതവും പൊരുതാലൊടുങ്ങുവീല;
പരമതവാദിയിതോർത്തിടാതെ പാഴേ
പൊരുതു പൊലിഞ്ഞിടുമെന്ന ബുദ്ധി വേണം.
47 ഒരു മതമാകുവതിന്നുരപ്പതെല്ലാ-
വരുമിതു വാദികളാരുമോർക്കുവീല;
പരമതവാദമൊഴിഞ്ഞ പണ്ഡിതന്മാ-
രറിയുമിതിന്റെ രഹസ്യമിങ്ങശേഷം.
48 തനുവിലമർന്ന ശരീരി, തന്റെ സത്താ-
തനുവിലതെന്റേതിതെന്റേതെന്നു സർവം
തനുതയൊഴിഞ്ഞു ധരിച്ചിടുന്നു; സാക്ഷാ-
ലനുഭവശാലികളാമിതോർക്കിലാരും.
49 അഖിലരുമാത്മസുഖത്തിനായ് പ്രയത്നം
സകലവുമിങ്ങു സദാപി ചെയ്തിടുന്നു;
ജഗതിയിലിമ്മതമേകമെന്നു ചിന്തി-
ച്ചഘമണയാതകതാരമർത്തിടേണം.
50 നിലമൊട്ടു നീരതുപോലെ കാറ്റുതീയും
വെളിയുമഹംകൃതി വിദ്യയും മനസ്സും
അലകളുമാഴിയുമെന്നുവേയെല്ലാ-
വുലകുമുയർന്നറിവായി മാറിടുന്നു.
51 അറിവിലിരുന്നൊരഹന്തയാദ്യമ◌ായ്-
വരുമിതിനോടൊരിദന്ത വാമയായും
വരുമിവ തുലപങ്ങൾ പോലെ മായാ-
മരമഖിലം മറയെപ്പടർന്നിടുന്നു.
52 ധ്വനിമയമായ്ത്തഗനം ജ്വലിക്കുമന്നാ-
ളണയുമതിങ്കലശേഷ ദൃശ്യജാലം;
പുനരവിടെ ത്രിപുടിക്കു പൂർത്തി നല്കും
സ്വനവുമടങ്ങുമിടം സ്വയംപ്രകാശം!

53 ഇതിലെഴുമാദിമശക്തിയിങ്ങു കാണു-
ന്നിതു സകലം പെറുമാദിബീജമാകും;
മതിയതിലാക്കി മറന്നിടാതെ മായാ-
മതിയറുവാൻ മനനം തുടർന്നിടേണം.

54 ഉണരുമവസ്ഥയുറക്കിലില്ലുറക്കം
പുനരുണരുമ്പൊഴുതും സ്മരിക്കുവീല;
അനുദിനമിങ്ങനെ രുമാദിമായാ-
വനിതയിൽ നിന്നു പുറന്നു മാറിടുന്നു.

55 നെടിയ കിനാവിതു നിദ്രപോലെ നിത്യം
കെട്ടുമിതുപോലെ കിനാവുമിപ്രകാരം
കെട്ടുമതി കാണുകയില്ല, കേവലത്തിൽ
പെട്ടുവതിനാലനിശം ഭ്രമിച്ചിടുന്നു.

56 കടലിലെഴും തിരപോലെ കായമോരോ-
ന്നുടനുടനേറിയുയർന്നമർന്നിടുന്നു;
മുടിവിതിനെങ്ങിതു ഹന്ത! മൂലസംവിത്-
കടലിലജസ്രവുമുള്ള കർമ്മമത്ര!

57 അലയറുമാഴിയിലുനന്തമായാ-
കലയിതു കല്യയനാദി കാര്യമാകും
സലില രസാദി ശരീരമേന്തി നാനാ-
വുലകുരുവായുരുവായി നിന്നിടുന്നു.

58 നവനവമിന്നലെയിന്നു നാളെ മറ്റേ-
ദ്ദിവസമിതിങ്ങനെ ചിന്ത ചെയ്തിടാതെ
അവിരതമെണ്ണിയളന്നിടുന്നതെല്ലാം
ഭ്രമമൊരു ഭേദവുമില്ലറിഞ്ഞിടേണം.

59 അറിവിനെ വിട്ടഥ ഞാനുമില്ലയെന്നെ-
പ്പിരിയുകിലില്ലറിവും, പ്രകാശമാത്രം;
അറിവറിയുന്നവനെന്നു രുമോർത്താ-
ലൊരു പൊരുളാ, മതിലില്ല വാദമേതും.

60 അറിവിനെയും മമതയ്ക്കധീനമാക്കി-
പ്പറയുമിതിൻ പരമാർത്ഥമോർത്തിടാതെ,

പറകിലുമപ്പരതത്ത്വമെന്നപോലീ-
യറിവറിയുന്നവനന്യമാകുവീല.

61 വെളിവിഷയം വിലസുന്നു വേറുവേറാ-
യളവിട്ടുമിന്ദ്രിയമാർന്നു തന്റെ ധർമ്മം
ജലതയതിങ്ങു ദിഗംബരാദി നാമാ-
വലിയൊട്ടുയർന്നറിവായി മാറിടുന്നു.

62 പരവശനായ്പ്പരതത്ത്വമെന്റെതെന്നോർ-
ക്കരുതരുതെന്നു കഥിപ്പതൊന്നിനാലേ
വരുമറിവേതു വരാ കഥിപ്പതാലേ
പരമപദം പരിചിന്ത ചെയ്തിടേണം.

63 അറിവിലിരുന്നപരത്വമാർന്നിടാതീ-
യറിവിനെയിങ്ങറിയുന്നതെന്നിയേ താൻ
പരവശനായറിവീല പണ്ഡിതൻ തൻ-
പരമരഹസ്യമിതാരു പാർത്തിടുന്നു!

64 പ്രതിവിഷയം പ്രതിബന്ധമേറി മേവു-
ന്നിതിനെ നിജസ്മൃതിയേ നിരാകരിക്കു;
അതിവിശദസ്മൃതിയാലതീതവിദ്യാ-
നിധി തെളിയുന്നിതിനില്ല നീതിഹാനി.

65 ഒരു കുറി നാമറിയാത്തതൊന്നുമിങ്ങി-
ല്ലരുമറവാലറിവീലുണർന്നിതെല്ലാം
അറിവവരില്ലതിരറ്റതാകയാലീ-
യരുമയെയാരറിയുന്നഹോ വിചിത്രം!

66 ഇര മുതലായവയെന്നുമിപ്രകാരം
വരുമിനിയും; വരവറ്റു നില്പതേകം;
അറിവതു നാമതു തന്നെ മറ്റുമെല്ലാ-
വരുമതുതൻ വടിവാർന്നു നിന്നിടുന്നു.

67 ഗണനയിൽ നിന്നു കവിഞ്ഞതൊന്നു സാധാ-
രണമിവ രുമൊഴിഞ്ഞൊരനൃരൂപം
നിനവിലുമില്ലിതു നിദ്രയിങ്കലും മേ-
ലിനനഗരത്തിലുമെങ്ങുമില്ല നൂനം.

68 അരവവടാകൃതി പോലഹന്ത രാ-
യറിവിലുമങ്ഗിയിലും കടക്കയാലേ,
ഒരു കുറിയാര്യയിതിങ്ങനാര്യയാകു-
ന്നൊരുകുറിയെന്നുണരേണമൂഹശാലി.
69 ശ്രുതി മുതലാം തുരഗം തൊട്ടുത്തൊരാത്മ-
പ്രതിമയെഴും കരണപ്രവീണനാളും
രതിരഥമേറിയഹന്ത രമ്യരൂപം
പ്രതി പുറമേ പെരുമാറിടുന്നജസ്രം.
70 ഒരു രതി തന്നെയഹന്തയിന്ദ്രിയാന്തഃ
കരണകളേബരമെന്നിതൊക്കെയായി
വിരിയുമിതിന്നു വിരാമമെങ്ങു, വേറാ-
മറിവവനെന്നറിവോളമോർത്തിടേണം.
71 സവനമൊഴിഞ്ഞു സമത്വമാർന്നു നില്പീ-
ലവനിയിലാരുമനാദി ലീലയത്ര;
അവിരളമാകുമിതാകവേയറിഞ്ഞാ-
ലവനതിരറ്റ സുഖം ഭവിച്ചിടുന്നു.
72 ക്രിയയൊരു കുറിതവിദ്യ; കേവലം ചി-
ന്മയി മറ്റുകുറിതു വിദ്യ; മായയാലേ
നിയതമിതിങ്ങനെ നില്ക്കിലും പിരിഞ്ഞ-
ദ്വയപരഭാവന തുര്യമേകിടുന്നു.
73 ഒരു പൊരുളിങ്കലനേകമനേകം
പൊരുളിലൊരർത്ഥവുമെന്ന ബുദ്ധിയാലേ
അറിവിലടങ്ങുമഭേദമായിതെല്ലാ-
വരുമറിവീലതിഗോപനീയമാകും.
74 പൊടിയൊരു ഭൂവിലസംഖ്യമപ്പൊടിക്കൾ-
പ്പെട്ടുമൊരു ഭൂവിതിനില്ല ഭിന്നഭാവം;
ജഡമമരുന്നതുപോലെ ചിത്തിലും ചി-
ത്തുടലിലുമിങ്ങിതിനാലിതോർക്കിലേകം.
75 പ്രകൃതി ജലം തനു ഫേനമാഴിയാത്മാ-
വഹമഹമെന്നലയുന്നതുർമ്മിജാലം

അകമലരാർന്നറിവൊക്കെ മുത്തു താൻ താൻ
നുകരുവതാമമൃതായതിങ്ങു നൂനം.
76 മണലളവറ്റു ചൊരിഞ്ഞ വാപിയിൻമേ-
ലണിയണിയായല വീശിടുന്നവണ്ണം
അനൃതപരമ്പര വീശിയന്തരാത്മാ-
വിനെയകമേ ബഹുരൂപമാക്കിടുന്നു.
77 പരമൊരു വിണ്ണു, പരന്ന ശക്തി കാറ്റാ,-
മറിവനലൻ, ജലമക്ഷ, മിന്ദ്രിയാർത്ഥം
ധരണി, യിതിങ്ങനെയഞ്ചു തത്ത്വമായ് നി-
ന്നെരിയുമിതിന്റെ രഹസ്യമേകമാകും.
78 മരണവുമില്ല പുറപ്പുമില്ല വാഴ്വും
നരസുരരാദിയുമില്ല നാമരൂപം,
മരുവിലമർന്ന മരീചിനീരുപോൽ നി-
ല്പൊരു പൊരുളാം പൊരുളല്ലിതോർത്തിടേണം.
79 ജനിസമയം സ്ഥിതിയില്ല ജന്മിയന്യ-
ക്ഷണമതിലില്ലതിരിപ്പതെപ്രകാരം?
ഹനനവുമിങ്ങനെതന്നെയാകയാലേ
ജനനവുമില്ലിതു ചിത്പ്രഭാവമെല്ലാം.

80 സ്ഥിതിഗതിപോലെ വിരോധിയായ സൃഷ്ടി-
സ്ഥിതിലയമെങ്ങൊരു ദിക്കിലൊത്തു വാഴും?
ഗതിയിവ മൂന്നിനുമെങ്ങുമില്ലിതോർത്താൽ
ക്ഷിതി മുതലായവ ഗീരു മാത്രമാകും.
81 പ്രകൃതി പിരിഞ്ഞൊരു കുറു ഭോക്തൃരൂപം
സകലവുമായ് വെളിയേ സമുല്ലസിക്കും
ഇഹപരമാമൊരു കുറിദന്തയാലേ
വികസിതമാമിതു ഭോഗ്യവിശ്വമാകും.
82 അരണി കടഞ്ഞെഴുമഗ്നിപോലെയാരാ-
യ്വവരിലിരുന്നതിരറ്റെഴും വിവേകം,
പരമചിദംബരമാർന്ന ഭാനുവായ് നി-

ന്നെരിയുമതിന്നിരയായിട്ടുന്നു സർവം.
83 ഉടയുമിരിക്കുമുദിക്കുമൊന്നു മാറി-
ത്തുടരുമിതിങ്ങുടലിൻ സ്വഭാവമാകും,
മുടിയിലിരുന്നറിയുന്നു മൂന്നുമാത്മാ-
വിടരറുമൊന്നിതു നിർവികാരമാകും.
84 അറിവതിനാലവനീവികാരമു-ൊ
ന്നരുളുമിതോർക്കിലസത്യ,മുള്ളതുർവീ;
നിരവധിയായ് നിലയറ്റു നില്പതെല്ലാ-
മറിവിലെഴും പ്രകൃതിസ്വരൂപമാകും.
85 നിഴലൊരു ബിംബമപേക്ഷിയാതെ നില്പീ-
ലെഴുമുലകെങ്ങുമബിംബമാകയാലേ,
നിഴലുമതല്ലിതു നേരുമല്ല വിദ്വാ-
നെഴുതിയിട്ടും ഫണിപോലെ കാണുമെല്ലാം.
86 തനു മുതലായതു സർവമൊന്നിലൊന്നി-
ല്ലനൃതവുമായതിനാലെയന്യഭാഗം
അനുദിനമസ്തമിയാതിരിക്കയാലേ
പുനരൃതരൂപവുമായ്പ്പൊലിഞ്ഞിടുന്നു.
87 തനിയെയിതൊക്കെയുമു◌ു തമ്മിലോരോ-
രിനമിതരങ്ങളിലില്ല, യിപ്രകാരം
തനു, മുതലായതു സത്തുമല്ല, യോർത്താ-
ലനൃതവുമല്ല,തവാച്യമായിടുന്നു.
88 സകലവുമുള്ളതു തന്നെ തത്ത്വചിന്താ-
ഗ്രഹനിതു സർവവുമേകമായ് ഗ്രഹിക്കും;
അകമുഖമായറിയായ്കിൽ മായയാം വൻ-
പക പലതും ഭ്രമമേകിടുന്നു പാരം.
89 അറിവിലിരുന്നസദസ്തിയെന്നസംഖ്യം
പൊരിയിളകിബ്ഭുവനം സ്ഫുരിക്കയാലേ
അറിവിനെ വിട്ടൊരു വസ്തുവന്യമില്ലെ-
ന്നറിയണമീയറിവൈകരൂപ്യമേകം.
90 അനൃതമൊരസ്തിതയേ മറയ്ക്കുകില്ലെ-

ന്നനുഭവമു◌ു സദസ്തിയെന്നിവണ്ണം
അനുപദമസ്തിതയാലിതാവൃതം സദ്-
ഘനമതിനാലെ കളേബരാദി കാര്യം.
91 പ്രിയവിഷയം പ്രതി ചെയ്തിടും പ്രയത്നം
നിയതവുമങ്ങനെ തന്നെ നില്ക്കയാലേ
പ്രിയമജമവ്യയമപ്രമേയമേകാ-
ദ്വയമിതു താൻ സുഖമാർന്നു നിന്നിടുന്നു.
92 വ്യയമണയാതെ വെളിക്കു വേല ചെയ്യും
നിയമമിരിപ്പതുകൊ◌ു നിത്യമാകും
പ്രിയമകമേ പിരിയാതെയു◌ിതിന്നീ-
ക്രിയയൊരു കേവലബാഹ്യലിങ്ഗമാകും.
93 ചലമുടലറ്റ തനിക്കു തന്റെയാത്മാ-
വിലുമധികം പ്രിയവസ്തുവില്ലയന്യം;
വിലസിടുമാത്മഗതപ്രിയം വിടാതീ
നിലയിലിരിപ്പതുകൊ◌ു നിത്യമാത്മാ.
94 ഉലകവുമുള്ളതുമായ്ക്കലർന്നു നില്ക്കും
നില വലുതായൊരു നീതികേടിതത്രേ,
അറുതിയിടാനരുതാതവാങ്മനോഗോ-
ചരമിതിലെങ്ങു ചരിച്ചിടും പ്രമാണം?
95 വിപുലതയാർന്ന വിനോദവിദ്യ മായാ-
വ്യവഹിതയായ് വിലസുന്ന വിശ്വവീര്യം
ഇവ,ളിവളിങ്ങവതീർണ്ണയായിടും, ത-
ന്നവയവമണ്ഡകടാഹകോടിയാകും.
96 അണുവുമഖണ്ഡവുമസ്തി നാസ്തിയെന്നി-
ങ്ങനെ വിലസുന്നിരുഭാഗമായി രൂപം;
അണയുമനന്തരമസ്തി നാസ്തിയെന്നീ-
യനുഭവവും നിലയറ്റു നിന്നുപോകും.
97 അണുവറിവിൻ മഹിമാവിലങ്ഗമില്ലാ-
തണയുമഖണ്ഡവുമന്നു പൂർണ്ണമാകും;
അനുഭവിയാതറിവീലഖണ്ഡമാം ചിദ്-

ഘനമിതു മൗനഘനാമൃതാബ്ധിയാകും.

98 ഇതുവരെ നാമൊരു വസ്തുവിങ്ങറിഞ്ഞീ-
ലതിസുഖമെന്നനിശം കഥിക്കയാലേ
മതി മുതലായവ മാറിയാലുമാത്മ-
സ്വതയഴിയാതറിവെന്നു ചൊല്ലിടേണം.

99 അറിവഹമെന്നതു രുമേകമാമാ-
വരണമൊഴിഞ്ഞവനന്യനു◌ു വാദം,
അറിവിനെ വിട്ടഹമന്യമാകുമെന്നാ-
ലറിവിനെയിങ്ങറിയാനുമാരുമില്ല.

100 അതുമിതുമല്ല സദർത്ഥമല്ലഹം സ-
ച്ചിദമൃതമെന്നു തെളിഞ്ഞു ധീരനായി
സദസദിതി പ്രതിപത്തിയറ്റു സത്തോം-
മിതി മൃദുവായ് മൃദുവായമർന്നിടേണം!

അദ്വൈതദീപിക

1 പേരായിരം പ്രതിഭയായിരമിങ്ങിവറ്റി-
ലാരാലെഴും വിഷയമായിരമാം പ്രപഞ്ചം,
ഒ◌ാരായ്കിൽ നേരിതു കിനാവുണരും വരെയ്ക്കും
നേരാ, മുണർന്നളവുണർന്നവനാമശേഷം.

2 നേരല്ല ദൃശ്യമിതു ദൃക്കിനെ നീക്കി നോക്കിൽ
വേറല്ല വിശ്വമറിവാം മരുവിൽ പ്രവാഹം;
കാര്യത്തിൽ നില്പതിഹ കാരണസത്തയെന്യേ
വേറല്ല വീചിയിലിരിപ്പതു വാരിയത്ര.

3 വാസസ്സു തന്തുവിതു പഞ്ഞിയിതാദിമൂല-
ഭൂതപ്രഘാതമിതുമോർക്കുകിലിപ്രകാരം
ബോധത്തിൽ നിന്നു വിലസുന്നു മരുസ്ഥലത്തു
പാഥസ്സു പോലെ; പരമാവധി ബോധമത്ര.

4 വൃത്തിസ്ഥമാമറിവിൽ വിശ്വവുമില്ലതിന്റെ
വിത്താമവിദ്യയതുമില്ല വിളക്കു വന്നാൽ
അദ്ദിക്കിലെങ്ങുമിരുളില്ലുടനങ്ങു വർത്തി-
വിട്ടാൽ വിളക്കു പൊലിയുന്നിരുളും വരുന്നു.

5 ആരായ്കിലീയുലകമില്ലിതവിദ്യ തത്ത്വ-
മോരാതവർക്കിതുലകായ് വിലസും ഭ്രമത്താൽ
ആരാൽ വിളക്കെരികിലില്ല പിശാചിതന്ധ-
കാരം ഭയന്നവനിരുട്ടു പിശാചുപോലാം.

6 ഉ◌ില്ലയെന്നു മുറ മാറിയസത്തു സത്തു
രും പ്രതീത,മിതനാദിതമഃ സ്വഭാവം
രും തിരഞ്ഞിട്ടുകിലില്ലയസത്തു, രജ്ജു-
ഖണ്ഡത്തിലില്ലുരഗ,മുള്ളതു രജ്ജു മാത്രം.

7 അസ്ത്യസ്തിയെന്നു സകലോപരി നില്പതൊന്നേ
സത്യം സമസ്തവുമനിത്യമസത്യമാകും
മൃത്തിൻ വികാരമതസത്യമിതിങ്കലൊക്കെ
വർത്തിപ്പതോർക്കിലൊരു മൃത്തിതു സത്യമത്ര.

8 അജ്ഞാനവേളയിലുമസ്തി വിഭാതി രു-

മജ്ഞാതമല്ല, സുഖവും, വിലസുന്നു മൂന്നും;
രജ്ജുസ്വരൂപമഹിയോടുമിദന്തയാർന്നു
നില്ക്കുന്നതിന്നിഹ നിദർശനമാമിതോർത്താൽ.

9 വിശ്വം വിവേകദശയിങ്കലഴിഞ്ഞു സർവ-
മസ്വാസ്ഥമാകിലുമതിന്ദ്രിയദൃശ്യമാകും
ദിക്കിൻഭ്രമം വിട്ടുകിലും ചിരമിങ്ങിവന്റെ
ദൃക്കിന്നു ദിക്കു പുനരങ്ങനെ തന്നെ കാണാം.

10 സത്യത്തിലില്ലയുലകം സകലം വിവേക-
വിധ്വസ്തമായ പിറകും വിലസുന്നു മുൻപോൽ
നിസ്തർക്കമായ് മരുവിലില്ലിഹ നീരമെന്നു
സിദ്ധിക്കിലും വിലസിടുന്നിതു മുൻപ്രകാരം.

11 ജ്ഞാനിക്കു സത്തുലകു ചിത്തു സുഖസ്വരൂപ-
മാനന്ദമല്ലനൃതമജ്ഞനിതപ്രകാശം
കാണുന്നവന്നു സുഖമസ്തിതയാർന്ന ഭാനു-
മാനർക്കനന്ധനിരുളാർന്നൊരു ശൂന്യവസ്തു.

12 വിത്തൊന്നു താൻ വിവിധമായ് വിലസുന്നിതിങ്ക-
ലർത്ഥാന്തരം ചെറുതുമില്ല വിശേഷമായി
രജ്ജുസ്വരൂപമറിയാതിരുളാൽ വിവർത്ത-
സർപ്പം നിനയ്ക്കിലിതു രജ്ജുവിൽ നിന്നു വേറോ?

13 ഓരോന്നതായവയവം മുഴുവൻ പിരിച്ചു
വേറാക്കിയാലുലകമില്ല, വിചിത്രമത്ര!
വേറാകുമീയവയവങ്ങളുമേവമങ്ങോ-
ട്ടാരായ്കിലി,ല്ലഖിലവും നിജബോധമാത്രം.

14 നൂലാടതന്നിലുദകം നുരതന്നിലേവം
ഹാ! ലോകമാകെ മറയുന്നൊരവിദ്യയാലേ;
ആലോചനാവിഷയമായിതു തന്റെ കാര്യ-
ജാലത്തൊടും മറകി,ലുറിവൊന്നു മാത്രം.

15 ആനന്ദമസ്തിയതു ഭാതിയതൊന്നു തന്നെ
താനന്യമോർക്കിലതു നാസ്തി ന ഭാതി സർവം;
കാനൽജലം ഗഗനനീലമസത്യമഭ്ര-

സൂനം, തുടർന്നു വിലസും ഗഗനാദി സത്യം.

16 ആത്മാവിലില്ലയൊരഹംകൃതി യോഗിപോലെ
താൻ മായയാൽ വിവിധമായ് വിഹരിച്ചിടുന്നു;
യോഗസ്ഥനായ് നിലയിൽ നിന്നിളകാതെ കായ-
വ്യൂഹം ധരിച്ചു വിഹരിച്ചിടുമിങ്ങു യോഗി.

17 അജ്ഞാനസംശയവിപര്യയമാത്മതത്ത്വ-
ജിജ്ഞാസുവിന്നു, ദൃഢബോധനിതില്ല തെല്ലും;
സർപ്പപ്രതീതി ഫണിയോ കയറോയിതെന്ന
തർക്കം ഭ്രമം, കയറു കാൺകിലിതില്ല തെല്ലും.

18 മുന്നേ കടന്നു വിഷയം പ്രതി വൃത്തി മുന്നിൽ
നിന്നീടുമാവരണമാം തിര നീക്കിടുന്നു;
പിന്നീടു കാണുമറിവും പ്രഭതന്റെ പിൻപോയ്
കണ്ണെന്ന പോലറിവു കാണുകയില്ല താനേ.

19 കാണുന്നു കണ്ണിഹ തുറക്കി,ലടയ്ക്കിലന്ധൻ-
താനുള്ളിൽ മേവുമറിവിങ്ങു വരായ്കയാലേ;
ജ്ഞാനം പുറത്തു തനിയേ വരികില്ല കണ്ണു-
വേണം, വരുന്നതിനു, കണ്ണിനു കാന്തിപോലെ.

അറിവ്

1 അറിയപ്പെടുമിതു വേറ-
ല്ലറിവായിടും തിരഞ്ഞിടും നേരം;
അറിവിതിലൊന്നായതുകൊ-
റിവല്ലാതെങ്ങുമില്ല വേറൊന്നും.

2 അറിവില്ലെന്നാലില്ലീ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതു◌ിതെന്നാലും;

അറിവൊന്നില്ലെന്നാലീ-
യറിവേതറിവി,ന്നതില്ലറിഞ്ഞീടാം.

3 അറിവിന്നളവില്ലാതേ-
തറിയാ,മറിവായതും വിളങ്ങുന്നു;
അറിവിലെഴുന്ന കിനാവി-
ങ്ങറിവായീടുന്നവണ്ണമങ്ങെല്ലാം.

4 അറിവിനു നിറവുന്നൊ-
ലറിവല്ലാതുള്ളതെങ്ങിരുന്നീടും?
അറിവേതെന്നിങ്ങതു പോ-
യറിയുന്നങ്ങെന്നിതെങ്ങിരുന്നീടും?

5 അറിവിലിരുന്നു കെടുന്നീ,-
ലറിവാമെന്നാലിതെങ്ങിറങ്ങീടും?
അറിവിനെയറിയുന്നീലി,-
ങ്ങറിയും നേരത്തു രുമൊന്നായി.

6 അറിയും മുൻപേതെന്നാ-
ലറവില്ലാതൊന്നുമിങ്ങിരിപ്പീല;
അറിവറ്റതിനേതതിരു-
റിവെന്നാലൊന്നുമിങ്ങു കാൺമീല.

7 അറിയുന്നു◌ില്ലെന്നി-
ങ്ങറിയുന്നീലേതിലേതെഴുന്നീടും?
അറിയപ്പെട്ടുമെങ്കിലുമ-
ല്ലറിവല്ലെന്നിങ്ങു നമ്മെ നോക്കീടിൽ.

8 അറിവെന്നന്നേയിതുമു-
റിവുന്നൊലിതെങ്ങു നിന്നീടും?
അറിവൊന്നെണ്ണം വേറി-
ല്ലറിവല്ലാതെങ്കിലെന്തിരിക്കുന്നു?

9 അറിവിന്നിടമൊന്നു◌ി-
ല്ലറിയപ്പെട്ടുമെന്നതിന്നു വേറായി,
അറിവെന്നാലങ്ങേതീ-
യറിയപ്പെട്ടുമെന്നതേറുമെണ്ണീടിൽ?

10 അറിയുന്നീലന്നൊന്നീ-
യറിയപ്പെട്ടുമെന്നതു◌ു പോയീടും;
അറിവിലിതേതറിയുന്നീ-
ലറിവെന്നാലെങ്ങു നിന്നു വന്നീടും?

11 അറിവിന്നറിവായ് നിന്നേ-
തറിയിക്കുന്നിങ്ങു നാമതായിട്ടും;
അറിവേതിനമെങ്ങനെയീ-
യറിയപ്പെട്ടുമെന്നതേതിതോതീടിൽ?

12 അറിവെന്നതു നീയതു നി-
ന്നറിവിട്ടറിയപ്പെട്ടുന്നതെന്നായി,
അറിയപ്പെട്ടുമിതു ര-◌ൊ
ന്നറിയുന്നുന്നെ◌ുമൊന്നതില്ലെന്നും.

13 അറിവുമതിൻ വണ്ണം ചെ-
ന്നറിയുന്നവനിൽ പകർന്നു പിന്നീട്ടും
അറിയപ്പെട്ടുമിതിലൊന്നീ-
യറിവിൻ പൊരി വീണു ചീന്തിയഞ്ചായി.

14 അറിയുന്നവനെന്നറിയാ-
മറിവെന്നറിയുന്നവന്നുമെന്നാകിൽ
അറിവൊന്നറിയുന്നവനൊ-
ന്നറിയുന്നതിലാറിതെട്ടുമായീടും.

15 അറിയപ്പെട്ടുമിതിനൊത്തീ-
യറിവേഴൊന്നിങ്ങു താനുമെട്ടായി
അറിവിങ്ങനെ വെണ്ണേറാ-
യറിയപ്പെട്ടു,മെന്നതും വിട്ടുർത്തീടിൽ.

37

ദൈവദശകം

1 ദൈവമേ! കാത്തുകൊൾകങ്ങു
കൈവിടാതിങ്ങു ഞങ്ങളെ;
നാവികൻ നീ ഭവാബ്ധിക്കോ-
രാവിവൻതോണി നിൻപദം.

2 ഒന്നൊന്നായെണ്ണിയെണ്ണിത്തൊ-
ട്ടെണ്ണും പൊരുളൊടുങ്ങിയാൽ
നിന്നിടും ദൃക്കു പോലുള്ളം
നിന്നിലസ്പന്ദമാകണം.

3 അന്നവസ്ത്രാദി മുട്ടാതെ
തന്നു രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ
ധന്യരാക്കുന്ന നീയൊന്നു
തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തമ്പുരാൻ.

4 ആഴിയും തിരയും കാറ്റും
ആഴവും പോലെ ഞങ്ങളും
മായയും നിൻ മഹിമയും
നീയുമെന്നുള്ളിലാകണം.

5 നീയല്ലോ സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാ-
വായതും സൃഷ്ടിജാലവും
നീയല്ലോ ദൈവമേ, സൃഷ്ടി-
ക്കുള്ള സാമഗ്രിയായതും.

6 നീയല്ലോ മായയും മായാ-
വിയും മായാവിനോദനും
നീയല്ലോ മായയേ നീക്കി-
സ്സായുജ്യം നൽകുമാര്യനും.

7 നീ സത്യം ജ്ഞാനമാനന്ദം
നീ തന്നേ വർത്തമാനവും
ഭൂതവും ഭാവിയും വേറ-
ല്ലോതും മൊഴിയുമോർക്കിൽ നീ.

8 അകവും പുറവും തിങ്ങും
മഹിമാവാർന്ന നിൻപദം

പുകഴ്ത്തുന്നു ഞങ്ങളങ്ങു
ഭഗവാനേ ജയിക്കുക.

9 ജയിക്കുക മഹാദേവ,
ദീനാവനപരായണ,
ജയിക്കുക ചിദാനന്ദ,
ദയാസിന്ധോ ജയിക്കുക.

10 ആഴമേറും നിൻ മഹസ്സാ-
മാഴിയിൽ ഞങ്ങളാകവേ
ആഴണം വാഴണം നിത്യം
വാഴണം വാഴണം സുഖം.

38

ദർശനമാല

1. അദ്ധ്യാരോപദർശനം

1 ആസീദഗ്ര ■ സദേവേദം
ഭുവനം സ്വപ്നവത് പുനഃ
സസർജ സർവം സങ്കല്പ-
മാത്രേണ പരമേശ്വരഃ.

2 വാസനാമയമേവാദാ-
വാസീദിദമഥ പ്രഭുഃ
അസൃജന്മായയാ സ്വസ്യ
മായാവീവാഖിലം ജഗത്.

3 പ്രാഗുത്പത്തേരിദം സ്വസ്മിൻ
വിലീനമഥ വൈ സ്വതഃ
ബീജാദങ്കുരവത്സ്വസ്യ
ശക്തിരേവാസൃജത്സ്വയം.

4 ശക്തിസ്തു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ
തൈജസീ താമസീതി ച
സഹവാസോ ■ നയോർ നാസ്തി
തേജസ്തിമിരയോരിവ.
5 മനോമാത്രമിദം ചിത്ര-
മിവാഗ്രേ സർവമീദൃശം;
പ്രാപയാമാസ വൈചിത്ര്യം
ഭഗവാംശ്ചിത്രകാരവത്.
6 ആസീത് പ്രകൃതിരേവേദം
യഥാ ■ ദൗ യോഗവൈഭവഃ
വ്യതനോദഥ യോഗീവ
സിദ്ധിജാലം ജഗത്പതിഃ.
7 യദാ ■ ത്മവിദ്യാസങ്കോച-
സ്തദാ ■ വിദ്യാ ഭയങ്കരം
നാമരൂപാത്മനാ ■ ത്യർത്ഥം
വിഭാതീഹ പിശാചവത്.
8 ഭയങ്കരമിദം ശൂന്യം
വേതാളനഗരം യഥാ
തഥൈവ വിശ്വമഖിലം
വ്യകരോദദ്ഭുതം വിഭുഃ.
9 അർക്കാദ്യഥാക്രമം വിശ്വം
തഥാ നൈവേദമാത്മനഃ
സുപ്തേരിവ പ്രാദുരാസീ-
ദ്യുഗപദ്ധ്വാസ്യ വീക്ഷയാ.
10 ധാനാദിവ വടോ യസ്മാത്
പ്രാദുരാസീദിദം ജഗത്
സ ബ്രഹ്മാ സ ശിവോ വിഷ്ണുഃ
സ പരഃ സർവ ഏവ സഃ.ó

2. അപവാദദർശനം

1 ചൈതന്യാദാഗതം സ്ഥൂല-

സൂക്ഷ്മാത്മകമിദം ജഗത്
അസ്തി ചേച്ചിദ്ഘനം സർവം
നാസ്തി ചേദസ്തി ചിദ്ഘനം.
2 അന്യന്ന കാരണാത് കാര്യം
അസദേതദതോ ▪ ഖിലം
അസതഃ കഥമുത്പത്തി-
രനുത്പന്നസ്യ കോ ലയഃ.
3 യസ്യോത്പത്തിർലയോ നാസ്തി
തത് പരം ബ്രഹ്മ നേതരത്
ഉത്പത്തിശ്ച ലയോ ▪ സ്തീതി
ഭ്രമത്യാത്മനി മായയാ.
4 കാരണാവ്യതിരിക്തത്വാത്
കാര്യസ്യ കഥമസ്തിതാ?
ഭവത്യതഃ കാരണസ്യ
കഥമസ്തി ച നാസ്തിതാ?
5 കാര്യത്വാദസതോ ▪ സ്യാസ്തി
കാരണം ന ഹ്യതോ ജഗത്
ബ്രഹ്മൈവ തർഹി സദസ-
ദിതി മുഹ്യതി മന്ദധീഃ.
6 ഏകസ്യൈവാസ്തി സത്താ ചേ-
ദന്യസ്യാസൗ ക്വ വിദ്യതേ?
സത്യസ്ത്യാത്മാശ്രയോ യദ്യ-
പ്യസതി സ്യാദസംഭവഃ.
7 വിഭജ്യാവയവം സർവ-
മേകൈകം തത്ര ദൃശ്യതേ
ചിന്മാത്രമഖിലം നാന്യ-
ദിതി മായാവിദൂരഗം.
8 ചിദേവ നാന്യദാഭാതി
ചിതഃ പരമതോ ന ഹി
യച്ച നാഭാതി തദസ-

ദ്യദസത്തന്ന ഭാതി ച.

9 ആനന്ദ ഏവാസ്തി ഭാതി
നാന്യഃ കശ്ചിദതോ ■ ഖിലം
ആനന്ദഘനമന്യന്ന
വിനാ ■ ■ നന്ദേന വിദ്യതേ.

10 സർവം ഹി സച്ചിദാനന്ദം
നേഹ നാനാ ■ സ്തി കിഞ്ചന
യഃ പശ്യതീഹ നാനേവ
മൃത്യോർ മൃത്യും സ ഗച്ഛതി.

3. അസത്യദർശനം

1 മനോമയമിദം സർവം
ന മനഃ ക്വാപി വിദ്യതേ
അതോ വ്യോമ്നീവ നീലാദി
ദൃശ്യതേ ജഗദാത്മനി.

2 മനസോ ■ നന്യയാ സർവം
കല്പ്യതേ ■ വിദ്യയാ ജഗത്
വിദ്യയാ ■ സൗ ലയം യാതി
തദാലേഖ്യമിവാഖിലം.

3 വിജൃംഭതേ യത്തമസോ
ഭീരോരിഹ പിശാചവത്
തദിദം ജാഗ്രതി സ്വപ്ന-
ലോകവദ് ദൃശ്യതേ ബുധൈഃ.

4 സങ്കല്പകല്പിതം ദൃശ്യം
സങ്കല്പോ യത്ര വിദ്യതേ
ദൃശ്യം തത്ര ച നാന്യത്ര
കുത്രചിദ്രജ്ജുസർപ്പവത്.

5 സങ്കല്പമനസോഃ കശ്ചി-
ന്നഹി ഭേദോ ■ സ്തി യന്മനഃ
തദവിദ്യാ തമഃ പ്രഖ്യ-
മിന്ദ്രജാലമിവാദ്ഭുതം.

6 മരീചികാവത് പ്രാജ്ഞസ്യ
ജഗദാത്മനി ഭാസതേ
ബാലസ്യ സത്യമിതി ച
പ്രതിബിംബമിവ ഭ്രമാത്.

7 ആത്മാ ന ക്ഷീരവദ്യാതി
രൂപാന്തരമതോ ■ ഖിലം;
വിവർത്തമിന്ദ്രജാലേന
വിദ്യതേ നിർമ്മിതം യഥാ.

8 മായയൈവ ജഗതാമാദി-
കാരണം നിർമ്മിതം തയാ
സർവം ഹി മായിനോ നാന്യ-
ദസത്യം സിദ്ധിജാലവത്.

9 വിഭാതി വിശ്വം വൃദ്ധസ്യ
വിയദ്വനമിവാത്മനി
അസത്യം പുത്രികാരൂപം
ബാലസ്യേവ വിപര്യയഃ.

10 ഏകം സത്യം ന ദ്വിതീയം
ഹ്യസത്യം ഭാതി സത്യവത്
ശിലൈവ ശിവലിങ്ഗം ന
ദ്വിതീയം ശില്പിനാ കൃതം.

4. മായാദർശനം

1 ന വിദ്യതേ യാ സാ മായാ
വിദ്യാ ■ വിദ്യാ പരാ ■ പരാ
തമഃ പ്രധാനം പ്രകൃതിർ
ബഹുധാ സൈവ ഭാസതേ.

2 പ്രാഗുത്പത്തേർ യഥാ ■ ഭാവോ
മൃദേവ ബ്രഹ്മണഃ പൃഥക്
ന വിദ്യതേ ബ്രഹ്മ ഹി യാ
സാ മായാ ■ മേയവൈഭവാ.

3 അനാത്മാ ന സദാത്മാ സദ്

ഇതി വിദ്യോതതേ യയാ
സാ വിദ്യേയം യഥാ രജ്ജു-
സർപ്പതത്ത്വാവധാരണം.
4 ആത്മാ ന സദനാത്മാ സദ്
ഇതി വിദ്യോതതേ യയാ
സൈവാവിദ്യാ യഥാ രജ്ജു-
സർപ്പയോരയഥാർത്ഥദൃക്.
5 ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധീ
പഞ്ചപ്രാണാദയോ യയാ
വിസൃജ്യന്തേ സൈവ പരാ
സൂക്ഷ്മാങ്ഗാനി ചിദാത്മനഃ.
6 അങ്ഗാന്യേതാന്യവഷ്ടഭ്യ
സുഖീ ദുഃഖീവ മുഹ്യതി
ചിദാത്മാ മായയാ സ്വസ്യ
തത്ത്വതോ ■ സ്തി ന കിഞ്ചന.
7 ഇന്ദ്രിയാണാം ഹി വിഷയഃ
പ്രപഞ്ചോ ■ യം വിസൃജ്യതേ
യയാ സൈവാ ■ പരാ ■ ധ്യാത്മ-
സ്ഥൂലസങ്കല്പനാമയീ.
8 ശുക്തികായാം യഥാ ■ ജ്ഞാനം
രജതസ്യ തഥാത്മനി
കല്പിതസ്യ നിദാനം ത-
ത്തമ ഇത്യവഗമ്യതേ.
9 ധീയതേ ■ സ്മിൻ പ്രകർഷേണ
ബീജേ വൃക്ഷ ഇവാഖിലം
അതഃ പ്രാധാന്യതോ വാ ■ സ്യ
പ്രധാനമിതി കഥ്യതേ.
10 കരോതീതി പ്രകർഷേണ
പ്രകൃത്യൈവ ഗുണാൻ പൃഥക്
നിഗദ്യതേ ■ സൗ പ്രകൃതി-

രിതീഹ ത്രിഗുണാത്മികാ.

5. ഭാനദർശനം

1 അന്തർബഹിർവദാസീനം
സദാ ഭ്രമരചഞ്ചലം
ഭാനം ദ്വിധൈവ സാമാന്യം
വിശേഷ ഇതി ഭിദ്യതേ.

2 സ്ഥൂലം സൂക്ഷ്മം കാരണം ച
തുര്യം ചേതി ചതുർവിധം
ഭാനാശ്രയം ഹി തന്നാമ
ഭാനസ്യാപ്യുപചര്യതേ.

3 ദൃശ്യതാമിഹ കായോ ■ ഹം
ഘടോ ■ യമിതി ദൃശ്യതേ
സ്ഥൂലമാശ്രിത്യ യദ്ഭാനം
സ്ഥൂലം തദിതി മന്യതേ.

4 അത്ര കായോ ഘട ഇതി
ഭാനം യത്തദ്വിശിഷ്യതേ
തഥാ ■ ഹമയമിതി യത്
സാമാന്യമിതി ച സ്മൃതം.

5 ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധീ
വിഷയാഃ പഞ്ചവായവഃ
ഭാസ്യന്തേ യേന തത്സൂക്ഷ്മം
അസ്യ സൂക്ഷ്മാശ്രയത്വതഃ.

6 അജ്ഞോ ■ ഹമിതി യദ്ഭാനം
തത് കാരണമുദാഹൃതം
അത്രാഹമിതി സാമാന്യം
വിശേഷോ ■ ജ്ഞ ഇതി സ്മരേത്.

7 അഹം ബ്രഹ്മേതി യദ്ഭാനം
തത്തുര്യമിതി ശംസ്യതേ
സാമാന്യമഹമിത്യംശോ
ബ്രഹ്മേത്യത്ര വിശിഷ്യതേ.

8 യത്ര ഭാനം തത്ര ഭാസ്യം
ഭാനം യത്ര ന തത്ര ന
ഭാസ്യമിത്യന്വയേനാപി
വ്യതിരേകേണ ബോധ്യതേ.

9 യഥാ ദൃശ്യമാത്മാനം
സ്വയമാത്മാ ന പശ്യതി
അതോ ന ഭാസ്യതേ ഹ്യാത്മാ
യം പശ്യതി സ ഭാസ്യതേ.

10 യദ് ഭാസ്യതേ തദധ്യസ്തം
അനധ്യസ്തം ന ഭാസ്യതേ
യദധ്യസ്തം തദസദ-
പ്യനധ്യസ്തം സദേവ തത്.

6. കർമ്മദർശനം

1 ആത്മൈവ മായയാ കർമ്മ
കരോതി ബഹുരൂപധൃക്
അസങ്ഗഃ സ്വപ്രകാശോ ■ പി
നിദ്രായാമിവ തൈജസഃ.

2 മന്യേ വദാമി ഗൃഹ്ണാമി
ശൃണോമീത്യാദി രൂപതഃ
ക്രിയതേ കർമ്മ പരമാ-
ത്മനാ ചിത്തേന്ദ്രിയാത്മനാ.

3 ആത്മൈവ കർമ്മണഃ പൂർവ-
മന്യത് കിഞ്ചിന്ന വിദ്യതേ
തതഃ സ്വേനൈവ കർമ്മാണി
ക്രിയന്തേ നിജമായയാ.

4 ശക്തിരസ്ത്യാത്മനഃ കാചി-
ദ്ദുർഘടാ ന പൃഥക് സ്വതഃ
തയൈവാരോപ്യതേ കർമ്മ
നിഖിലം നിഷ്ക്രിയാത്മനി.

5 സർവദാ ■ സങ്ഗ ഏവാത്മാ-

■ ജ്ഞതയാ കർമ്മസങ്ഗിവത്
കരോതി ന കരോമീതി
ന ജ്ഞഃ കർമ്മസു സജ്ജതേ.

6 ജ്വലതി ജ്വലനോ വായുർ-
വാതി വർഷതി വാരിദഃ
ധരാത്മാ സൻ ധരതി ഖ-
ല്വേകോ വഹതി വാഹിനീ.

7 ഉൗർദ്ധ്വം പ്രാണോ ഹ്യധോ ■ പാനഃ
ഖല്വേകോ യാതി നിഷ്ക്രിയഃ
നാഡ്യന്തരാളേ ധമതി
ക്രന്ദതി സ്പന്ദതി സ്ഥിതഃ.

8 അസ്തിജന്മർദ്ധിപരിണ-
ത്യപക്ഷയവിനാശനം
ഷഡ്ഭാവമിഹ യോ യാതി
സ നാന്യോ ■ വിക്രിയാത്മനഃ.

9 സ്വയം ക്രിയന്തേ കർമ്മാണി
കരണൈരിന്ദ്രിയൈരപി
അഹം ത്വസങ്ഗഃ കൂടസ്ഥ
ഇതി ജാനാതി കോവിദഃ.

10 ദൃശ്യത്വാദ് ഭാസ്യമഹമ-
പ്യതോ ■ ഹം ശുക്തിരങ്ഗവത്
അധ്യസ്തമേക ഏവാദ്യ
ശ്യോ ■ പി സർവോപരി സ്ഥിതഃ.

7. ജ്ഞാനദർശനം

1 ജ്ഞാനമേകം ഹി നിരുപാ-
ധികം സോപാധികം ച തത്
അഹങ്കാരാദിഹീനം യജ്-
ജ്ഞാനം തന്നിരുപാധികം.

2 അഹന്തയാ ■ ന്തർബഹിര-
സ്തി യദേവമിദന്തയാ

ഭാനവൃത്ത്യാ ■ നിതം യത്തു
ജ്ഞാനം സോപാധികം മതം.
3 അനാത്മനാമഹങ്കാരാ-
ദീനാം യേനാനുഭൂയതേ
സാക്ഷീ തദാത്മജ്ഞാനം സ്യാ-
ദ്യേനൈവാമൃതമശ്യതേ.
4 അഹങ്കാരാദികാര്യം യ-
ദനാത്മകമസംഖ്യകം
യേനാവഗമ്യതേ ■ നാത്മ-
ജ്ഞാനം തദവധാര്യതേ.
5 യഥാവദ് വസ്തുവിജ്ഞാനം
രജ്ജുതത്ത്വാവബോധവത്
യത്തദ്യഥാർത്ഥവിജ്ഞാന-
മയഥാർത്ഥമതോ ■ ന്യഥാ.
6 യത്സാന്നിദ്ധ്യാദേവ സർവം
ഭാസതേ സ്വയമേവ തത്
പ്രത്യക്ഷജ്ഞാനമിതി ചാ-
പരോക്ഷമിതി ലക്ഷ്യതേ.
7 യയാ ■ നുസാധകം സാധ്യം
മീയതേ ജ്ഞാനരൂപയാ
വൃത്ത്യാ സാ ■ നുമിതിഃ സാഹ-
ചര്യസംസ്കാരജന്യയാ.
8 ഗത്വാ സമീപം മേയസ്യ
മീയതേ ശ്രുതലക്ഷണഃ
യയാ സംവിത് സോപമിതിർ-
മൃഗോ ■ യമിതി രൂപയാ.
9 അഹം മമേതി ജ്ഞാനം യദ്
ഇദം തദിതി യച്ച തത്
ജീവജ്ഞാനം തദപര-
മിന്ദ്രിയജ്ഞാനമിഷ്യതേ.

10 ഓം തത് സദിതി നിർദ്ദിഷ്ടം
ബ്രഹ്മാത്മൈക്യമുപാഗതം
കല്പനാദിവിഹീനം യ-
ത്തത് പരജ്ഞാനമീര്യതേ.

8. ഭക്തിദർശനം

1 ഭക്തിരാത്മാനുസന്ധാനം
ആത്മാ ■ ■ നന്ദഘനോ യതഃ
ആത്മാനമനുസന്ധത്തേ
സദൈവാത്മവിദാത്മനാ.

2 അനുസന്ധീയതേ ബ്രഹ്മ
ബ്രഹ്മാനന്ദഘനം യതഃ
സദാ ബ്രഹ്മാനുസന്ധാനം
ഭക്തിരിത്യവഗമ്യതേ.

3 ആനന്ദമേവ ധ്യായന്തി
സർവേ ദുഃഖം ന കശ്ചന
യദാനന്ദപരം ധ്യാനം
ഭക്തിരിത്യുപദിശ്യതേ.

4 ആത്മൈവ ബ്രഹ്മ ഭജതി
നാന്യമാത്മാനമാത്മവിത്
ഭജതീതി യദാത്മാനം
ഭക്തിരിത്യഭിധീയതേ.

5 ആനന്ദ ആത്മാ ബ്രഹ്മേതി
നാമൈതസ്യൈവ തന്യതേ
ഇതി നിശ്ചിതധീർ യസ്യ
സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ.

6 ആനന്ദോ ■ ഹമഹം ബ്രഹ്മാ-
ത്മാ ■ ഹമസ്മീതി രൂപതഃ
ഭാവനാ സതതം യസ്യ
സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ.

7 ഭാര്യാ ഭജതി ഭർത്താരം

ഭർത്താ ഭാര്യാം ന കേവലം
സ്വാനന്ദമേവ ഭജതി
സർവോ ■ പി വിഷയസ്ഥിതം.

8 ഏവം പശ്യതി കുത്രാപി
വിദ്വാനാത്മസുഖം വിനാ
ന കിഞ്ചിദപരം തസ്യ
ഭക്തിരേവ ഗരീയസീ.

9 ലോകസ്യ പിതരി സ്വസ്യ
ഗുരൗ പിതരി മാതരി
സത്യസ്യ സ്ഥാപയിതരി
തത്പഥേനൈവ യാതരി.

10 നിയന്തരി നിഷിദ്ധസ്യ
സർവേഷാം ഹിതകർത്തരി
യോ ■ നുരാഗോ ഭക്തിരത്ര
സാ പരാ പരമാത്മനി.

9. യോഗദർശനം

1 സതതം യോജയതി യദ്
യുനക്തി ച ചിദാത്മനി
മനോനിരോധരൂപോ ■ യം
സ യോഗ ഇതി ശംസിതഃ.

2 ന ദ്രഷ്ടാ ദർശനം ദൃശ്യം
വിദ്യതേ യത്ര തത്ര ഹൃത്
യോജയേദ് വാസനാ യാവദ്
യോഗോ ■ യമിതി യോഗവിത്.

3 നാമരൂപമിദം സർവം
ബ്രഹ്മൈവേതി വിലീയതേ
യദ് ബ്രഹ്മണി മനോ നിത്യം
സ യോഗ ഇതി നിശ്ചിതഃ.

4 ചിത്തസ്യ തൈലധാരാവ-
ദ്വൃത്ത്യാ ■ വിച്ഛിന്നയാ ■ ■ ത്മനി

നിരന്തരം രമ്യതേ യത്
സ യോഗോ യോഗിഭിഃ സ്മൃതഃ.

5 യതോ യതോ മനോ യാതി
സദാ ■ ■ ത്മനി തതസ്തതഃ
നിയമ്യ യോജയേദേതദ്
യോഗോ ■ യം യുജ്യതാമിഹ.

6 സർവാനർത്ഥകരഃ പുംസാം
സങ്കല്പഃ കല്പിതൈഃ സഹ
ഉന്മൂല്യ വാസനാജാലൈർ-
യേനാത്മനി നിരുധ്യതേ.

7 ദൃശ്യസ്യ ന ദൃശോ ■ സ്തിത്വം
അതോ ദൃശ്യം ദൃഗാത്മകം
ഇതി യുഞ്ജീത ദൃഗ്രൂപേ
യഃ സ യോഗവിദാം വരഃ.

8 യദാ പിബൻ മനോഭൃങ്ഗഃ
സ്വാനന്ദമധുമാധുരീം
ന സ്പന്ദതി വശീകൃത്യ
യോജിതോ യോഗവായുനാ.

9 ധ്യാനമന്തർ ഭ്രുവോർ ദൃഷ്ടിർ-
ജിഹ്വാഗ്രം ലംബികോർധ്വതഃ
യദാ സ്യാത് ഖേചരീമുദ്രാ
നിദ്രാലസ്യാദി നാശിനീ.

10 ജ്ഞാനം കർമ്മേതി ലോകേ ■ സ്മിൻ
ദ്വിധാ യോഗഃ സമാസതഃ
അനയോർ യോഗവിസ്താരഃ
സർവഃ പരിസമാപ്യതേ.

10. നിർവാണദർശനം

1 നിർവാണം ദ്വിവിധം ശുദ്ധ-
മശുദ്ധം ചേതി തത്ര യത്
ശുദ്ധം നിർവാസനം തദ്വദ്

അശുദ്ധം വാസനാന്വിതം.
2 അതിശുദ്ധം ശുദ്ധമിതി
ശുദ്ധം ച ദ്വിവിധം തഥാ
അശുദ്ധശുദ്ധം ചാശുദ്ധ-
മശുദ്ധാശുദ്ധമുച്യതേ.
3 അതിശുദ്ധം ത്രിധാ പശ്ചാദ്
വരേ ചൈകം വരീയസി
ഏകമേകം വരിഷ്ഠേ ■ ഥ
ശുദ്ധം ബ്രഹ്മവിദി സ്ഥിതം.
4 അശുദ്ധശുദ്ധം വിരജ-
സ്തമോ ■ ന്യത് സരജസ്തമഃ
മുമുക്ഷൗ പ്രഥമം വിദ്യാദ്
ദ്വിതീയം സിദ്ധികാമിഷു.
5 ദഗ്ധ്വാ ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സർവ-
മുദ്ദിശ്യ ജഗതാം ഹിതം
കരോതി വിധിവത് കർമ്മ
ബ്രഹ്മവിദ് ബ്രഹ്മണി സ്ഥിതഃ.
6 സംന്യസ്യ സർവകർമ്മാണി
സതതം ബ്രഹ്മനിഷ്ഠയാ
യശ്ചരത്യവനൗ ദേഹ-
യാത്രായൈ ബ്രഹ്മവിദ്വരഃ.
7 അന്യേന വേദിതോ വേത്തി
ന വേത്തി സ്വയമേവ യഃ
സ വരീയാൻ സദാ ബ്രഹ്മ-
നിർവാണമയമശ്നുതേ.
8 സ്വയം ന വേത്തി കിഞ്ചിന്ന
വേദിതോ ■ പി തഥൈവ യഃ
സ വരിഷ്ഠഃ സദാ വൃത്തി-
ശൂന്യോ ■ യം ബ്രഹ്മ കേവലം.
9 ഹേയോപാദേയതാ ന ഹ്യ-

സ്യാത്മാ വാ സ്വപ്രകാശകഃ
ഇതി മത്വാ നിവർത്തേത
വൃത്തിർ നാവർത്തതേ പുനഃ.

10 ഏകമേവാദ്വിതീയം ബ്ര-
ഹ്മാസ്തി നാന്യന്ന സംശയഃ
ഇതി വിദ്വാൻ നിവർത്തേത
ദ്വൈതാന്നാവർത്തതേ പുനഃ.

ഓം തത് സത്.

നിർവൃതിപഞ്ചകം

1 കോ നാമ ദേശഃ കാ ജാതിഃ
പ്രവൃത്തിഃ കാ കിയദ് വയഃ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ
യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ.

2 ആഗച്ഛ ഗച്ഛ മാ ഗച്ഛ
പ്രവിശ ക്വ നു ഗച്ഛസി
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ
യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ.

3 ക്വ യാസ്യസി കദാ ■ ■ യാതഃ
കുത ആയാസി കോ ■ സി വൈ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ
യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ.

4 അഹം ത്വം സോ ■ യമന്തർഹി
ബഹിരസ്തി ന വാസ്തി വാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ
യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ.

5 ജ്ഞാതാജ്ഞാതസമഃ സ്വാന്യ-
ഭേദശൂന്യഃ കുതോ ഭിദാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ
യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ.

41

ശ്ലോകത്രയീ

1 അസ്തി ധർമ്മീത്യനുമിതിഃ
കഥം ഭവതി വാഗപി?
അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്മിൻ
പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്.

2 ന വിദ്യതേ ■ സ്തി ധർമ്മീതി
പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്
മാനാഭാവാദസൗ നേതി

ബോധ ഏവാവശിഷ്യതേ.

3 അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്യ
പ്രത്യക്ഷം ധർമ്മധർമ്മിണോഃ
അസ്പൃഷ്ടസാഹചര്യാച്ച
ധർമ്മിണ്യനുമിതിഃ കുതഃ?

39

ബ്രഹ്മവിദ്യാപഞ്ചകം

1 നിത്യാ ■ നിത്യവിവേകതോ ഹി നിതരാം
നിർവേദമാപദ്യ സദ്-
വിദ്വാനത്ര ശമാദി ഷട്ക ലസിതഃ
സ്യാന്മുക്തികാമോ ഭുവി,
പശ്ചാദ് ബ്രഹ്മവിദുത്തമം പ്രണതി സേ-
വാദ്യൈഃ പ്രസന്നം ഗുരും
പൃച്ഛേത് കോ ■ ഹമിദം കുതോ ജഗദിതി
സ്വാമിൻ! വദ ത്വം പ്രഭോ!

2 ത്വം ഹി ബ്രഹ്മ ന ചേന്ദ്രിയാണി ന മനോ
ബുദ്ധിർ ന ചിത്തം വപുഃ
പ്രാണാഹങ്കൃതയോ ■ ന്യദപ്യസദവി-
ദ്യാകല്പിതം സ്വാത്മനി
സർവം ദൃശ്യതയാ ജഡം ജഗദിദം
ത്വത്തഃ പരം നാന്യതോ
ജാതം ന സ്വത ഏവ ഭാതി മൃഗതൃ-
ഷ്ണാഭം ദരീദൃശ്യതാം.

3 വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം ഘടശരാ-
വാദീവ മൃത്സത്തയാ
യസ്യാന്തഃ സ്ഫുരിതം യദാത്മകമിദം
ജാതം യതോ വർത്തതേ;
യസ്മിൻ യത് പ്രലയേ ■ പി സദ്ഘനമജം
സർവം യദന്വേതി തത്

സത്യം വിദ്ധ്യമൃതായ നിർമ്മലധിയോ
യസ്മൈ നമസ്കുർവതേ.
4 സൃഷ്ട്വേദം പ്രകൃതേരനുപ്രവിശതീ
യേയം യയാ ധാര്യതേ
പ്രാണീതി പ്രവിവിക്തഭുഗ് ബഹിരഹം
പ്രാജ്ഞസ്സുഷുപ്തൗ യതഃ
യസ്യാമാത്മകലാ സ്ഫുരത്യഹമിതി
പ്രത്യന്തരങ്ഗം ജനൈർ
യസ്യൈ സ്വസ്തി സമർത്ഥ്യതേ പ്രതിപദാ
പൂർണ്ണാ ശൃണു ത്വം ഹി സാ.
5 പ്രജ്ഞാനം ത്വഹമസ്മി തത്ത്വമസി തദ്
ബ്രഹ്മായമാത്മേതി സം-
ഗായൻ വിപ്രചര പ്രശാന്തമനസാ
ത്വം ബ്രഹ്മബോധോദയാത്
പ്രാരബ്ധം ക്വ നു സഞ്ചിതം തവ കിമാ-
ഗാമി ക്വ കർമ്മാപ്യസത്
ത്വയ്യധ്യസ്തമതോ ▪ ഖിലം ത്വമസി സ-
ച്ചിന്മാത്രമേകം വിഭുഃ.

43

ഹോമമന്ത്രം

ഓം

അഗ്നേ! തവ യത്തേജസ്തദ് ബ്രാഹ്മം.
അതസ്ത്വം പ്രത്യക്ഷം ബ്രഹ്മാസി.
ത്വദീയാ ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധിരിതി

സപ്തജിഹ്വാഃ.

ത്വയി വിഷയാ ഇതി സമിധോ ജുഹോമി.

അഹമിത്യാജ്യം ജുഹോമി.

ത്വം നഃ പ്രസീദ പ്രസീദ.

ശ്രൂയശ്ച പ്രയശ്ച പ്രയച്ഛ സ്വാഹാ.

ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ. ■

ഭാഗം 3

ഉദ്ബോധനാത്മക കൃതികൾ

44

ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകം

1 എല്ലാവരുമാത്മസഹോദരരെ-
ന്നല്ലേ പറയേതിതോർക്കുകിൽ നാം
കൊല്ലുന്നതുമെങ്ങനെ ജീവികളെ-
ത്തെല്ലും കൃപയറ്റ ഭുജിക്കയതും?

2 കൊല്ലാവ്രതമുത്തമമാമതിലും
തിന്നാവ്രതമെത്രയുമുത്തമമാം
എല്ലാ മതസാരവുമോർക്കിലിതെ-
ന്നല്ലേ പറയേതു ധാർമ്മികരേ?

3 കൊല്ലുന്നതു തങ്കൽ വരിൽ പ്രിയമാ-
മല്ലീ വിധിയാർക്കു ഹിതപ്രദമാം?
ചൊല്ലേതു ധർമ്മ്യമിതാരിലുമൊ-
ത്തല്ലേ മരുവേതു സൂരികളേ?

4 കൊല്ലുന്നവനില്ല ഭുജിപ്പതിനാ-
ളില്ലെങ്കിലശിക്കുക തന്നെ ദൃഢം,
കൊല്ലിക്കുക കൊു ഭുജിക്കുകയാം
കൊല്ലുന്നതിൽ നിന്നുമുരത്തൊരഘം.

5 കൊല്ലായ്കിലവൻ ഗുണമുള്ള പുമാ-
നല്ലായ്കിൽ മൃഗത്തൊടു തുല്യനവൻ
കൊല്ലുന്നവനില്ല ശരണ്യത മ-

റ്റെല്ലാ വക നന്മയുമാർന്നിടിലും.

42

വേദാന്തസൂത്രം

1 അഥ യദാത്മനോ ജിജ്ഞാസുസ്തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹം.

2 കിം തസ്യ ലക്ഷണമസ്യ ച കതി ഗണനയേതി.

3 തജ്ജ്യോതിഃ.

4 തേനേദം പ്രജ്ജ്വലിതം.

5 തദിദം സദസദിതി.

6 ഭൂയോ സതഃ സദസദിതി.

7 സച്ഛബ്ദാദയോ തദഭാവശ്ചേതി.

8 പൂർവം സദിദമനുസൃത്യ ചക്ഷുരാദയശ്ചൈകം ചേതി.

9 ജ്ഞാതൃജ്ഞാനയോരന്യോന്യ
വിഷയവിഷയിത്വാന്മിഥുനത്വമിതി.

10 ഏവം ജ്ഞാനജ്ഞേയ വിഭാഗഃ.

11 ഏകൈകം രുദ്രത്വമാസീദിതി.

12 ബ്രഹ്മൈവാഹം തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹമസ്മി.

13 അതീതാഗാമിനോരസത്ത്വം യതഃ യദേതദനിച്ഛത.

14 പരിമാണം തതഃ.

15 സദസതോരന്യോന്യകാര്യകാരണത്വാത്.

16 അഹം മമേതി വിജ്ഞാതഃ മത്തോ നാന്യഃ.

17 തദ്വത് തസ്മാത്.

18 ദൃഗ്ദൃശ്യയോഃ സമാനകാലീനത്വാത്.

19 സുഖൈകത്വാത്.

20 വ്യാപകതയാ ദിശാമസ്തിത്വാത്.

21 അണുമഹദവയവ താരതമ്യസ്യാഭാവാത്.

22 അസതോ ▪ വ്യാപകത്വാത്

23 ആത്മാന്യത് കിഞ്ചിന്നാസ്തി.

24 തസ്മാത് തസ്യ സത്ത്വാച്ച.

46

അഹിംസ

1 നിരുപദ്രവമാം ജന്തു-
നിരയെത്തൻ ഹിതത്തിനായ്
വധിപ്പോനു വരാ സൗഖ്യം
വാണാലും ചത്തുപോകിലും.
2 ഉപദ്രവിക്ക ബന്ധിക്ക
കൊല്ലുകെന്നിവയൊന്നുമേ
ചെയ്യാത്ത ജന്തുപ്രിയനു
ചേരും പരമമാം സുഖം.
3 ചിന്തിപ്പതും ചെയ്യുവതും
ബുദ്ധി വെയ്പ്പതുമൊക്കവേ
ഏതിനേയും കൊന്നിടാത്തോ-
നെന്നും സഫലമായ് വരും.
4 കൊല്ലാതെകു ലോകത്തു
കിട്ടാ മാംസങ്ങളൊന്നുമേ,
കൊല പാപവുമാകുന്നു
കളവിൻ മാംസഭക്ഷണം.
5 മാംസമു◌ാവതും പ്രാണി-
വധവും പീഡനങ്ങളും
മനസ്സിലോർത്തു വിട്ടുവിൻ
മാംസഭക്ഷണമാകവേ!

45

അനുകമ്പാദശകം

1 ഒരു പീഡയെറുമ്പിനും വരു-
ത്തരുതെന്നുള്ളനുകമ്പയും സദാ
കരുണാകര! നല്കുകുള്ളിൽ നിൻ

തിരുമെയ് വിട്ടകലാതെ ചിന്തയും.
2 അരുളാൽ വരുമിമ്പമൻപക-
ന്നൊരു നെഞ്ചാൽ വരുമല്ലലൊക്കെയും
ഇരുളൻപിനെ മാറ്റുമല്ലലിൻ
കരുവാകും കരുവാമിതേതിനും.
3 അരുളൻപനുകമ്പ മൂന്നിനും
പൊരുളൊന്നാണിതു ജീവതാരകം
"അരുളുള്ളവനാണു ജീവി'യെ-
ന്നുരുവിട്ടീടുകയീ നവാക്ഷരീ.
4 അരുളില്ലയതെങ്കിലസ്ഥി തോൽ
സിര നാറുന്നൊരുടമ്പു താനവൻ;
മരുവിൽ പ്രവഹിക്കുമംബുവ-
പ്പുരുഷൻ നിഷ്ഫലഗന്ധപുഷ്പമാം.
5 വരുമാറു വിധം വികാരവും
വരുമാറില്ലറിവിന്നിതിന്നു നേർ;
ഉരുവാമുടൽ വിട്ടു കീർത്തിയാ-
മുരുവാർന്നിങ്ങനുകമ്പ നിന്നിടും.
6 പരമാർത്ഥമുരച്ചു തേർ വിടും
പൊരുളോ, ഭൂതദയാക്ഷമാബ്ധിയോ?
സരളാദ്വയഭാഷ്യകാരനാം
ഗുരുവോയീയനുകമ്പയാവൻ?
7 പുരുഷാകൃതി പൂ ദൈവമോ?
നരദിവ്യാകൃതി പൂ ധർമ്മമോ?
പരമേശപവിത്രപുത്രനോ?
കരുണാവാൻ നബി മുത്തുരത്നമോ?
8 ജ്വര മാറ്റി വിഭൂതികൊ◌ു മു-
ന്നരിതാം വേലകൾ ചെയ്ത മൂർത്തിയോ?
അരുതാതെ വലഞ്ഞു പാടിയൂ-
ദരമാം നോവു കെടുത്ത സിദ്ധനോ?
9 ഹരനന്നെഴുതി പ്രസിദ്ധമാം

മറയൊന്നോതിയ മാമുനീന്ദ്രനോ?
മരിയാതുടലോട്ടു പോയൊര-
പ്പരമേശൻ്റെ പരാർത്ഥ്യഭക്തനോ?
10 നരരൂപമെടുത്തു ഭൂമിയിൽ
പെരുമാറീടിന കാമധേനുവോ?
പരമാദ്ഭുതദാനദേവതാ-
തരുവോയീയനുകമ്പയാവൻ!

ഫലശ്രുതി

അരുമാമറയോതുമർത്ഥവും
ഗുരുവോതും മുനിയോതുമർത്ഥവും
ഒരു ജാതിയിലുള്ളതൊന്നു താൻ
പൊരുളോർത്താലഖിലാഗമത്തിനും.

49

സദാചാരം

1 നല്ലതല്ലൊരുവൻ ചെയ്ത
നല്ല കാര്യം മറപ്പത്
നല്ലതല്ലാത്തതുടനേ
മറന്നീടുന്നതുത്തമം.

2 ധർമ്മം ജയിക്കുന്നു, സത്യം
ജയിക്കുന്നിങ്ങു സർണ്ണദാ
അധർമ്മവും ജയിക്കുന്നി-
ല്ലസത്യവുമൊരിക്കലും.

3 നെല്ലിന്നു നീരു വിട്ടീടിൽ
പുല്ലിനും പോയിടുന്നത്;
കല്ലിലത്ര ജലം, നെല്ലിൽ-
ച്ചെല്ലും വഴി ചെറുക്കുകിൽ.

4 പേരും പ്രതിഭയും നല്ലോ-
രാരുമേ കൈവിടില്ലത്,
നേരറ്റ കൃപണർക്കൊട്ടും
ചേരാ, നേരേ വിപര്യയം.
5 ഒന്നുു നേരു, നേരല്ലി-
തൊന്നും, മർത്ത്യർക്കു സത്യവും
ധർമ്മവും വേണമായുസ്സ്
നില്ക്കുകില്ലാർക്കുമോർക്കുക.
6 ദത്താപഹാരം വംശ്യർക്കു-
മത്തലേകിടുമെന്നതു
വ്യർത്ഥമല്ല പുരാഗീരി-
തെത്രയും സത്യമോർക്കുക.
7 കൊടുത്തതു തിരിച്ചങ്ങോ-
ട്ടെടുക്കുന്നവനെത്രയും
നിസ്സ്വനാമവനെക്കാളും
നിസ്സ്വനില്ലാരുമൂഴിയിൽ.

48

ജാതിലക്ഷണം

1 പുണർന്നു പെറുമെല്ലാമൊ-
രിനമാം പുണരാത്തത്
ഇനമല്ലിനമാമിങ്ങൊ-
രിണയാർന്നൊത്തു കാൺമതും.
2 ഒാരോയിനത്തിനും മെയ്യു-
മോരോ മാതിരിയൊച്ചയും
മണവും ചുവയും ചൂടും
തണുവും നോക്കുമോർക്കണം.
3 തുടർന്നോരോന്നിലും വെണ്ണേ-
റടയാളമിരിക്കയാൽ
അറിഞ്ഞീടുന്നു വെണ്ണേറെ
പിരിച്ചോരോന്നുമിങ്ങു നാം.

4 പേരൂരു തൊഴിലീ മൂന്നും
പോരുമായതു കേൾക്കുക!
ആരു നീയെന്നു കേൾക്കോ
നേരു മെയ് തന്നെ ചൊല്ലുയാൽ.
5 ഇനമാർന്നുടൽ താൻ തന്റേ-
യിനമേതെന്നു ചൊൽകയാൽ
ഇനമേതെന്നു കേൾക്കില്ല
നിനവും കണ്ണുമുള്ളവർ.
6 പൊളി ചൊല്ലുന്നിനം ചൊലΙ-
തിഴിവെന്നു നിനയ്ക്കുയാൽ,
ഇഴിവില്ലിനമൊന്നാണു
പൊളി ചൊല്ലരുതാരുമേ.
7 ആണും പെണ്ണും വേർതിരിച്ചു
കാണുംവണ്ണമിനത്തെയും
കാണണം കുറികൊ◌ിമ്മ-
ട്ടാണു നാമറിയേത്.
8 അറിവാമാഴിയിൽ നിന്നു
വരുമെല്ലാവുടമ്പിനും
കരുവാണിന,മീ നീരിൻ
നിരതാൻ വേരുമായിട്ടും.
9 അറിവാം കരുവാൻ ചെയ്തു
കരുവാണിനമോർക്കുകിൽ
കരുവാർന്നിനിയും മാറി
വരുമീ വന്നതൊക്കെയും.
10 ഇനമെന്നിതിനെച്ചൊല്ലു-
ന്നിന്നതെന്നറിയിക്കയാൽ
ഇനമില്ലെങ്കിലില്ലൊന്നു-
മിന്നതെന്നുള്ളതുഴിയിൽ.

1 മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതിർ ഗോത്വം ഗവാം യഥാ
ന ബ്രാഹ്മണാദിരസ്യൈവം
ഹാ! തത്ത്വം വേത്തി കോ ■ പി ന.

2 ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്
ഒരു യോനിയൊരാകാരമൊരു ഭേദവുമില്ലതിൽ.

3 ഒരു ജാതിയിൽ നിന്നല്ലോ പിറന്നീടുന്നു സന്തതി
നരജാതിയിതോർക്കുമ്പോളൊരു ജാതിയിലുള്ളതാം.

4 നരജാതിയിൽ നിന്നത്രേ പിറന്നീടുന്നു വിപ്രനും
പറയൻ താനുമെന്തുള്ളതന്തരം നരജാതിയിൽ?

5 പറച്ചിയിൽ നിന്നു പ്ര പരാശരമഹാമുനി
പിറന്നു മറ സൂത്രിച്ച മുനി കൈവർത്തകന്യയിൽ.

6 ഇല്ല ജാതിയിലൊന്നു വോല്ലതും ഭേദമോർക്കുകിൽ
ചൊല്ലേറും വ്യക്തിഭാഗത്തിലല്ലേ ഭേദമിരുന്നിട്ടു?

51

ആശ്രമം

1 ആശ്രമേ ■ സ്മിൻ ഗുരുഃ കശ്ചിദ്
വിദ്വാൻ മുനിരുദാരധീഃ
സമദൃഷ്ടിഃ ശാന്തഗംഭീ-
രാശയോ വിജിതേന്ദ്രിയഃ.

2 പരോപകാരീ സ്യാദ്ദീന-
ദയാലുഃ സത്യവാക് പടുഃ
സദാചാരരതഃ ശീഘ്ര-
കർത്തവ്യകൃദതന്ദ്രിതഃ.

3 അധിഷ്ഠായാസ്യ നേതൃത്വം
കുര്യാത് കാഞ്ചിത് സഭാം ശുഭാം;

അസ്യാമായാന്തി യേ തേ സ്യുഃ
സർവേ സോദരബുദ്ധയഃ.

4 യദ്വദത്രൈവ തദ്വച്ച
സ്ത്രീണാം പുംസാം പൃഥക് പൃഥക്
വിദ്യാലയാ ദിശി ദിശി
ക്രിയന്താമാശ്രമാഃ സഭാഃ.

5 ഏകൈകസ്യാമാസു നേതാ
ചൈകൈകഃ സ്യാദ്വിചക്ഷണഃ
സർവാഭിരനുബന്ധോ ■ ദ്വൈ-
താശ്രമസ്യാഭിരന്വഹം.

അർത്ഥം:

ഇ◌ൗ ആശ്രമത്തിൽ വിദ്വാനായും മുനിയായും ഉദാര ചിത്തനായും സമദൃഷ്ടിയായും ശാന്തഗംഭീരനായും ജിതേ ന്ദ്രിയനായും പരോപകാരിയായും ദീനദയാലുവായും സത്യ വാനായും സമർത്ഥനായും സദാചാരതത്പരനായും കർത്തവ്യങ്ങളെ ശീഘ്രം ചെയ്യുന്നവനായും മടിയില്ലാത്തവനായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ഗുരു ഉ◌ായിരിക്കണം. ആ ഗുരു ഇതിന്റെ (ആശ്രമത്തിന്റെ) നേതൃത്വത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ട് നല്ല ഒരു സഭയെ ഉ◌ാക്കണം. ഇതിൽ (സഭയിൽ) ആരെല്ലാം ചേരുന്നുവോ, അവരെല്ലാം സഹോദരഭാവന ഉള്ളവരായിരിക്കണം. ഇവിടെ (ഇ◌ൗ ആശ്രമത്തിൽ) എങ്ങനെയോ അതുപോലെ തന്നെ ദേശം തോറും സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷൻമാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിദ്യാലയങ്ങളും ആശ്രമങ്ങളും സഭകളും ഉ◌ാക്കണം. ഇതിന് ഒ◌ാരോന്നിനും വിദഗ്ധനായ ഒ◌ാരോ നേതാവ് ഉ◌ായിരിക്കണം. ഇതെല്ലാംകൂടി ചേർന്നതിന് അദ്വൈതാ ശ്രമമെന്നു പേർ.

50

മുനിചര്യാപഞ്ചകം

1 ഭുജഃ കിമുപധാനതാം കിമു ന കംബിനീ മഞ്ചതാം
വ്രജേദ് വൃജിനഹാരിണീ സ്വപദപാതിനീ മേദിനീ
മുനേരപരസമ്പദാ കിമിഹ മുക്തരാഗസ്യ ത-

ത്ത്വമസ്യധിഗമാദയം സകലഭോഗ്യമത്യശ്നുതേ.

2 മുനിഃ പ്രവദതാം വരഃ ക്വചന വാഗ്യമീ പണ്ഡിതോ
വിമൂഢ ഇവ പര്യടൻ ക്വചന സംസ്ഥിതോ ▪ പ്യുത്ഥിതഃ
ശരീരമധിഗമ്യ ചഞ്ചലമനേഹസാ ഖണ്ഡിതം
ഭജത്യനിശമാത്മനഃ പദമഖണ്ഡബോധം പരം.

3 അയാചിതമലിപ്സയാ നിയതിദത്തമന്നം മുനി-
സ്തനോഃ സ്ഥിതയ അന്വദൻ പഥി ശയാനകോ ▪ വ്യാകുലഃ
സദാത്മദൃഗനശ്വരം സ്വപരമാത്മനോരൈക്യതഃ
സ്മരൻ നിരുപമം പദം നിജമുപൈതി സച്ചിത് സുഖം.

4 അസദ്സദിതി വാദതോ ബഹിരചിന്ത്യമഗ്രാഹ്യമ-
ണ്വഖർവമമലം പരം സ്തിമിതനിമ്നമത്യുന്നതം
പരാങ്മുഖ ഇതസ്തതഃ പരിസമേതി തുര്യം പദം
മുനിസ്സദസതോർ ദ്വയാദുപരിഗന്തുമഭ്യുദ്യതഃ.

5 സ്വവേശ്മനി വനേ തഥാ പുളിനഭൂമിഷു പ്രാന്തരേ
ക്വ വാ വസതു യോഗിനോ വസതി മാനസം ബ്രഹ്മണി
ഇദം മരുമരീചികാസദൃശമാത്മദൃഷ്ട്യാഖിലം
നിരീക്ഷ്യ രമതേ മുനിർ നിരുപമേ പരബ്രഹ്മണി.

ഭാഗം നാല്

തർജ്ജമകൾ

54

തിരുക്കുറൾ

1 അകാരമാമെഴുത്താദിയാകുമെല്ലായെഴുത്തിനും
ലോകത്തിന്നേകനാമാദി ഭഗവാനാദിയായിട്ടും.

2 സത്യമാമറിവാർന്നുള്ള ശുദ്ധരൂപന്റെ സത്പദം
തൊഴായ്കിൽ വിദ്യകൊണ്ടെ്ിങ്ങുളവാകും പ്രയോജനം?

3 മനമാം മലരേ വെല്ലുന്നവന്റെ വലുതാം പദം

തൊഴുന്നവർ സുഖം നീണാൾ മുഴുവൻ വാഴുമൂഴിയിൽ.
4 ആശിക്കുക വെറുത്തീടുകെന്നതില്ലാത്തവന്റെ കാൽ
അണഞ്ഞീടിലവർക്കേതുമല്ലലില്ലൊരു കാലവും.
5 ഇൗശന്റെ വലുതാം കീർത്തി വാഴ്ത്തുന്നവരിലെന്നുമേ
ഇരുളാലണയും രു വിനയും വന്നണഞ്ഞിടാ.
6 വാതിലഞ്ചും വെന്നവന്റെ നീതിയും നേരുമായിട്ടും
വഴിയിൽ പറ്റി നിന്നീടിൽ വാഴുന്നു നെടുനാളവൻ.
7 ഉപമിപ്പാനൊന്നുമില്ലാതവന്റെ ചരണങ്ങളിൽ
ചേർന്നവർക്കെന്നിയരുതിച്ചേതോദുഃഖമകറ്റുവാൻ.
8 ധർമ്മസാഗരപാദത്തിൽ ചേർന്നണഞ്ഞവരെന്നിയേ
കർമ്മക്കടലിൽ നിന്നങ്ങു കരേറുന്നില്ലൊരുത്തരും.
9 ഗുണമെട്ടുള്ള തൻപാദം പണിയാ മൗലിയേതുമേ
ഗുണമില്ലാത്തതാം ജ്ഞാനഗുണ ഹീനാക്ഷമെന്നപോൽ.
10 ഇൗശൻപദത്തിൽ ചേരായ്കിൽ കടക്കുന്നില്ല, ചേർന്നിടിൽ
കടന്നീടുന്നു ജനനപ്പെരുങ്കടലിൽ നിന്നവർ.

വാൻചിറപ്പ്

(വർഷവർണ്ണനം)

1 മഴ കാരണമായ് ലോകമഴിയാതെ വരുന്നിതു
അതിനാലതു പാരിന്നൊരമൃതെന്നുണരേതാം.
2 ഉണ്ണുന്നവർക്കിങ്ങുണ്ണേുമൂണ്ാക്കിയവർക്കിതു
ഉണ്ണുമ്പോഴങ്ങതിൽ ചേർന്നുണായതും മഴയായിട്ടും.
3 ആഴി ചൂഴുന്ന വലുതാമൂഴിയിൽ പാരമായ് പശി
മഴ പെയ്യാതെയായീടിൽ ഒഴിയാതഴൽ ചേർത്തിട്ടും.
4 മഴയാമൊരു സമ്പത്തിൻ സമൃദ്ധി കുറവായിടിൽ
കൃഷി ചെയ്യാതെയാമിങ്ങു കൃഷീവലരൊരുത്തരും.
5 കൊടുക്കുന്നതുമീവണ്ണം കെട്ടവർക്കു സഹായമായ്
എടുത്തീടുന്നതും നിന്നതൊക്കെയും മഴയായിട്ടും.
6 വിണ്ണിൽ നിന്നു മഴത്തുള്ളി വീഴലില്ലായ്കിലെങ്ങുമേ
ഒരു പച്ചപ്പുല്ലു പോലും കാൺമാനരുതു കണ്ണിനാൽ.
7 നെടും കടലിനും മേന്മ കുറയും കൊൽ നീരിനെ

എടുത്തു തന്നിൽ നിന്നങ്ങു കൊടുത്തീടായ്കിൽ മാരിയെ.

8 മഴ പെയ്യാതെയായീടിൽ വാനവർക്കും മനുഷ്യരാൽ
മഖവും പൂജയും മന്നിൽ നിന്നു ചെല്ലാതെയായിടും.

9 പേരാർന്നൊരീ പ്രപഞ്ചത്തിൽ മാരി പെയ്യാതെയായിടിൽ
ദാനം തപസ്സ രിന്നും സ്ഥാനമില്ലാതെയായിടും.

10 നീരില്ലായ്കിൽ പാരിലേതും കാര്യമാർക്കും നടന്നിടാ
മാരിയില്ലായ്കിലപ്പോഴാ നീരുമില്ലാതെയായിടും.

നീത്താർ പെരുമൈ

(സംന്യാസിമഹിമ)

1 വഴിയേ സംന്യസിച്ചുള്ള മഹിമാവിങ്ങുയർന്നതായ്
നിന്നീടുന്നിതു ശാസ്ത്രത്തിൽ നിർണ്ണയം സ്പൃഹണീയമാം.

2 സംന്യാസിമഹിമാവിന്നു സന്നിഭം ചൊല്കിലുർവിയിൽ
ഒന്നില്ലാതാകെ മൃതരെയെണ്ണീടുന്നതിനൊപ്പമാം.

3 ബന്ധമോക്ഷങ്ങളിൽ ഭേദം കിണ്ടു കഠിനവ്രതം
പൂവർക്കുള്ള മഹിമ ഭുവിലേറ്റമുയർന്നതാം.

4 വലുതാം വാനിൽ വാഴ്വോർക്കു തലയാമിന്ദ്രനൂഴിയിൽ
ജിതേന്ദ്രിയന്റെ ശക്തിക്കു മതിയാമൊരു സാക്ഷിയാം.

5 അറിവാമങ്കുശത്താലഞ്ചറിവാം വാരണങ്ങളെ
തളച്ചവൻ മോക്ഷഭുവിൽ മുളയ്ക്കുമൊരു ബീജമാം.

6 കഴിയാത്തതു ചെയ്തീടും മഹാന്മാ,രല്പരായവർ
ചെയ്കയില്ലൊരു കാലത്തും ചെയ്തീടാൻ കഴിയാത്തത്.

7 ശബ്ദം സ്പർശം രൂപരസം ഘ്രാണമഞ്ചിൻ വിഭാഗവും
അറിയുന്നവനിൽത്തന്നെ പെരുതാം ലോകമൊക്കെയും.

8 പരിപൂർണ്ണവയസ്സുള്ള നരനിൽ ഗരിമാവിനെ
അവരന്നരുളിച്ചെയ്ത മറയിങ്ങറിയിച്ചിടും.

9 ഗുണമാം കുന്നേറിയങ്ങു നില്ക്കുന്ന മുനിമാരുടെ
കോപം ക്ഷണികമെന്നാലും ഭുവിൽ ദുർവാരമാമത്.

10 സർണ്ണപ്രാണിയിലും തുല്യ കൃപ പൂ◌ു നടക്കയാൽ
അന്തണന്മാരെന്നു ചൊല്ലേതു സന്ന്യാസിമാരെയാം.

ഭാര്യാധർമ്മം

(ഗൃഹിണീത്വം)

1 വസതിക്കൊത്ത ഗുണമുള്ളവളായ്, വരവിൽ സമം
വ്യയവും ചെയ്യുകിൽ തൻ്റെ വാഴ്ച്ചയ്ക്കു തുണയാമവൾ.

2 ഗുണം കുടുംബിനിക്കില്ലാതാകി, ലെല്ലാമിരിക്കിലും
ഗുണമില്ല കുടുംബത്തിനി,ല്ലാതാകും കുടുംബവും.

3 ഗുണം കുടുംബിനിക്കുണ്ടായീടിലെന്തി,ല്ലവൾക്കതു
ഇല്ലാതെയാകിലെന്തു,ണ്ടൊന്നുമില്ലാതെയായിടും.

4 ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയാകുന്ന ഗുണത്തോടൊത്തു ചേർന്നിടിൽ
ഗൃഹനായികയെക്കാളും വലുതെന്തു ലഭിച്ചിടാൻ?

5 ദൈവത്തിനെത്തൊഴാതാത്മനാഥനെത്തൊഴുതെന്നുമേ
എഴുനേൽപ്പവൾ, പെയ്യെന്നു ചൊല്ലിടിൽ മഴ പെയ്തിടും.

6 തന്നെ രക്ഷിച്ചു തൻ പ്രാണനാഥനെപ്പേണി, പേരിനെ
സൂക്ഷിച്ചു ചോർച്ചയില്ലാതെ വാണീടിലവൾ നാരിയാം.

7 അന്തഃപുരത്തിൽ കാത്തീടിലെന്തുള്ളതവരെ സ്വയം
നാരിമാർ കാക്കണം സ്വാത്മചാരിത്ര്യം കൊതുത്തമം.

8 നാരിമാർക്കിങ്ങുതൻ പ്രാണനാഥപൂജ ലഭിക്കുകിൽ
ദേവലോകത്തിലും മേലാം ശ്രേയസ്സൊക്കെ ലഭിച്ചിടാം.

9 പേരു രക്ഷിക്കുന്ന നല്ല, നാരിയില്ലാതെയായിടിൽ
പാരിടത്തിൽ സിംഹയാനം ഗൗരവം തന്നിൽ വന്നിടാ.

10 നാരീഗുണം ഗൃഹത്തിന്നു ഭൂരിമംഗളമായത്
സാരനാം പുത്രനതിന്നു നേരായൊരു വിഭൂഷണം.

52

ധർമ്മഃ

(ധർമ്മം മാസികയ്ക്കെഴുതിയ മംഗളാശംസ)

ധർമ്മ ഏവ പരം ദൈവം
ധർമ്മ ഏവ മഹാധനം
ധർമ്മസ്സർണ്ണത്ര വിജയീ
ഭവതു ശ്രുയസേ നൃണാം.

52

സമാധിശ്ലോകങ്ങൾ

(ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ മഹാസമാധി പ്രാപിച്ചപ്പോൾ എഴുതിയത്)

സർണ്ണജ്ഞ ഋഷിരുത്ക്രാന്തഃ
സദ്ഗുരുഃ ശുകവർത്മനാ
ആഭാതി പരമവ്യോമ്നി
പരിപൂർണ്ണ കലാനിധിഃ.
ലീലയാ കാലമധികം
നീത്വാ ■ ന്തേ സ മഹാപ്രഭുഃ
നിസ്സ്വം വപുഃ സമുത്സൃജ്യ
സ്വം ബ്രഹ്മവപുരാസ്ഥിതഃ.

53

ഒരു സമസ്യാപൂരണവും ഒരു മംഗളാശംസയും

കൊല്ലത്തുനിന്നും വിളയത്തു കൃഷ്ണനാശാന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രചരിച്ച വിദ്യാവിലാസിനി മാസി കയിലാണ് ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെയും കുമാരനാശാന്റെയും ആദ്യകാലകവിതകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. സ്വാമികളും ആശാനും മാത്രം പങ്കെടുത്ത ഒരു സമസ്യാപൂരണവും വിദ്യാ വിലാസിനിയിൽ (1073 മേടം, പു: 1, ല: 8) വന്നു. ഗുരുദേവന്റെ പൂരണം ഇതാണ്.

""കാലദേശകനകങ്ങൾ വിസ്മൃതി കരസ്ഥ

മാക്കമതുപോലെയ-

പ്പാലെടുത്തു പരുകും ഖഗം ബകമെതിർത്തു

ശുക്തിയതുപോലെ താൻ

വേല ചെയ്തുലയിൽ വച്ചുരുക്കിയൊരിരുമ്പി-

ലൊറ്റിയ ജലം വിയ-

ജ്ജ്വാലയിൽ പണമറിഞ്ഞു കൊള്ളുമുപദേശ-

മോർക്കിലിതുപോലെയാം.''

മാവേലിക്കരനിന്നും 1101 മീനം മുതൽ കെ. പത്മ നാഭപ്പണിക്കരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ സ്മാരകാർത്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്ന ധർമ്മകുമാരൻ മാസികയ്ക്ക് ഗുരുദേവൻ നല്കിയ മംഗളാശംസ.

""കർമ്മം പരോപകാരം

ധർമ്മോപേതം പരത്തി ലോകത്തിൽ

ശർമ്മമമർന്നു വളർന്നീ-

ധർമ്മകുമാരൻ ജയിക്ക ജനതയ്ക്കായ്!''

ഈശാവാസ്യോപനിഷത്

1 ഈശൻ ജഗത്തിലെല്ലാമാ-

വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ

ചരിക്ക മുക്തനായാശി-

ക്കരുതാരുടെയും ധനം.

2 അല്ലെങ്കിലന്ത്യം വരെയും

കർമ്മം ചെയ്തിങ്ങസങ്ഗനായ്

ഇരിക്കുകയിതല്ലാതി-

ല്ലൊന്നും നരനു ചെയ്തിടാൻ.
3 ആസുരം ലോകമൊന്നു്
ക്കൂരിരുട്ടാലതാവൃതം
മോഹമാർന്നാത്മഹന്താക്കൾ
പോകുന്നൂ മൃതരായതിൽ.
4 ഇളകാതേകമായേറ്റം
ജിതമാനസവേഗമായ്
മുന്നിലാമതിലെത്താതെ
നിന്നുപോയിന്ദ്രിയാവലി.
5 അതു നില്ക്കുന്നു പോകുന്നി-
തോട്ടമന്യത്തിനപ്പുറം
അതിൻ പ്രാണസ്പന്ദനത്തി-
ന്നധീനം സർവകർമ്മവും.
6 അതു ലോലമതലോല-
മതു ദൂരമതന്തികം
അതു സർണ്ണാന്തരമതു
സർവത്തിന്നും പുറത്തുമാം.
7 സർവഭൂതവുമാത്മാവിൽ
ആത്മാവിനെയുമങ്ങനെ
സർവഭൂതത്തിലും കാണു-
ന്നവനെന്തുള്ളു നിന്ദ്യമായ്?
8 തന്നിൽ നിന്നന്യമല്ലാതെ
എന്നു കാണുന്നു സർവവും
അന്നേതു മോഹമന്നേതു
ശോകമേകത്വദൃക്കിന്?
9 പങ്കമറ്റംഗമില്ലാതെ
പരിപാവനമായ് സദാ
മനസ്സിൻ മനമായ് തന്നിൽ
തനിയേ പ്രാല്ലസിച്ചിട്ടും.
10 അറിവാൽ നിറവാർന്നെല്ലാ-

മറിയും പരദൈവതം
പകുത്തു വെണ്ണേറായ് നല്കി
മുൻപോലീ വിശ്വമൊക്കെയും.
11 അവിദ്യയെയുപാസിക്ക-
ന്നവരന്ധതമസ്സിലും
പോകുന്നു വിദ്യാരതര-
ങ്ങതേക്കാൾ കൂരിരുട്ടിലും.
12 അവിദ്യകൊ◌ുള്ളതന്യം
വിദ്യകൊ◌ുള്ളതന്യമാം
എന്നു കേൾക്കുന്നിതോതുന്ന
പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നു നാം.
13 വിദ്യാവിദ്യകൾ രും ക-
റിഞ്ഞവരവിദ്യയാൽ
മൃത്യുവെത്തരണം ചെയ്തു
വിദ്യയാലമൃതാർന്നിടും.
14 അസംഭൂതിയെയാരാധി-
പ്പവരന്ധതമസ്സിലും
പോകുന്നു സംഭൂതിരത-
രതേക്കാൾ കൂരിരുട്ടിലും.
15 സംഭൂതികൊ◌ുള്ളതന്യ-
മസംഭൂതിജമന്യമാം
എന്നു കേൾക്കുന്നിതോതുന്ന
പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നു നാം.
16 വിനാശം കൊ◌ു മൃതിയെ-
ക്കടന്നമൃതമാം പദം
സംഭൂതികൊ◌ു സംപ്രാപി-
ക്കുന്നു രുമറിഞ്ഞവർ.
17 മൂടപ്പെട്ടുന്നു പൊൻപാത്രം
കൊ◌ു സത്യമതിൻ മുഖം
തുറക്കുകതു നീ പൂഷൻ!

സത്യധർമ്മനു കാണുവാൻ.
18 പിറന്നാദിയിൽ നിന്നേക-
നായി വന്നിങ്ങു സൃഷ്ടിയും
സ്ഥിതിയും നാശവും ചെയ്യും
സൂര്യ! മാറ്റുക രശ്മിയെ.
19 അടക്കുകിങ്ങു കാൺമാനായ്
നിൻ കല്ല്യാണകളേബരം
കുളുടാത്തതായ് കണ്ണു-
കൊ◌ു കാണപ്പെടുന്നതായ്.
20 നിന്നിൽ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാ-
കൃതിയേതാണതാണു ഞാൻ;
പ്രാണൻ പോമന്തരാത്മാവിൽ;
പിൻപു നീറാകുമീയുടൽ.
21 ഓ◌ാമെന്നു നീ സ്മരിക്കാത്മൻ!
കൃതം സർവം സ്മരിക്കുക
അഗ്നേ! ഗതിക്കായ് വിടുക
സന്മാർഗ്ഗത്തൂടെ ഞങ്ങളെ.
22 ചെയ്യും കർമ്മങ്ങളെല്ലാവു-
മറിഞ്ഞീടുന്ന ദേവ! നീ
വഞ്ചനം ചെയ്യുമേനസ്സു
ഞങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റുക.
അങ്ങേയ്ക്കു ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു
നമോവാകം മഹത്തരം. ▪

ചിജ്ജഡചിന്തകം

അണുവു മുതൽ ആനവരെ ഉള്ളവയൊക്കെ ഇളകി നടക്കുന്നതും, പുല്ലു മുതൽ ഭൂരുഹപര്യന്തം നിലയിൽ നിൽക്കുന്നതും ആകുന്നു. എന്നു വേ, നമ്മുടെ കണ്ണു, മൂക്കു മുതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്നും ബ്രഹ്മംവരെ ഒക്കെയും ചിത്തും, മണ്ണിന്നു തൊട്ടു മൂലാതിരസ്കരണിവരെ കാണപ്പെട്ടുന്നതൊക്കെയും ജഡവും ആകുന്നു. ഇ◌ൗ ഇരു പിരിവുകളിലുമായി സൂത്രത്തിൽ കോർത്തിട്ടി രിക്കുന്ന മണികൾ പോലെ എല്ലാവകയും അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇ◌ൗ ഇരു പിരിവുകളിലുമുള്ള പങ്ങളെയൊ ക്കെയും അറിയിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെടുന്ന നാമഭേദം ഒന്ന്. ഇവകളിൽ നിന്നും ആത്മീയമായും ഭൗതിക മായും വെളിപ്പെടുന്ന ശബ്ദഭേദം ഒന്ന്. ഇതു രും ചെവിയിലും, താനാശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന പം ഇന്നതെ ന്നുള്ള സൂചനയോടുകൂടി വരുന്ന സ്പർശ ഭേദം ത്വക്കിലും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, അഗ്നി മുതലായ ജ്യോതിസ്സുകൾ എന്നല്ല, ഇവകളെക്കൊ◌ു ശോഭിക്കുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളെയും ഏന്തിക്കൊ◌ു നിൽക്കുന്ന വർണ്ണ ഭേദം കണ്ണിലും, മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം മുതലായ രസവർത്ഥ ങ്ങളെ ഉള്ളിൽ അടക്കിക്കൊ◌ുവരുന്ന രസഭേദം നാവിലും, താനിരുന്നിളകി വരുന്നത് ഇന്നതിൽ നിന്നാണെന്നു ആ ഗന്ധദ്രവ്യത്തെ അറിയിക്കുന്ന തന്ത്ര ത്തോടു കൂടി വരുന്ന ഗന്ധഭേദം മൂക്കിലും ആയി അട ങ്ങിയിരുന്നറിയപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഇ◌ൗ ശബ്ദാദി വിഷയം അഞ്ചും ശ്രോത്രം മുതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് അപ്പോഴ പ്പോൾ തള്ളി വെളിയിൽ വന്നിരുന്ന് കാണുന്നതോ, അതല്ല, ഭൗതികമായി വെളിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വന്നു പറ്റി അറിയുന്നതോ, എന്നു നോക്കിയാൽ, ഭൗതികമായി വെളിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വന്നു പറ്റി അറിയപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ ഇതൊരു അസംഭവം തന്നെ. എങ്ങനെയെന്നാൽ, നമ്മാൽ കാണപ്പെടുന്ന ഇ◌ൗ കുടം ഉ◌ായിട്ട് ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശം ഒരു വർഷത്തിലധികമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ കാണുന്ന ക്ഷണത്തിൽ ഉദിച്ചു വിളങ്ങിക്കൊ◌ിരിക്കുന്ന ഇ◌ൗ കുടം കാണുന്നതിനു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഉ◌ായിരുന്നു വെന്നുള്ളത് ശുദ്ധ അസംബന്ധം തന്നെ. അങ്ങനെയല്ല, നാം കില്ല

എന്നേ ഉള്ളൂ, കുടം ഉ്ായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇത് ഇൗ കുടത്തിൽ കാണുന്ന പഴക്കത്തിൽ നിന്നും തള്ളിവരുന്നതിലൊരു വ്യവഹാരമാണ്.

ഇതു നിൽക്കട്ടെ. നമ്മാൽ കാണപ്പെടുന്ന കുടം നാമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഉ്ാ യിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അതല്ലാ, ഉ്ായിരുന്നു എങ്കിൽ, അവിടെ അപ്പോൾ കതിലൊരാളും കൂടി വേ്യിരിക്കുന്നു. അതെങ്ങനെ, കാണുന്ന ദിക്കിൽ കവനുണ്ണെല്ലാതെ കാണാത്ത ദിക്കിൽ കവനു്ായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത്? അങ്ങനെ കവനില്ലാ എങ്കിൽ കാണപ്പെടുന്നതുമില്ല. അപ്പോൾ ഇൗ കുടം ഇതിനു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും, ഇപ്പോൾ ഇൗ ക്ഷണത്തിൽ ഉദിച്ചു വിളങ്ങുന്നു എന്നും വെളിവാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ കുടം തന്നെ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ, കുടത്തിൽ നിന്നും തള്ളി വരുന്ന, "ഇൗ കുടം ഉ്ായിട്ട് ഒരു വർഷത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു' എന്നുള്ള വ്യവഹാരം എങ്ങനെ നിലനിൽക്കുന്നു? അതല്ല, ഇന്നപ്പോൾ നിർമ്മിതമായ ഇന്നയിന്ന ലക്ഷണങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു കുടം ഇന്ന ദിക്കിലിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നാം ഒരു ആപ്തനിൽ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊ്ു വന്ന്, ഇതാ ഇപ്പോൾ ആ അടയാളങ്ങളോടുകൂടിയ ഇൗ കുടത്തെ കാണുന്നു, അതു കൊ്ാണ് അന്നുതൊട്ടിന്നുവരെയുള്ള അളവെടുത്തു നോക്കിയതിൽ ഇപ്പോൾ ഇൗ കുടം ഉ്ായിട്ട് ഒരു സംവത്സരത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് എങ്കിൽ, അതും ഇൗ കുടത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ തള്ളി വരുന്നതല്ലാതെ മേൽപ്രകാരം ഇതിനു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു തന്നെ പറയണം.

അതല്ല, നാം തന്നെ പരൊ്ിക്കൽ കിരുന്ന കുടമാണ് ഇത്. അന്നു കിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങളെല്ലാം ഇതാ ഇതിൽ കാണുന്നു. ആ കുടം തന്നെ ഇൗ കുടം. അതുകൊ്ാണ് ഇൗ കുടം ഉ്ായിട്ടിപ്പോൾ ഒരു സംവത്സരത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് എങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ നമ്മോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന ഇൗ കുടം അപ്പോൾ ഇതുപോലെ നമ്മോടുകൂടി ഇരുന്നിരുന്നു എന്നും, ഇടയിൽ നശിച്ച്, ആ ശുദ്ധശൂന്യത്തിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെ നമ്മോടുകൂടി പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യവഹാരം നേരിടുന്നു. അപ്പോൾ നാം ഇല്ലാതിരുന്ന ശൂന്യത്തിന്റെ അപ്പുറമുള്ള കഥയെ നാം

ഇവിടെ പ്രസം ഗിക്കുന്നത് ഭ്രമംകൊ ു തന്നെയെന്നു വരുന്നു. അല്ലെ ങ്കിൽ നമ്മുടെ പൂർണ്ണ ജന്മത്തിലുള്ള കഥയുടെ ജ്ഞാ പകം നമുക്കിപ്പോൾ ഉ ായിരിക്കണം. അതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അതുപോലെ തന്നെ ഇതും ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അറിയാം. അതല്ല, സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നുണർന്നു വരുമ്പോൾ ആ സുഷുപ്തിയുടെ പൂർണ്ണാ വസ്ഥയിലുള്ള ജ്ഞാപകം ഉ ായിരിക്കുന്നതു പോലെ യെങ്കിൽ, അതു വന്ധ്യയുടെ പുത്രൻ ഇല്ലെന്നു പറയു മ്പോൾ, അല്ല അവൻ ശശവിഷാണംപോലെ ഉള്ളവനാ ണെന്നു പറയുന്നതു പോലെ തീരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒന്നും അല്ലാ എങ്കിൽ, പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഇൗ കുടത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഭൂതകാല വ്യവഹാരം നേരിട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ഇൗ വർത്തമാന ക്ഷണത്തിൽ കുടമു ായി ഇൗ വിധത്തിലിരിക്കുന്നതിനു അവകാശം ഇല്ലല്ലോ എന്നുള്ള ഉൗഹം ഉള്ളിൽ നിന്നും തള്ളി വെളിയിൽ വന്ന് കുടത്തിൽ വീണ്, ഇതിൽ പൂർണ്ണകാലീനമായ വ്യവഹാരത്തെ തൊടുത്ത് ഇങ്ങനെ അസംബന്ധമായി വ്യവഹരിക്കുന്നതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല. അത് എങ്ങനെ എന്നാൽ, സ്വപ്നത്തിൽ നാം ഒരു വൃക്ഷത്തെ ക ു ചെന്നു അടുത്തു നിന്നുകൊ ്, "ഹാ! ഇൗ വൃക്ഷമു ായിട്ടു ഇപ്പോൾ ഒരു നൂറു സംവത്സരത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു' എന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നോക്കിയാൽ ഇന്നലത്തെ സ്വപ്നത്തിലുള്ള വൃക്ഷത്തിൽ ക നൂറു സംവത്സരത്തിന്റെ പഴക്കം അസംബന്ധമെന്നും, വൃക്ഷം അപ്പോൾ സ്വപ്നദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും വെളിയിൽ തള്ളി വന്നിരുന്നു കതെന്നും, സ്വപ്നം ഭൗതികമായി വെളിയിലു ായിരുന്നതല്ലെന്നും വെളിവാകുന്നു. അതു പോലെ, ഇൗ കുടവും ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ നിന്നു വെളിയിൽ തള്ളിയിരുന്ന് കാണുന്നതല്ലാതെ ഭൗതികമായി വെളിയിലിരിക്കുന്നതല്ല എന്നു വിശദമാകുന്നു. ഇനി ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റുള്ള വിഷയങ്ങളും അതാതു ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽനിന്നും അപ്പോഴപ്പോൾ വെളിയിൽ തള്ളി വരുന്നു എന്നുള്ളത് പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

ഹാ! കൊള്ളാം. ശരി. ഇപ്പോൾ ശരീരാദി സകല പ്രപഞ്ചവും ഉള്ളിൽ നിന്നും വെളിയിൽ തള്ളി വരുന്നു എന്നുള്ളത് നല്ലവണ്ണം അനുഭവമായി. എങ്കിലും ഇതിലും ഒരു സംശയം കൂടിയിരിക്കുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ, തേജോമയങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് തമോമയങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ വരുന്നു എങ്കിൽ ഇതിൽ സൂര്യങ്കൽ നിന്നും ഇരുളു പൊങ്ങി വരുന്നു എന്നുള്ള വിരോധം നേരിടുന്നു. അതുകൊ ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളോട്ടു കൂടി വരുന്നതിനു വല്ലതും ന്യായമു ോഎന്നു നോക്കിയാൽ അതും കാണുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇരുളും വെളിവും കൂടി ഒരു ദിക്കിലിരുന്നു ഒരു സമയം പൊങ്ങിവരുന്നു എന്നു പറയണം. അത് ഒരിക്കലും നടപ്പുള്ളതുമല്ല.

അയ്യോ, ഇത് എന്തോന്നു ഇന്ദ്രജാലമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം! വെളിയിൽ കാണുന്നതുമല്ല ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്നും തള്ളിവരുന്നതുമല്ല, ഇന്ദ്രിയങ്ങളോട്ടുകൂടി വരുന്നതുമല്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഇപ്രകാരം നിർഹേതു കമായി കാണപ്പെടുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അത് അവിചാരദശയിൽ കാനൽജലം പോലെ തോന്നുന്നതല്ലാതെ, വിചാരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം ശുദ്ധചിത്തായിത്തന്നെ വിളങ്ങുന്നു. അത് എങ്ങനെയെന്നാൽ, "ഒരു കയറ്റിൻ കത്തിൽ കല്പിതമായിരിക്കുന്ന നാഗം വെളിച്ചം വരുമ്പോൾ അധിഷ്ഠാനമായ ആ കയറ്റിൽത്തന്നെ മറയും. അപ്പോൾ മുമ്പിൽ, "ഇത് നാഗം' എന്നിങ്ങനെ ഇദം വൃത്തിയാൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കല്പനാ നാഗത്തിൽ നിന്നു വിട്ട് കണ്ണു ആ കയറ്റിൽത്തന്നെ പറ്റി നിന്നു വിളങ്ങുന്നതുപോലെ, അവിചാരദശയിൽ കാണ പ്പെടുന്ന ഈ ശരീരാദി പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഇപ്രകാരം നിഷ്കാരണമായി അഖണ്ഡചിന്മാത്രമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും അവകാശ മില്ലഎന്നിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു ാകുന്ന ബോധോദയത്തിൽ ഇതൊക്കെയും അധിഷ്ഠാനമായ ബ്രഹ്മത്തിൽത്തന്നെ മറയുന്നു. അപ്പോൾ ഇതു മുമ്പിൽ കിരുന്ന കല്പിത പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നും വിട്ട്, നിരാധാരമായിരിക്കുന്ന ഇദംവൃത്തി ഊർധ്വമുഖിയായി ജീവബോധത്തോട്ടുകൂടെ അഖണ്ഡചിത്തിൽ ലയിച്ചു ചിത്തു മാത്രമായി വരുന്നു.

പിന്നേയും പൂർണ്ണവാസനകൾ പെരുത്തു പ ത്തെപ്പോലെ പ്രപഞ്ചം തോന്നും. ഇതും മേൽപ്രകാരം ആപാദചൂഡം ചിന്തിച്ചു ചിത്തിലൊടുക്കി ചിത്തായി നില്ക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്തു ചെയ്തു വരുമ്പോൾ

അശുദ്ധവാസന ക്ഷയിച്ച ആധാരമില്ലാതെ ശുദ്ധവാസ നയിൽ തന്മാത്രയിൽ തന്നെ അടങ്ങി, ഇ◌ൗ രു വാസ നകളിലും ബന്ധിച്ചിരുന്ന അഹങ്കാരിയും കെട്ട് പൂർണ്ണ മായി നില്ക്കും. ഇ◌ൗ സ്ഥാനം ചിത്തുമല്ല ജഡവുമല്ല, സത്തുമല്ല അസത്തുമല്ല, സുഖദുഃഖാദികളായ ദ്വന്ദ്വങ്ങൾ ഒന്നുമല്ല. ഇങ്ങനെ അനിർവചനീയമായിരിക്കുന്ന ഇതിൽ നിന്നും സൃഷ്ട്യാദികൾ നടന്നും കൊ◌ിരിക്കു ന്നതു തന്നെ അത്യാശ്ചര്യം! ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യം അല്പബോധികളായ ആത്മാക്കൾ എന്തറിയുന്നു!
ഹാ! ജയ ജയ നടേശ! നടേശ! നടേശ!

ദൈവചിന്തനം-1

ഇ◌ൗ ഭൂലോകത്തിൽ ബഹുവിധം ജീവകോടികൾ വസിക്കുന്നതുപോലെ ഗന്ധം, ശീതം, ഉഷ്ണം ഇ◌ൗ ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ വായുലോകത്തിലും അനന്ത ജീവകോടികളിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ തത്ത്വം ചില കല്ലേറു മുതലായ പ്രവൃത്തികളെ ക്കൊ◌ും, അതു ചില മാന്ത്രികന്മാരാൽ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതു കൊ◌ും, ദേവതാഗ്രസ്തന്മാരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ചില അ Û◌ുത കാര്യങ്ങളെക്കൊ◌ും സാമാന്യേന വെളിവാകുന്നു.
അതുമല്ല ë അന്തരചാരികളുന്നെ◌ും, അവർ ചില ഭക്തന്മാ രുടെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷമായി വന്ന് അവർക്ക് വേ◌ും വരങ്ങ ളെല്ലാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇന്നും അവരെ ഉപാസി ക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിക്കുമെന്നും, ദേവതാസിദ്ധിയുള്ള ആളുകൾ

ഇപ്പോഴും അനേകം ഇരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും മിക്കവാറും ലോക സമ്മതമാകുന്നു. അതുകൊ ് ഇഹലോകവാസികളെപ്പോലെ പരലോകവാസികളും ഉണ്ടെ ുള്ളത് നിർവിവാദമാകുന്നു. അവർക്ക് വായുവെ പ്പോലെ വേഗമുള്ളതു കൊ ും, അദൃഷ്ട രൂപികളായിരുന്നു കൊ ് അതികഠിന പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്ക കൊ ും, ഇവരിൽ വച്ചു ചിലർ അടുക്കുമ്പോൾ ഉഷ്ണവും ചിലരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശീതവും, ചിലർക്ക് സുഗന്ധവും ചിലർക്ക് ദുർഗന്ധവും മറ്റും ഇങ്ങനെയുള്ള സകല സംഗതികളെക്കൊ ുമാണ് ഇവരെ വായുലോകവാസികളെന്ന് ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുകളെല്ലാം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ഈ വായുലോകവാസികളിൽ ചിലർക്ക് പാലിലും ചിലർക്ക് നെയ്യിലും ചിലർക്ക് തേനിലും ചിലർക്ക് പായസ ത്തിലും ചിലർക്ക് പഴവർത്തങ്ങളിലും ചിലർക്ക് പലഹാരങ്ങളിലും ചിലർക്ക് കന്ദവർത്തങ്ങളിലും പ്രീതിയു ്. ചിലരുടെ പ്രീതി പരിമളദ്രവ്യത്തിൽ, ചിലരുടെ പ്രീതി മന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് തന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് യന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് നൃത്തത്തിൽ, ചിലർക്ക് വാദ്യത്തിൽ, ചിലർക്ക് ഗാനത്തിൽ. ചിലർക്ക് സകലതിലും പ്രീതിയു ്. ചിലർ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ, ചിലർ രക്തം കുടിക്കുന്നവർ, ചിലർ മദ്യപാനികൾ, ചിലർ പ്രേതം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ, ചിലർ പിള്ളതീനികൾ, ചിലർ ഗർഭം കലക്കുന്നവർ, ചിലർ ശുക്ലഭോജികൾ, ചിലർ കാമികൾ, ചിലർ ഭോഗികൾ, ചിലർ കൃശന്മാർ, ചിലർ സ്ഥൂലന്മാർ. ചിലരുടെ നിറം വെളുപ്പ്, ചിലരുടെ നിറം കറുപ്പ്, ചിലർക്ക് മഞ്ഞൾ വർണ്ണം, ചിലർ ചിത്രവർണ്ണന്മാർ, ചിലർ ഹ്രസ്വന്മാർ, ചിലർ ദീർഘന്മാർ. ചിലർ കാളവാഹനമുള്ളവർ, ചിലർ മയിൽവാഹനമുള്ളവർ, ചിലർ ഗരുഡന്മേലേറി നടക്കുന്നവർ. ചിലരുടെ വാഹനം കുതിര. ചിലർ പക്ഷിമുഖമുള്ളവർ, ചിലർ അശ്വമുഖന്മാർ, ചിലർ സർപ്പത്തിന്റെ മുഖംപോലെയുള്ളവർ. ചിലർ അശുദ്ധ ഭൂവാസികൾ, ചിലർ ശുദ്ധഭൂവാസികൾ. ചിലർ ശുക്ലാംബര ധാരികൾ, ചിലർ പീതാംബരധാരികൾ, ചിലർ നീലാംബരികൾ, ചിലർ ജീർണ്ണവസ്ത്രമുള്ളവർ, ചിലർ കൗപീനധാരികൾ, ചിലർ ദിഗംബരന്മാർ,

ചിലർ ജടിലന്മാർ, ചിലർ മുണ്ഡികൾ. ചിലർ ശാന്തന്മാർ, ചിലർ ക്രൂരന്മാർ, ചിലർ ശിഷ്ടന്മാർ, ചിലർ ദുഷ്ടന്മാർ. ചിലർ സംഹാരശക്തിയുള്ളവർ, ചിലർ സൃഷ്ടിക്കുന്നവർ, ചിലർ രക്ഷിക്കുന്നവർ. ചിലർ ദംഷ്ട്രയുള്ളവർ, ചിലർ ഭയങ്കരരൂപികൾ, ചിലർ സൗന്ദര്യമുള്ളവർ. ചിലർ ബലികൊള്ളുന്നവർ, ചിലർ തർപ്പണ പ്രീതിയുള്ളവർ, ചിലർ ഹോമത്തിൽ പ്രീതിയുള്ളവർ, ചിലർ അമൃതം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ. ചിലർ പരമാണുപ്രായേണ പരകായത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ, ചിലർ പർണ്ണതംപോലെ ഇരിക്കുന്നതിന് ശക്തിയുള്ളവർ. ചിലർ അങ്ങനെ മലപോലെ ഇരുന്നാലും പൂപോലെ ഭാരമില്ലാത്തവർ, ചിലർ പൂപോലെ ഇരുന്നാലും പർണ്ണതംപോലെ ഭാരമുള്ളവർ. ചിലർ സകലർക്കും ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നവർ, ചിലർ സകല പദാർത്ഥങ്ങളും വശീകരിക്കുന്നവർ, ചിലർ സകല ദിക്കിലും നിർവിഘ്നം സഞ്ചരിക്കുന്നവർ, ചിലർ ഒരു സമയം പലദിക്കിലും കാണുന്നവർ, ചിലർ ഈ എല്ലാ സിദ്ധികളുമുള്ളവർ, ചിലർ ഏകദേശം ചില സിദ്ധികളുള്ളവർ. ഇതു കൂടാതെയും ഇതുപോലെ അനേകം സിദ്ധിഭേദങ്ങളോടും വർണ്ണവിശേഷങ്ങളോടും ആഹാരവിശേഷങ്ങൾ, ആകൃതിവിശേഷം, വാഹന വിശേഷം ഇതുകളോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ശുദ്ധ ദൈവങ്ങളും അശുദ്ധ ദുഷ്ടഭൂത പ്രതയക്ഷരാക്ഷസപൈശാചജാതികളും ഇരിക്കുന്നു.

ഇവർ സർണ്ണ പ്രാണികളുടെ ഹൃദയത്തിലും പ്രവേശിച്ച് ബുദ്ധിയെ ശുദ്ധി വരുത്തുന്നതിനും ഭ്രമിപ്പിച്ചു മാലിന്യപ്പെട്ടു ത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും നന്നാക്കുന്നതിനും സർണ്ണസമ്പത്തുക്കളേയും കൊടുക്കുന്നതിനും എടുക്കുന്നതിനും രക്ഷിക്കുന്നതിനും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള പ്രവൃത്തികൾക്കൊ ക്കെയും ശക്തിയുള്ളവരായുമിരിക്കുന്നു. അതുകൊ് നാം ഇവരെ ഇഷ്ടോപചാരങ്ങളോടുംകൂടി ഭജിച്ച് പ്രസാദിപ്പി ക്കേത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം തന്നെയെങ്കിലും ചില യക്ഷരാക്ഷസ ഭൂതപ്രതാദികളായ ദുഷ്ട ജന്തുക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുവേി ആട്ടുമാട്ടുകോഴികളെ അറുത്ത് അവർക്ക് പാപബലി കൊടുത്ത് ആ ദുഷ്ടഭൂതങ്ങളെ മനസ്സിൽ ആവാഹിച്ച് ഭ്രമിച്ച് തുള്ളി വെറിവാടി ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പാവങ്ങളെക്കൂടെ ഭ്രമിപ്പിച്ച് പ്രസാദം കൊടുത്ത് ഈ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തിയിൽ വശപ്പെടുത്തി നടത്തിക്കൊു പോകുന്നത് എന്തൊരു

ബുദ്ധിമാന്ദ്യമാണ്!

കഷ്ടം! ഈ ദ്രോഹികൾക്ക് ആ ദുഷ്ടജന്തുക്കളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടിവിടെ സിദ്ധിക്കുന്ന ഫലം ദുർവ്യാധി, ദുഷ്കീർത്തി, ദുർമൃതി മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾ തന്നെ. ഇപ്രകാരമില്ലാതെ ഈ വിധമുള്ള ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെച്ചെയ്യുന്ന ചില പാപികൾ ഇവിടെ സുഖജീവികളായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവരും മരിച്ച് അവരുടെ ഉപാസനാമൂർത്തികളാകുന്ന ദുഷ്ട പ്രാണികൾ വസിക്കുന്ന നരലോകത്ത് ചെന്ന് ആ ഭയങ്കരന്മാരുടെ ദാസപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്ത് അവരുടെ ഭുക്തോച്ഛിഷ്ട ങ്ങളായ അസ്ഥി, കുടൽ, തോൽ തുടങ്ങിയുള്ള അമേദ്ധ്യങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ച് രക്തം കൊഴുക്കുമ്പോൾ അവർ പിടിച്ചു കടിച്ചു പച്ച തിന്നു കാഷ്ഠിച്ചു കളയുന്നു. ഹാ! കഷ്ടം! ഈ പാപികളുടെ ആവി പിന്നെ തലകുത്തി ഭൂമിയിൽ വീണു പുല്ലു കുരുത്തു പോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പാപയോനികളിൽ പിറന്ന് പരിതപിച്ചു മരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഇവർക്ക് ഇഹപരങ്ങളിലും നിത്യോപദ്രവ ഫലമല്ലാതെ സുഖത്തിൻെറ ലവലേശംപോലും ഒരു നാളും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഈ വിധമുള്ള ഘോരകർമ്മങ്ങളെ മനഃപൂർണ്ണമായിത്തന്നെ, ആ ദുഷ്ടഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദ്രവം നേരിടുമെന്നു വിചാരിച്ച് ഭയപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദുർദ്ദേവതകളുടെ ഉപദ്രവം നമ്മിൽ നേരിടാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് വേറേ ഉപായമുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, ഈ ദുഷ്ടജന്തുക്കളെക്കാളും വളരെ ശക്തിയുള്ളവരായ ശുദ്ധദൈവങ്ങൾ അനേകമിരിക്കുന്നല്ലോ! അവരെ സേവിച്ച് സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ ഈ ഉപദ്രവം നമ്മിൽ ഒരിക്കലും നേരിടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് നാം യാതൊരു പ്രാണികൾക്കും ഉപദ്രവം വരാത്ത വിധത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത് സന്മാർത്ഥികളായി ശുദ്ധോപചാരങ്ങ ളോടുകൂടി ശുദ്ധ ദൈവങ്ങളെ ഭജിച്ച് പ്രസാദിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ഇവരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നമുക്ക് ഹൃദയപ്രസാദമുണ്ടായി ഐഹിക ഭോഗങ്ങൾ സകലവും ന്യായമായി അനുഭവിച്ച് തൃപ്തി വന്ന് ഭോഗങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യമുണ്ടായി ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളാകുന്നതിനും സംഗതി വരുന്നു. ഒരു പക്ഷം തജ്ജന്മനി കർമ്മശേഷത്താൽ ഇതിന് സംഗതി വരാതെ പോയാലും ആയുരന്ത്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഉപാസനാമൂർത്തികളായ ശുദ്ധദൈവങ്ങൾ

വസിക്കുന്ന ദിവ്യസ്ഥലത്ത് ചെന്ന് അവരോടുകൂടി അങ്ങുള്ള ദിവ്യഭോഗങ്ങളെ ഭുജിച്ച് നിവൃത്തന്മാരായി ഭൂമിയിൽ വന്ന് പുണ്യയോനികളിൽ പിറന്ന് ഉത്തമ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി വളർന്ന് സകല ഭോഗങ്ങളിലും വിരക്തി സംഭവിച്ച് ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളായി സുഖിച്ചിരുന്ന് പരമപദം പ്രാപിക്കുന്നതിലേക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഹാ! ഹാ! ചിത്രം! ചിത്രം! കയ്യിലിരിക്കുന്ന കല്പക വൃക്ഷക്കനിയെ ഭക്ഷിക്കാതെ കളഞ്ഞ് കാഞ്ഞിരക്കനിയെ തേടി ഭക്ഷിച്ച് വിഷംകൊ◌് മരിക്കുന്നു. കഷ്ടം! കഷ്ടം!

ഇതിരിക്കട്ടെ! ഇതുകൂടാതെ, ചില ഉദരംഭരികൾ സകല പ്രാണികളെയും ദൈവം നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊ◌ുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, നാം അതുകളെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊ◌് യാതൊരു പാതകവും വരാനില്ല എന്നിങ്ങനെ ആരവാരം ചെയ്തുംകൊ◌് വായില്ലാപ്രാണികളെ വധിച്ച് ഉപജീവിക്കുന്നു. കഷ്ടം! ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊ◌ു തന്നെ സർണ്ണപ്രാണികളെയും ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതുകൾ അന്യോന്യം പിടിച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യർ ചിലപ്പോൾ അതുകളാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതിനും സംഗതിവരുമായിരുന്നോ? ഇല്ല. പുത്രന് തള്ളയുടെ സ്തന്യത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതി നല്ലാതെ മാതൃനിഗ്രഹം ചെയ്ത് മാംസത്തെ ഉപയോഗിക്കണ മെന്ന് ദൈവസങ്കല്പം സംഭവിക്കുമോ? അതു ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. ഇതുപോലെ ദൈവം മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗ ത്തിനായിക്കൊ◌ുതന്നെ പ്രാണികളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു വെന്നുള്ള വ്യവഹാരം അതുകളുടെ ക്ഷീരാദികളിലായിരുന്നു വെങ്കിൽ എത്രയോ ന്യായമായിരിക്കുമായിരുന്നു? അപ്പോൾ അചര പദാർത്ഥങ്ങളായ ധാന്യാദികളൊക്കെയും മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊ◌ു തന്നെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ക്ഷീരാദികളുടെ ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടല്ലാതെ പശ്വാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുമല്ല, പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിലത്ര മനുഷ്യത്വം സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ വ്യാഘ്രാദികളായ ക്രൂരജന്തുക്കളിലല്ലയോ അതിമാനുഷത്വം സിദ്ധിക്കേ◌ത്? ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ചില ജീവകാരുണ്യമുള്ള ആളുകൾ തന്നേ

മൃഗങ്ങളായിരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നല്ലയോ വന്നു കൂടുന്നത്? കൊള്ളാം, ഈ അസംഗതികൾ ദൈവത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച് പറയുന്നതിനേക്കാളും വലുതായ ഒരു ദൈവദൂഷണം വല്ലതുമു? ഇേോ ദ്രാഹികളുടെ പക്ഷത്തിൽ പരലോകവും പരലോകവാസികളുമുണ്ടെു തന്നെ. എങ്കിലും ആ വ്യവഹാരംകൊു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ ദൈവം ഒന്നേ ഉള്ളൂ. അവൻ അരൂപിയായും സർവ്വത്ര വ്യാപിയായും ആയിരിക്കുന്നതുകൊ് നാം അവനെ ഭജിക്കുന്നതിനും അവനാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിനും അന്യത്ര കൃതവാസം വേണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ വേണമെങ്കിൽ ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിന് അവനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ആളുകളും അവിടെ ഉായിരിക്കണം. അപ്പോൾ ഇഷ്ടോപചാരങ്ങളോടുകൂടെ അവരെ ഭജിച്ച് അവരുടെ പ്രീതിയെ സമ്പാദിക്കേതും ആവശ്യകമായിവരുന്നു. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ദൈവ ത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിക്കുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളുണ്ടെ് വൃഥൈവ വ്യവഹരിച്ചുകൊ് ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്ന ഈ പാപികളും മരിച്ച് നരകത്തിൽ വീണ് അവിടെയുള്ള നരികളുടെ ഓഹരി കൊടുക്കാതെ ആത്മാർത്ഥം പ്രാണികളെ വധിച്ച് ഭക്ഷിച്ചതുകൊ് അവരും ക്രുദ്ധന്മാരായി പിടിച്ചു താഡിച്ച് കടിച്ച് പച്ച തിന്ന് കാഷ്ഠിച്ച് കളയുമ്പോൾ അവരുടെ ആവിയും മേൽപ്രകാരം തന്നെ ഭൂമിയിൽ വീണ് പുല്ല് കുരുത്തുപോകുന്നു.

പിന്നെ ചിലർ ദേവനേത്, ദേവിയേത് എന്നിങ്ങനെ ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊ് ജീവകാരുണ്യമില്ലാതെയുള്ള പ്രവൃത്തി കളെ ചെയ്ത് കാലം കഴിച്ചു വരുന്നു. അവരും മരിച്ച് മേൽ പ്രകാരം നരകത്തിൽ വീണ് അങ്ങുള്ള സർവ്വോപദ്രവഫലവും ഭുജിച്ച് അധോമുഖന്മാരായി ഭൂമിയിൽ വീണ് തൃണജളൂകാദി പാപയോനികളിൽ പിറന്ന് തപിച്ചു മരിക്കുന്നു. പിന്നെ ചിലർ സർവ്വപ്രപഞ്ചവും പരമാണുക്കളുടെ സംയോഗംകൊ് സംഭവിച്ചതല്ലാതെ ഇതിനു വേറെ ഒരു കാരണവുമില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഹമ്മതികളെയും കൈക്കൊ് ദുർവ്യാപാരിക ളായി തന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട പരമാവധിയായ സാദ്ധ്യ പരമാണു

വ്യൂഹം സാധനബുദ്ധിവൃത്തിയുടെ വ്യാപകധർമ്മ ത്തിൽ ലയിച്ച് സാദ്ധ്യസാധനനിർമ്മുക്തന്മാരായി ആ ശുദ്ധ ശൂന്യത്തിൽ മോഹിച്ചു കിടക്കുന്നതിനുപോലും സംഗതി വരാതെ അവരും വൃഥൈവ മരിച്ച് നരകത്തിൽ വീണ് ദുഃഖിച്ച് നരകശേഷം ഭൂമിയിൽ വീണ് കൃമികീടങ്ങളായിപ്പോകുന്നു.

ഇ◌ൗ സംഗതികളെല്ലാം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ നിസ്സാരമെന്നു വിചാരിച്ച് തള്ളിക്കളയാതെ സകല സമയികളും യുക്തിന്യായങ്ങളോടുകൂടി ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇത് നാം ഉജ്ജീവിപ്പാനുള്ളതിൽ ഒരു നല്ല വഴിയാകുന്നു.

59

ഗദ്യപ്രാർത്ഥന

കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും സ്ഥൂലം, സൂക്ഷ്മം, കാരണം എന്നീ മൂന്നു രൂപങ്ങളോടുകൂടിയതും പരമാത്മാവിൽ നിന്നുമ◌ായി അതിൽത്തന്നെ ലയിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിനാൽ പരമാത്മാവല്ലാതെ വേറൊന്നുമില്ല. സകല പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന - വറുത്തുകളയുന്ന - പരമാത്മാവിന്റെ യാതൊരു സ്വരൂപം എന്റെ ബുദ്ധിയെ തെളിയിച്ചു നല്ല വഴിയേ കൊ◌ു പോകുമോ, ധ്യാനിക്കേതായ പരമാത്മാവിന്റെ ആ ദിവ്യരൂപത്തെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു. അല്ലയോ പരമാത്മാവേ! ഇപ്രകാരം ഇടവിടാതെ എനിക്ക് അങ്ങയെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനും

അങ്ങയുടെ പരമാനന്ദം ലഭി ക്കുന്നതിനും അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ ഉ◌ാകേണമേ! അല്ലയോ ദൈവമേ! കണ്ണുകൊ◌ു കാണുന്നതൊന്നും നിത്യമല്ല. ശരീരവും നീർക്കുമിള പോലെ നിലയറ്റതാകുന്നു. എല്ലാം സ്വപ്നതുല്യമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറയുവാനില്ല. നാം ശരീരമല്ല, അറിവാകുന്നു. ശരീരമു◌ാകുന്നതിനു മുൻപിലും അറിവായ നാം ഉ◌ായിരുന്നു. ഇനി ഇതൊക്കെയും ഇല്ലാതെ പോയാലും നാം ഇപ്രകാരം പ്രകാശിച്ചുകൊ◌ു തന്നെയിരിക്കും. ജനനം, മരണം, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, ഭയം ഇതൊന്നും നമ്മെ തീ◌ുകയില്ല. ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന തിരുവാക്കുകളെയും, ഇ◌ൗ തിരുവാക്കുകളുടെ ഉപദേ ഷ്ടാവായ പരമാത്മാവിനെയും ഞാൻ ഉ◌ൗണിലും ഉറക്കത്തിലും ഇടവിടാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും ചിന്തിക്കുമാറാകേണമേ! നീ എന്റെ സകല പാപങ്ങളെയും കവർന്നെടുത്തുകൊ◌് എനിക്ക് നിന്റെ പരമാനന്ദം നല്കേണമേ! എന്റെ ലോകവാസം കഷ്ടപ്പാടു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതിനും ഒടുവിൽ നിന്റെ പരമപദം പ്രാപിക്കുന്നതിനും നിന്റെ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ ഉ◌ാകണമേ!
60

ആത്മവിലാസം

ഒ◌ാ! ഇതൊക്കെയും നമ്മുടെ മുൻപിൽ കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന നിഴൽപോലെതന്നെയിരിക്കുന്നു. അദ്ഭുതം! എല്ലാറ്റിനെയും കാണുന്ന കണ്ണിനെ കണ്ണ് കാണുന്നില്ല. കണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ കയ്യിലൊരു കണ്ണാടിയെടുത്തു പിടിക്കുമ്പോൾ കണ്ണ് ആ കണ്ണാടിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കണ്ണ് കണ്ണാടി യെയും നിഴലിനെയും കാണുന്നു. നിഴൽ ജഡമാകുന്നു. അതിന് കണ്ണിനെ കാണുന്നതിന് ശക്തിയില്ല. കണ്ണിന് കണ്ണിനെ എതിരിട്ട് നോക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ കണ്ണും കണ്ണിന്റെ നിഴലും കണ്ണിൽ കാണാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ കണ്ണിനെ കാണുന്നത് നാമാകുന്നു. ഇതുപോലെ, ഇ◌ൗ കണ്ണിനെ കാണുന്ന നമ്മെ നാം കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ മുൻപിൽ ഒരു കണ്ണാടിയെ സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ നാം ആ കണ്ണാടിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ നിഴലിന് നമ്മെ ക്കാണുന്നതിന് ശക്തിയില്ല. നിഴൽ ജഡമാകുന്നു.

നമുക്ക് നമ്മെ എതിരിട്ടു നോക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. നാം നമ്മിൽ കല്പിതമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടിയെയും ആ കണ്ണാടിയുടെ ഉള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന നിഴലിനെയും തന്നേ കാണുന്നുള്ളു. അപ്പോൾ നമ്മെ കാണുന്നത് നമ്മുടെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ദൈവമാകുന്നു. ചുരുക്കം, കല്പിതമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി, അതിനുള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ നിഴൽ, കണ്ണ്, കയ്യിലിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി, ആ കണ്ണാടിയുടെ ഉള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന കണ്ണിന്റെ നിഴൽ, ഇതഞ്ചും നമ്മുടെ കീഴടങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ഇതിനെ കാണുന്ന കണ്ണ് നാമാകുന്നു. കണ്ണ് കണ്ണിന്റെ നിഴലി നെയും കണ്ണാടിയെയും തന്നേ കാണുന്നുള്ളൂ. നാം നമ്മുടെ നിഴൽ, കണ്ണാടി, കണ്ണ്, കണ്ണിന്റെ നിഴൽ, കയ്യിലിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി - ഇതാറും ദൈവത്തിന്റെ കീഴടങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ഇതിനെ കാണുന്ന കണ്ണ് ദൈവമാകുന്നു.

ഓ! ഇത് ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യമാകുന്നു! നാമെന്നല്ല നമ്മാൽ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ഇങ്ങനെ നിഴലിക്കുന്നതിന് ദൈവം ഇടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ഇതിനെയൊക്കെയും ദൈവം തന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം ഒരു ദിവ്യമായ കണ്ണാടിയും കണ്ണുമായിരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! ഒരു ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടിയിൽ ഒരു പുതിയ മലയെ കാണുന്നു. അപ്പുറം ഇതാ ഒരു പടം കാണുന്നു. ഇത് നാം പ‌ു കിട്ടുള്ളതാണെന്നു തന്നെ തോന്നുന്നു. ഓ! ഇതാ മരുന്നുമാമലയും കന്യാകുമാരിയും മധുരയും കാശിയും ചിദംബരവും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അടുത്തടുത്തു കാണുന്നു. ഓ! ഇത് എത്രയോ ദൂരത്തിലിരിക്കുന്നു. നാം ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ, ഒരു ആനയോടിക്കുന്നു. നാം പേടിച്ച് മലയുടെ മുകളിലേറുന്നു. ഇവിടെയിരിക്കുന്ന യോഗീശ്വരനോട് നാം ഉപദേശം കേട്ട് യോഗാഗ്നിയിൽ ദഹിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ ഇങ്ങനെ കിനാവു കുകൊ് ഉണർന്നു നിഷ്കമ്പമായിരുന്ന് നെടുമൂച്ചു വിടുന്നു.

ചിത്രം! ഇതാ നാം മയങ്ങി എഴുന്നിരുന്നുകൊ് "ഒന്നുമറിയാതെ സുഖമായുറങ്ങി' എന്നിങ്ങനെ നമ്മുടെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്ന പെരുവെളിയിൽ ഒരു അജ്ഞാനത്തെയും അഹങ്കാരത്തെയും വെറുതെ കല്പിച്ചു വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! കിളിവാതിലിൽക്കൂടി വരുന്ന

സൂര്യകിരണത്തിൽ കിടന്നു മറിയുന്ന ധൂളിപോലെ അണ്ഡകോടികൾ മറിയുന്നു.

ഓ:ാ! ഇതാ! ഇതൊക്കെയും നമ്മിലടങ്ങി നാം നമ്മുടെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ദിവ്യമായ കണ്ണാടിയിൽ മറയുന്നു. ഇ:ൗ കണ്ണാടി നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു.

ഓ:ാ! ഇതാ! പിന്നെയും കാനലിൽ നിന്ന് വെള്ളം പൊങ്ങിവരുന്നതുപോലെ ഇതൊക്കെയും ദൈവത്തിൽനിന്ന് പൊങ്ങിവരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവാംശമായ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇതിനെയൊക്കെയും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു താത്പര്യം.

ഓ:ാ! ഇതാ! ഇതൊക്കെയും നമ്മോടുകൂടി ദൈവം തന്റെ ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന വ്യാപകദർപ്പണത്തിൽ എടുത്തു വിരിച്ച് വിസ്താരമുള്ള കണ്ണുകൊ:് നോക്കുന്നു. പിന്നെയും കണ്ണിലടക്കുന്നു. മറുപടിയും കണ്ണിൽനിന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് ദൈവത്തിന് ഒരു കളിയാകുന്നു. ഇത് ദൈവാംശമാകുന്നു. അല്ല, ദൈവം അംശമില്ലാത്തതാകുന്നു. അതുകൊ:് ദൈവാംശമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ വല്ല പരമാണുവിൽ നിന്ന് പരിണമിച്ചതോ? എന്നാൽ, അതുമല്ല. എന്തുകൊന്നൊൽ പരമാണുക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ വിവർത്തങ്ങളാകുന്നു. വിവർത്തമെന്നാൽ ഇവിടെ നിഴലാകുന്നു. നിഴലിന് വേറൊന്നായി മാറുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. മറ്റൊന്നിനും ദൈവത്തിലിരിക്കുന്നതിന് ദൈവമാഹാത്മ്യം ഇടം കൊടുക്കുന്നില്ല. അതുകൊ:് ഇതിനെ വേറൊന്നിന്റെ അംശമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. അപ്പോൾ ഇ:ൗ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും അനിർവചനീയമാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും അഞ്ജനക്കാരന്റെ മഷിയിൽ തെളിയുന്ന ദേവതപോലെയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇ:ൗ കാണപ്പെടുന്നതും ദൈവവും നാമും ആയിരിക്കുന്ന ഇതൊ ക്കെയും ദൈവത്തിലടങ്ങുമ്പോൾ ദൈവംതന്നെയായിരിക്കുന്നു. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപകതയെ കെടുക്കുന്നില്ല. നിഴലിന് യാതൊന്നിന്റെയും വ്യാപകതയെ ഭേദിക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല. നിഴലിനെ യാതൊരു വ്യാപകതയും കളയുന്നില്ല.

- ഓ:ാ! ഇതാ ഇതൊക്കെയും മനോവേഗമുള്ള ഒരു

ഘടീയന്ത്രംപോലെ ആദ്യന്തമില്ലാതെ കറങ്ങുന്നു. വിസ്മയം. നാം നമ്മുടെ കണ്ണിനെ കാണുന്നു. നമ്മെ ദൈവം കാണുന്നു. നാം നമ്മുടെ ശ്രുതിയെ ശ്രവിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മെ ശ്രവിക്കുന്നു. നാം ത്വക്കിനെ സ്പർശിക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം സ്പർശിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ നാവിനെ രസിക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം രസിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ മൂക്കിനെ മണക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം മണക്കുന്നു. നാം വാക്കിനെ തള്ളിവിടുന്നു. നമ്മെ വാക്ക് തള്ളിവിടുന്നില്ല, ദൈവം തള്ളിവിടുന്നു. നാം കൈയെ ആദാനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നമ്മെ കൈ ആദാനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല, ദൈവം ആദാനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നാം കാലിനെ നടത്തുന്നു. നമ്മെ കാലു നടത്തുന്നില്ല. ദൈവം നടത്തുന്നു. നാം ദൈവത്തെ നടത്തുന്നില്ല. നാം ഗുദത്തെ വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നമ്മെ ഗുദം വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല, ദൈവം വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. നാം ഉപസ്ഥത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ ഉപസ്ഥം ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നില്ല. ദൈവം ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഓ! ഇതാ! ദൈവത്തിൽ പുരുഷലക്ഷണം കാണുന്നു. ദൈവം കണ്ണില്ലാതെ കാണുകയും ചെവിയില്ലാതെ കേൾക്കുകയും ത്വക്കില്ലാതെ സ്പർശിക്കുകയും മൂക്കില്ലാതെ മണക്കുകയും നാവില്ലാതെ രുചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചിത്പുരു ഷനാകുന്നു. നാം ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനാകുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരം ജഡമാകുന്നു. പഴുത്തിരിക്കുന്ന അയോ ഗോളം തേജോമയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നാം കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരം തേജോമയമായിരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ഇതുപോലെ തേജോമയമായിരിക്കുന്നു.

ഓ! നമ്മുടെ ദൈവം ജ്യോതിർമയമായിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യസമുദ്രമാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും ആ നിസ്തരംഗ സമുദ്രത്തിന്റെ തരംഗമാകുന്നു.

ഓ! ഇതൊക്കെയും കാനലിൽ നിന്നു കവിയുന്ന വെള്ളമാകുന്നു. ദൈവം കാനലാകുന്നു.

ഓ! നാം ഇതുവരെയും ബഹിർമുഖനായിരുന്നു. ഇനി

അന്തർമുഖത്തോടുകൂടിയവനായിത്തീരുന്നു. ആ! ഇവിടം എത്രയോ ദിവ്യമായിരിക്കുന്നു. നാം ഇതുവരെയും നിന്നിരുന്നത് ഒരു ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടിയിലാകുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. ഇതിനെ നാം ഇതിനു മുൻപിൽ കിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നമുക്കിവിടം യാതൊരു മറവും കാണുന്നില്ല. നാമും ദൈവവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു. ഇനി നമുക്ക് വ്യവഹരിക്കുന്നതിനു പാടില്ല. ഓ! ഇതാ! നാം ദൈവത്തിനോട് ഒന്നായിപ്പോകുന്നു!

പരമകാരുണികനാരായണ ഗുരുസ്വാമിഭിഃ
ശിഷ്യാനുഗ്രഹാർത്ഥം പരബ്രഹ്മമാഹാത്മ്യ-
മിദം വിരചിതമത്യദ്ഭുതമനിർവചനീയം.

58

ദൈവചിന്തനം-2

ജീവേശ്വരജഗദ് ഭേദരഹിതാദ്വൈതതേജസേ
സിദ്ധിവിദ്യാധരശിവശ്ചരവേ ഗുരവേ നമഃ
ഓം നമോ നമസ്സമ്പ്രദായപരമഗുരവേ!

ജയ ജയ സ്വാമിൻ, ഹാ! ഇതൊരു മഹാവിചിത്രം തന്നെ! നിരിന്ധനജ്യോതിസ്സായിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടിയിൽ മരുമരീചികാ പ്രവാഹംപോലെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ദൃഷ്ടമായിരിക്കുന്ന സകല പ്രപഞ്ചവും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഗഗനാരവിന്ദത്തിന്റെ സ്ഥിതി പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അനൃത-ജഡ-ദുഃഖരൂപമായിരിക്കുന്ന ഇത് നിന്തിരുവടിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമല്ല, സ്വയമേവ ജാതമായതുമല്ല. നിന്തിരുവടിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയെങ്കിൽ നിന്തിരുവടിക്ക് കരണകർത്തൃദോഷമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിവരും. നിന്തിരുവടി കരണകർത്തൃദോഷമില്ലാത്ത നിർവ്യാപാരിയല്ലേ? അതു കൊണ്ട് അതൊരിക്കലും യുക്തമല്ല. ശുദ്ധജഡത്തിന് സ്വയ മേവ ജാതമാകുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്രകാരം അനിർണ്ണചനീയമായിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചവും സച്ചിദാനന്ദഘനമായ നിന്തിരുവടിയും കൂടി തമഃപ്രകാശങ്ങൾപോലെ സഹവാസം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തന്നെ ഒരത്യദ്ഭുതം!

ഞങ്ങളുടെ ത്രികരണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും എല്ലാം തേജോരൂപമായ

നിന്തിരുവടിയുടെ നേരേ തമോമയമായ കർപ്പൂരധൂളിയുടെ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു കൊ◌ിപ്പോൾ നിരഹങ്കാരികളായ ഞങ്ങളും നിന്തിരുവടിയും തമ്മിൽ യാതൊരു ഭേദവും ഇല്ല. ഭേദരഹിതന്മാരായ നാം ഇരുവരുടെയും മധ്യവർത്തിയായ ഭേദവ്യവഹാരവും എങ്ങനെയോ ചിരഞ്ജീവിയായുമിരിക്കുന്നു. നിന്തിരുവടിയും ഞങ്ങളും പ്രപഞ്ചവും ഇ◌ൗ ത്രിപദാർത്ഥവും അനാദിനിത്യമായ നിന്തിരുവടി തന്നെ. അപ്പോൾ നിന്തിരുവടിക്ക് അദ്വൈത സിദ്ധിയും ഇല്ല. ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധനിവൃത്തിയുമില്ല. ഇതു കൂടാതെ നിന്തിരുവടിക്കും ഞങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള സേവ്യസേവക ഭാവത്തിനും ഹാനി വരുന്നുവെങ്കിലും നിത്യബദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ നിത്യമുക്തനായ നിന്തിരുവടിയെ സേവിക്കുന്നത് യുക്തം തന്നെ. നിത്യബദ്ധരുടെ ബന്ധനത്തിനു നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊ◌് അത് നിഷ് പ്രയോജനമായിത്തന്നെ തീരുന്നു. പ്രയോജനമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് മൗഢ്യമെന്നത്ര പറവാൻ പാടുള്ളൂ. ഇ◌ൗ അനാദിയായ ഞങ്ങളുടെ മൗഢ്യവും നിന്തിരുവടിയിൽത്തന്നെ അവസാനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സർണ്ണോപകാരിയായ നിന്തിരുവടിക്കായ്ക്കൊ◌് ഒരു വിധത്തിലും ഒന്നും ഉപകരിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യമില്ലാതെ ആയല്ലോ! ദൈവമേ, ഇ◌ൗ വ്യസനവും നിന്തിരുവടിയിൽത്തന്നെ നിർധൂ ളിയായിരിക്കുന്നു!

ഇതെല്ലാം പോകട്ടെ! ഏതു പ്രകാരമെങ്കിലും സ്വപ്നത്തിൽ ക കഥയെ ജാഗ്രത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു ക്രീഡിക്കു ന്നതുപോലെ, രാജസതാമസവൃത്തികളിൽ സ്ഫുരിച്ച് പടർന്നിരിക്കുന്ന ഇ◌ൗ അനൃതജഡധബാധയെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ശുദ്ധസാത്ത്വിക വ്യാപകവൃത്തി പ്രകാശത്തിൽ ക്രീഡിച്ചൊടുക്കി, ആ നിശ്ചലവൃത്തി മാത്രമായി അനുഭവിച്ച്, ആ അഖണ്ഡാകാരവൃത്തിയുടെ ഗോളസ്ഥാനത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കും നിന്തിരുവടിക്കും തമ്മിൽ സൂര്യപ്രകാശഗോളങ്ങൾക്കുള്ളതു പോലെ യാതൊരു വൈലക്ഷണ്യവും ഇല്ലെന്നുള്ള അനുഭൂതിയെ ദൃഢീകരിച്ച്, ഭോഗഭോക്തൃഭോഗ്യാനുഭൂതി വിട്ട്, ശരീരചേഷ്ടാമാത്രപ്രവൃത്തിയോടുകൂടി യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുന്നതിന് നിന്തിരുവടിയുടെ അനുഗ്രഹം ഉ◌ാ കണം. അതിന്നായിക്കൊ◌് നമസ്കാരം! നമസ്കാരം! നമസ്കാരം!